

କାର୍ତ୍ତିବ୍ୟାପନେ କର୍ମମାଳ - ଶେଷାକ ସାହେବଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରେ
ଜନଜୀବନର ଜନଜୀବନ ସବୁଟେ କିମ୍ବା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କାନ୍ତିଲିଂଗାରେ ଦର୍ତ୍ତମାଳ କେବେଳ ମାତ୍ର ହେବ ରୁଦ୍ଧିଶ୍ଵର
ଏବଂ ଦୁଇ ଅବଶ୍ୟକ କରୁଥିବାର ଘରୋବର ଏବଂ ସ୍ଥାବ
ପରାରେ ଲେଖା ଅଛି । ଏ ଦର୍ତ୍ତମାଳ ପ୍ରଯୋଗ କରିବାର
ରୁଦ୍ଧିଶ୍ଵର କରୁଥିବା ମାଟ୍ଟ ସେ କରେ ତାମ ପାଦକରେ-ଆଜ
କରେ ଦୁଇ ଅତି ରହିବାର ବନ୍ଦିକର ଜୀବିତଙ୍କ । ଏ ସମ୍ଭବ
ଯେବେ କଥା ଅଥବା କଥା ଗାଇବା ଅଶାରେ ଅମିତ ପରିଚାର
ପରିମଳେଖାର ରୟ ଦେବାର ଅଛି ?

କଳ୍ପନାମେରିତରେ କଥା ଦେଇ ଅଧିକ ଶୀ ସଙ୍ଗେ
ଚଳଛ ଦିବ ମନ୍ଦିରର ହେଉଥାଏ ସମୟରେ କଥା ଦେଇ
ମଧ୍ୟ ହୋଇ କାହା ପରି ଦେବାକୁ ଜଳିଲୁ ବଳିଛିବାରେ
ମଧ୍ୟ କଥା ମଧ୍ୟରେ ଦୂରା ଅଜ୍ଞାତ ସବୁ କଥାରେ କାହାକୁ
ଦେଇ ସେ ସେ କର୍ତ୍ତମାନ ମୁଣ୍ଡ ଅବଶ୍ୟାରେ ପଡ଼ାଇଲା
ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ଗୁରୁତ୍ବ ହେଉ ।

ହେଉଥି ସାହେବ ମୋଦକରୀ ହାତ ସିବା ସବେଳେ ଦେବେ
ତାଙ୍କ ବନ୍ଦଶତ୍ରୁ ଦୁଃଖୀରୁତ ଫଳାଭୟକାର ସମାପ୍ତ ଅଣ୍ଟି-
ଅଛି । ସବୁରୁ ଏହାକି କିମ୍ବାରୁ କିମ୍ବା ଦୂରୀଯ ସବୁ ।

ପାଇଥିଲ ଦାକ ସୁନ୍ଦରା ସୁନ୍ଦର କୁମର କରିଥାଏ
ପ୍ରାଚୀନ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରସ୍ତୁତି, ସେଇଠିରେହିର, ବଳ୍ପି,
ପାଇସି, ଲଗନ, ଏବଂ କରିଛାଏଣ ଜୋଗଳ ଦେଖିବା ପ୍ରଥାମ
ଉଦେଶ୍ୟ ।

ତାଣିରାଜରେ ଦେଖିଯୁ କାଳାବ୍ଦ ନିର୍ମିତ ଏକ ହାତ
କୁଳ ହେବାର ପ୍ରସ୍ଥାବ ହେଉଥିଲାକୁ ରହୁଥିଲା ଅନ୍ଧମାନାଙ୍କ
ବଢ଼ିଲାଟିକ ପାତ୍ରୀ ଟ ୧୦୦୦ ଲା ଓ ସବୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ହେଉଥିବାରେ ଟ ୧୦୦୦୯ ଲା ଗୁଣ ଦେବାକୁ ସାବୁ
ଦୋଷାବ୍ୟବ ମହି ଦାବ ।

ଅନ୍ତରୀମ ସ୍ଵରେ ପୋଥାଟିଗାର ପାଇସୋରେ ସ୍ଥାପିତ
ଅବିଶ୍ଵାସ ରେ ଫ୍ରାନ୍କିଲନ ପାଇସ ଲଙ୍ଘେ ପାଇସକ ମୁହା କଣ୍ଠ
ଯୋଗିବ ଥି କିମ୍ବା ଅମ୍ବିସ ସେବନଦିର ଅସୁରତିର କରିଥାଏ
ଉପୋର୍କ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ପାଇସ ଅବଶ୍ୟକ କରିଯାଇ
ପ୍ରଥାର ପାଇସଟ ଯେ କିମ୍ବା ଥି କିମ୍ବା ପାଇସ ସ୍ଵର୍ଗ
ପୂର୍ବି ଶୁଦ୍ଧ ଜିତୁଥିଲେ ଏହ ଲାଭାର କୁଳରାରେ ଏହ
ପ୍ରକାର ଥିବା ମାତ୍ର । ମାତ୍ର ପକାର ଅଛନ୍ତି । ଏହ ତଥା
ଉଠ କେଳେ ଖାତାରେ ଲୋକ ମାତ୍ର ଅମ୍ବିସ ଏହ ଯାଏ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ମୋହିମା ତା ଥି ଦିଲ୍ଲୀ ମୁଲାକାତ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହ ଯାମୀ ଜାନିକରେ ଅବଶ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟକ୍ତରେ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁରେବଳେ ପରମା ହେତୁଭାବେ ବସୁନ୍ତର
ଶାମ ୧୫ ଟାରୁ କ ୩୧ ବେଳୀ ମର୍କ୍ଷରେ କରାଯଥିଲା
ଠାରେ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୋଣ କେତେ ପ୍ରେରଣାତ୍ମକ
ପରମାପଦ ଅବେଳାପଦ ହେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା
ତାଙ୍କୁ ଯାହିଁ ସମ୍ମୁଖ ବରତା ଲାଗଇ ଏହି ପାର୍ଵତିଜୟହଳ
ମର୍ମ ମଧ୍ୟ ପାଇବ ହେବ । ଏ କଷ୍ଟପୂରେ ବୁଦ୍ଧର ତାଙ୍କ
ଶାନରେ ବିଜୁଳ ପଦିଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟ ଆସୁଛି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର
ଏବରେ ଯେ କୁରାକୁ ହେବ ତାହା ବର୍ଣନାକ ଅନ୍ତର
ବରତା ପାଇନା । ଯାହାକେବେ ଅଭିନମ କରିବାକୁ କହଇ
'ଯହେବେ ସତ ନ ମିଳିବ କେବେତୁ ଦୋଷି ।'

କରୁଥାଇଲେ କରୁତସମ୍ମ ତା ଏହିପଣ୍ଡ କଢ଼ି ଏହିଦେଖ
ଠାର କହିଯା ନୟରେ ଅଳ୍ପକଣ ଆଜ ଉପିକଳ ହେବାକ
ବ୍ୟାପ ଅପରିଥିବୁ । ଏଥର କହ କରଇ ଗଢ଼ିମ ବ୍ୟାପକ ଅବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥିବ ଓ ସେଇ ସଙ୍ଗେ ବକ୍ତ୍ଵାର ମଧ୍ୟ କହ ଗୁଣ
ବସା । କହି ଏକମାତ୍ର ଅନୁଭବରେ ପରିଷ୍ଠାପନ ହୋଇଥିବ ଅବଶ୍ୟକ
ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର କହି କହାଇ ମାତ୍ର ।

ନିରକ୍ଷ ଅତୁ ପେଣ୍ଟ ସମ୍ବାଦମାନ ଅସୁନ୍ଦର ତାହା ଦେବେ
ଶୁଣନ୍ତିରୁ । ଜେନଗଲୁ ଗର୍ଭଜ ସାହେବ ବପଦରେ ପଢି
ଥିଲା ଦେଖୁ ପାଠକରୁ ନିରାଧାରୁ । ବର୍ତ୍ତନାହିଁ ରହିବର
ହେଲୁ ଯେ ସେ ଶତ୍ରୁଗୀ ତାଙ୍କ ବରି ଆଶ୍ରମ ନିରାଧାର
ରହିବର ପାଇଏ ଅଶୀଞ୍ଚରୁ । ସୁରି ତେଣେ ଶେଷମାନ
ବିଦୟା ସୂର୍ଯ୍ୟକମ ଅନ୍ତରର କରିବାରଙ୍କ ଉତେବାର ଲଗାଇ
ଅଛିତ୍ ।—୧ ବ୍ୟାକମାଳମାନ ହେବେ ଜାଗରେଷ ହେବ
କିମ୍ବା କହିଯାଇବେ ।

ବାରଣୀଙ୍କ ସେବର ତାହ ସମ୍ପଦରେ ଦୂର ତଥା
ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସବ ମାତ୍ର ଓ ତାହା ବାହାକର ସୁଧାବସ୍ଥିତ । କଲେଜ
କଲେଜର ସୁନ୍ଦରତାର କମିଶ ବସିନଗତାର ସାଥୀ ମୁଣ୍ଡ
ମୟା ସି ଅଳ ଲ ଟ ୧୦୦୦ ଲା ବାଜ କର ଅଛନ୍ତି ।—
କିମ୍ବାର୍ଥ ଦାକ ଯେଷବ ଉତ୍ସବ ଉତ୍ସବେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବ
ସେହିପରି ସଥିର ବୁଝିବ ଏଠା ବାରଣୀଙ୍କ ମୈତେ ଉତ୍ସବ
ଉତ୍ସବେ ଦୃଶ୍ୟକେ ଏହି ଦାନାନା ।

ପ୍ରାଚୀ ଦେଖିଲେ କଥାରେ ତାଙ୍କୁଙ୍କ ପାହିଲ ପାହେଲ
ଲାଙ୍ଗ ଟୋକାହାଏ ବସିର କାମଣ୍ଡା ସେଇ ରକ୍ଷଣାରେ
ରଯାୟ ଉକ୍ତାବଳି କଥାକାର କଥର ହୁଅଛା । ଏ ଉପରେ
ଦୂରଦୂରର ହେଠରେ କଥ ମୁଖର ବ୍ୟାୟ ହେବା ।

ଜାର୍ମନ ଦେଶକୁ ଉତ୍ତରତା ପେଇ ସଂଘସ୍ଥ ଉତ୍ତରମୁଖର
ବରଗା ଦାରୀ ଏବଂ କମିଶନ ନିଷ୍ପତ୍ତ ହୋଇ ମିଠର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ
ବୁଝିବାରେ ଯଦ୍ବୁଦ୍ଧ ବିଭିନ୍ନଗା ବିଭିନ୍ନ ଆଠକମାଳର
ଜାର୍ମନ ଅଛି । ଏ କମିଶନର ସମ୍ମାନ ୧୯୫୦୦ ମାର୍ଚ୍ଚ (୧୯୫୦୦
ପାଇଣ୍ଡ) ପୁରସ୍କାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ମାହେବ ସହାଯେ ୧୦୦୦୦ ମାର୍ଚ୍ଚ ପାଇବେ । ପୁରସ୍କାର
ଉତ୍ସପ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

କୀର୍ତ୍ତିନାରେ ଶ୍ରୀକଥାର ବୁଦ୍ଧିକ କଳ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଉଛନ୍ତି
ପଥମନ୍ତ୍ର ବନାଗୁଡ଼ରୁ ସଲଦିଇବରୁ ସଦିଗରେ ରିତା
ସ୍ଵର୍ଗ ବନ୍ଦ ହୁଏ, ପରେ କୃତ୍ୟାମିରେ ହୁଏ କଳ ହୁଏ ହେ
ଏହିତରେ ଯୌବନ ବନାଗୁଡ଼ ହୁଏ । ଶକ୍ତିଶୋଭରେ କ
ବନାଗୁଡ଼ରେ ଏବଂ କଳାରୁ ଉତ୍ସମ କଳ ପ୍ରତି ହୁଏ ।

ପଥମନ୍ତ୍ର-ବୈଷଣିକ ଯେବେଳେ ପ୍ରଥାରେ ମୁହଁରୀ
ପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ କରେ ଆହା କିମ୍ବ କିମ୍ବ ଗାଠେ ? ଅମେରି
କାର ନିଜୀର୍ବଳ କରଇଲେ କରେ କରୁଥିଲେ ଅପରା ସୂର୍ଯ୍ୟ
ବନାଗୁଡ଼ ଖୋଲାଏ ପିତୁଳା କରି ଅବି ଦେଲେ, ବାଲ
ପିତୁଳା କେଇ କେଳା କରୁ ଆହାର କଣ୍ଣାଳାବା
ଦେଲ ରହିଥିଲ ହେଉ, ଏକ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ପରେ ସେ ମନ୍ଦର
କହି ଉତ୍ସର ଆହାର ଦିନମ୍ବ ମୁକ୍ତ କେହି ପିତୁଳା କେ
ହେତୁଗାର ବିନିମୀ, ବନ୍ଦମ ପରେ ଆହାର ମନ୍ଦ କ
କାହାର ପ୍ରତିବନ୍ଦ ହେଲେ ଏବଂ ସଥା ସମୟର ସେ ମନ୍ଦର
ପ୍ରଧରେ କାହାର ପଢି ଗାନ୍ଧି କରେ ପିତୁଳା କେଇ ଖେ
ବାକୁ ଯାଏ ଆହାର ମନ୍ଦ ରହୁ କଣ୍ଠାରକ ଦେଲ ହେଲେ
କିନ୍ତୁ ଅକେବି କିବିହାରେ ସେ ବୌଧାର ପ୍ରତାରେ ଏ
ବନ୍ଦ । ଆପ୍ରତି ଅଗେବ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣଙ୍କ କଥ ଅନ୍ତରେତୁ
ହୁଏ ପାରିଲେ ସେ ଉତ୍ସରେବ ଏତେ ବିହାର କାହା
ପ୍ରେ ଦିବାକାରୀ । ୫ ୩

କାମ୍ପେଟିକାର ନାମ ଲଦାକୀର୍ଣ୍ଣ ବିଳଗୁରୁ ଏ
ଶୋଭ ମନରୁକ୍ତ ଅସା ଦେବରେ ପଢ଼ିବ କହାର ସଠି
ଅଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହୋଇ ଦିବ ଘରେ ଏ
ବ୍ୟବହର ଦେବା ଲକ୍ଷ ମୂଲ୍ୟ ଉଚ୍ଚରେ । —ଶାଖ ।

ଅମ୍ବରୀମରେ ହୃଦୟରେ ବଜାର ପ୍ରତିଶର୍ମରେ ଝିଲ୍ଲିବେ
ନମେର ମାଲକ ବଦୁର୍ବିନେରେ ମୁହଁର ତରମ ସୁରକ୍ଷାର ସବୁ
ପାଇବାରେ । ଯତନ କହିଲୁ ।

ଏହି ଉତ୍ସବାଳାକୁ ପ୍ରଦାନ କାହିଁ ଅଧିକା ଘର (ଆହୁ ନିରବଜଳ) ଠାରେ ଘରଗଣୀୟ (ଭେଷଜ) ବ୍ରାହ୍ମମାଳର ଅଧିକେନ୍ଦ୍ରିୟ କରଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବନ୍ଦାଯେରତାରେ ମୌସିମ ହୁଏ ଅଛି ହୋଇ
ଥିବାର ଏକପ୍ରକାର ସମ୍ଭାବ ନିରାପତ୍ତି ।

କୋରାଇଲ ଅର୍ପଣିତ ପ୍ରେସ୍‌ର ନିର୍ମଳ ଦେଇଁ ପାଇଁ
ବୁଝିଲ ହୋଇଥିବ କାହା ଉର୍ବାଜି । ୧୯୫୫୦୦ ମାସମାତ୍ର
ହୋଇଥିବ । ବ୍ୟାରାଇଲ ବଢ଼ି ବଜା ଏମାଙ୍ଗନାମେ
ହେବିବ । ୧୯୫୫୦୦ ମଧ୍ୟରେ କଲାର ବାଦ୍ୟାମ୍ବୁ ଯେବାକୁ ବିବଦ୍ଧ
ହୋଇଥିବ । ଏବିରେ ଦେ ପ୍ରେସ୍‌ର ହେବ ଚାହୁଁରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେରଣପଦ

ପ୍ରେରଣଦର ମନୀମନ ନିମିତ୍ତ ଅମ୍ବେଳା
ନେ ଦାୟୀ କୋହଁ ।

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାକାରୀ ସମ୍ମାନିକ ମହାଶୟଦ
ସମ୍ପଦିଷ୍ଟ ।

ମହାବୟ !
ଅମ୍ବ ଏ କନ୍ଦଳିର ବିଷୟ ଆପଣଙ୍କ
ବିଜ୍ଞାତ ପହିଚାନେ ସ୍ଥାନ ଦେଲେ ଅଛନ୍ତି
ହାତର ହେବି ।

ଗତ ତା ୧୨ ଜାନ୍ମ ରହିବାର ଦିନ ଅମ୍ବେ
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଖା ଦାଖି
ରହିବାକୁ ସମ୍ମ ମହାଶୟଦ୍ବ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ପ୍ଲାଟ୍
ନାର ବଳ୍ଗା ଶୁଣିମାରୁ ଯାଇଥାରୁଁ ସେଠାରେ
ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାର ଛପରେ
ଅକେକ ବଢ଼ିଏ ଧୂଷରାଙ୍ଗ ଯୁଷ ଦେଖି ଦେବ-
ବାଲ୍ୟ ଧୂଷର କଥାରେ ବଢ଼ି ଦୁଃଖିର
ହେଲୁଁ ଏତେ ମହା ଲୋକଙ୍କର ଦୁଃଖିର
ଏବା ବହୁର୍ଗ ଦେଖି ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ଧୂଷର
କାରଣ ଦେଖିଲୁଁ ।

ବାର ମହାରାଜୁଙ୍କ ଅଧୁନକ ସତ୍ତର
ବିଜ୍ଞାନେ ସମ୍ପଦାନ୍ତର ହେଲି ।— ୨୩

ପ୍ରକାଶ ମହିନାରେ ପରିଚୟ ଦିଲାଯାଇଛି ।

ବିଜ୍ଞାନ

ବାକୀ ଦୟାରେ ବୃଦ୍ଧିପୂର ନାମର ଗୋଟିଏ
ବସୁନ୍ତ ଓ ବୃଦ୍ଧିଜଳାର୍ଜି ପ୍ରାମ ଥିଲା । ଶ୍ରୀ ନାନା
ସିଂହ ବୃଦ୍ଧି ନାମରେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ପ୍ରାମର
ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲା । ଏହାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ
ଛିଡ଼ା ଧର୍ମ କଣ୍ଠୀ, ଭ୍ୟାଗଣ୍ଧାଳକା, ଉଦ୍ବାଧିରା
ଦିଦେଖାଯାଦସଜ୍ଜାନ୍ତ ମହବଲୁଷ୍ଟାନମାନ (ବାହାର
ର ଆଶ୍ରମକ ଅବଶ୍ୟା ପ୍ରକ) ବଚିହ୍ନ ଓ ସାମାନ୍ୟ
ଆଧୁନିକର ବିଷୟ ନୁହିଲା । ଗୋଟିଏ ଯାଏ
ଦୃଷ୍ଟି ଲେବର ଅବଶ୍ୟା ଦେଖିଲେ ସହାଯି

ତୁବୟ ଦିଗନବ ହୁଏ ଓ ସାଧମର ଅନେକ
ସମୟରେ ସେପକାର ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ରଖା
ଓ ଅଭିଜ ମୋତଳ କରିଥାଏନ୍ତି । ଅଗନ୍ତୁକ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଣ୍ଡିତ ସାଧୁ ଓ କୈଶ୍ଚବିମାନଙ୍କର ପରା-
ଚର୍ଚା ସହାଜର ନିଷି ମହାବୃତ ଥିଲେ ।
ଏବଦୁଲଶାହ ଗୋଟିଏ ସଦାବନ୍ତି ମଠ ଓ ଏକ
ଶୁଦ୍ଧରଣୀ କରି ରହୁଥୁ ଜନଧାରଣକର
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହତ୍ସାଧନ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନ ବିଦ୍ୟାନ୍ତରୁଗରିବା
ଆହୁର ମନ୍ତ୍ରାବାର, — ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମରେ କୌଣସି
ମଧ୍ୟମ ଶେଷୀ କିମ୍ବା ଅପର ପ୍ରାଚୀମେସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟା-
ଲୟୁକ ଥିଲା । ଏହୁ ତତ୍ପର ବାଳଦିମାନର
ଶିକ୍ଷାର ଅସୁକିଧା ବହୁକାଳରୁ ତଳ ଥୟଥାଏ ।
ଏହ ମହାତ୍ମା ଅଭିବ ବରଣ ପଣେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି
ପ୍ରାଣଗତ ପନ୍ଥ ଓ ପରିଶ୍ରମ ସଦାବାରେ ଶିକ୍ଷାବ୍ରାତ-
ଭାଗର କରୁଥିଲୁଣ୍ଠନରେ ବାରମାର ପ୍ରାର୍ଥନା
କରି ଅଛ ଦିନ ହେଉ ଗୋଟିଏ ଅପର ପ୍ରାଚୀ-
ମେସା ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରାପିତ କରଇଥିଲୁଣ୍ଠନ ଏବଂ ନିଜ
ବସ୍ତୁରେ ଗୋଟିଏ ଦିଗ୍ବୟାନ୍ତ ମୁହଁ ଓ ତହିଁର
ସୁଶୋଭମାୟ ଉପକରଣ ସାମଗ୍ରୀମାନ ନିର୍ମିତ
ବରଳ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଠନ । ସମ୍ମଳ ଏହ ବାବୀରେ
ଭାଗ ଅଧିକେ ଧନୀ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବନ୍ଧୁଲେଖକ
ଥିଲୁଣ୍ଠନ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଏ ସବୁ କଷ୍ଟମୁକ୍ତରେ
ହଜାର ସ୍ଵଦା ଯହୁ ଓ ଦିନାକାର ଦେଖାଯାଏ
ନାହିଁ । କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କେବେଳ
ପ୍ରାନର ବିଦ୍ୟାଲୟ ଓ ଧାର୍ମାଲାମାନଙ୍କର
ଚରମଦଶ ଉପରୁ ହେଉଥିଲା । ତେବେ
ଉପରେକୁ ବ୍ୟକ୍ତି କର ହିଁବିତ ଭ୍ରମାଦ
ସହି ସାକଷୀ ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ କୁହା
ସାର ଆହୁ କଣ କୁହାଯିବ ? ପଞ୍ଜିୟରେ
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା ଏହ କି ହେ ବାଜାନୁମୋଦିତ ମହା
ଦାତାଧାରୀ ସଙ୍ଗତିପଦ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ । ତେ
ପ୍ରମତ୍ତ ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ଓ ବଡ଼ ଗ୍ରାମ ଉପରେତୁକ
ବଳୀ ଏବଂ ନମ୍ରିଦିନାଧାରୀ କୁଳାଜମାନ କୁଳାନ
କରଗେ । କେ ପଞ୍ଜାବୁରୁ ଆଶାନୁକୂଳ ତାମର
ପ୍ରିୟ ଧନ୍ୟବାଦ ମହାଜନମାନେ ! ତୁମେମାନେ
ସାର ଉପରକର କୁଷମାର ଓ ବ୍ୟାଧ ଅତମନ
ଦିବର ପାଞ୍ଚମ ଧର୍ମ, ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟାରେ ଦିନ
ଦିନ ବାଜାର ମୋରବ ମୁହଁ କର ।

ନିୟମ
ବସ୍ତୁତାକୁ
ଗାନ୍ଧୀର ପରିବାଳକ

ବାର ବେଥ ଏଣ୍ଟ ପ୍ରାଇବ !
ମହାଶୟ !

ଯେପରି ଅଗ୍ରଗାମୀ ଏକଖଣ୍ଡ ଧୂଆଁ କଲ ତ୍ରା-
ବାଳ ଦୁଃଖ ଅବେଳା ବୋଟକୁ ପ୍ରବଳ ଚରଜିତ
ପାଶବାର ସବୁଷ ସୁରଖ୍ୟର ନିମରେ ଯେତି
ପାଇ ଥାଏ,— ଯେପରି ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରବଳ ହେବ
ଇହିକ ଅବେଳା ଗାତ ଓ ମାଲଗାତ (ପିହପ
ଟ୍ରେନ) ଯେତି ଯାଆନ୍ତି,— ଯେପରି ଏକମାତ୍ର
ଚମ୍ପକ ଦୁଇଗୋଟି ଲୌହଶଳାକାଳୁ ସମର-
ବରେ ଆକର୍ଷଣ କର ଥାଏ,— ଯେପରି ଏକ
ସର୍ଵ୍ୟ ଜଳନ ଓ ପୁଣକୁ କେନ୍ତରିତନୁହରେ ଆକର-
ସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି ଏହି ଜଳବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ପ୍ରା-
ଭବ ଓ ବାର ଏକ ବେଳେ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡିର ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରସାଦରୂପ କେତୋଟି ଦୂରକରୁ ଯେତି ମିହା
ନିମନ୍ତେ ଆକର୍ଷଣ କରୁଥିଲା, ତର୍ହିସ ଅଧିକା-
ଶାନ୍ତିମୋଦିତ ପ୍ରମାଣ (ମ୍ୟାଥେମେଟ୍ରୋଲିପ୍ଟଫ୍)
ଥାରୁ କି କାହିଁ ଥିବା ଯେହି ବିଷୟର ସମାଜେ-
ଚକା କିମ୍ବା ଅବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରଥମ “ବାର” ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଦେବକ
ସମ୍ବନ୍ଧର ବବେଦ୍ୟ ଓଜ୍ଞଲମାନଙ୍କ ଦୁଃଖବ ନାହିଁ
—ବ, ଏକ,—ଏମ, ଏ, ବ, ଏଲ ଉତ୍ସାହୀନ
ସାମଳାତ୍ମକ ବନ୍ଧୁଭାଇ ଅଥାର—ସର୍ବତାର
କୋହନ୍ତର ଭାବରେ ମାତ୍ରାକୁ ଅକ୍ଷେତ୍ର ଓ କୃତ୍ତିମ
କାନ୍ତ ଓଜ୍ଞଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ନହିଁଛନ୍ତି
ଅତେବେ ମଧ୍ୟ ବୋହନ୍ତରମାନଙ୍କ ଦୁଃଖବାଳ
ଦେବ ।

“ଦେବ” ଦୁଇବାକୁ ହେଲେ ଦେବଳ ମାତ୍ର
ବୁଦ୍ଧ ଦାତିମନ୍ତ୍ର ବୃକ୍ଷାର୍ଥ ଲାହୁ । ସୁଦ୍ଧା ହେଉ
ଅବା ବୁଦ୍ଧ ହେଉନ୍ତି, ପ୍ରସାରୋତ୍ତମ୍ ହେଉନ୍ତି
ଅବା ଦାସେଗା ଅବା ଜମାହାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅବା
ଅମଳ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଦିନର ଲହ କର ହେଉନ୍ତି,
ଦେଶୀ ହେଉନ୍ତି ଅବା ବିଜ୍ଞାନ ହେଉନ୍ତି ସଂ-
ମସ୍ତ୍ର କାହିଁ ମାତ୍ର ଥକେବ ରେତକାପୁ ଓ କୃଷ୍ଣ
ଦ୍ୱାରା ଦୁଇବା ହେବ ।

ପବଲିକର୍ଟ୍‌ଯୁଗ ବିଜୁଗ-ତାଙ୍କୁ ବିଭାଗ—
ରହସ୍ୟିଦାଶ ବିଜୁଗ—ଆବନୀଶ ବିଜୁଗ—
କେମଳ ବିଜୁଗ—ବିଜୁବ ବିଜୁଗ—ଆମନ୍ଦ
ବିଜୁଗ—କମିଷଣ ବିଜୁଗ—ସୁଲିଷ ବିଜୁଗ—
ଜାବ ବିଜୁଗ—ଧର୍ମୀଯାଜିତ ବିଜୁଗ—ସମସ୍ତ
ବିଜୁଗର ମୟରେ ବିପର ତ୍ରାନ୍ତରର ଆୟାଚି
ଅଛି ତହିଁ ଏ ସମାନୋତନା କର ଖାବନ୍ତି
ଡକାନରଣ ସହି ସାଥୀରଣକୁ ତ୍ରପତାର ମଧ୍ୟ
ଦେଇ କେବଳ ମାତ୍ର “ବାର ଓ ଦେଇ” ଏହି

ତୁର ଲାଗଇ ସମାଜେତକା ବିରହା ଅପରାଧ
ପାଦିତାର ଡାର୍ଯ୍ୟ ନହେ ତାହା ଅମ୍ବେ କାଣୁ
ମାତ୍ର ଜୀବଜଗର୍ଷର ଉତ୍ତରାମ ମଧ୍ୟରେ ସେପରି
ଲଂବକ ମହାମାନଙ୍କ ସଜ ବିଶ୍ୱବ ରକ୍ଷାର
ଭଦ୍ର ଧର୍ମଶବ୍ଦ—ଲଞ୍ଜ କ୍ଲାଇବ ମନ୍ତ୍ରଦାୟିବ
ଭଦ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନ ଧର୍ମର ପଦବ୍ୟ ଯାଥମାନ—
ଲିଖିତ ଅବା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା—ଏହି
ପ୍ରବନ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଅପରାଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଳାଶୀଳ
ମଧ୍ୟରୁ ଦେଖାଯି ଥିବା ଘରବେଷୀଯ ଯେଉଁ
(ପାଇବ ପରବେଶ ଅବା ଟଙ୍କ ପରବେଶ)।
ବରୋବର୍ତ୍ତି ଅଛି—ଥିବା ଗାରନ୍ ଅବା ପିତା-
ପେତୁ ଅବା ଲଙ୍ଗଲ ପେତୁ ଅବା ଅର୍କି ଦବି
ଖ୍ୟାତ ବର୍ତ୍ତିକାପତ୍ର ପେତୁ ଅବା ପଣ୍ଡିତ ମୋକ-
ରତ୍ନ ସନନ୍ଦ ପେତୁ ଅବା ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଚିଠି
ଫଟାକବା ନିମନ୍ତେ ଅନଶେଷ ପେତୁ—ଅବା
ଗୃହୀ ବା ଦେବାଳ ଅବା ଫତକଦାଳ ମୋ-
ଦିମାର ଜାମିନ ଦେଖା ନିମନ୍ତେ ଅନଶେଷ
ପେତୁ ଅବା ସାର୍ଟିଫିକେଟ ପେତୁ ସେବେ କ୍ରୀତ-
ବର ବିବ୍ୟାମାନ ଅଛି ପର୍ତ୍ତି ର ସମାଜେତକା
ନିଯମ୍ୟ କର ଯିବ କିନ୍ତୁ ପାଠବନକାରୀଯମାନଙ୍କ
ହେବ ପୈର୍ଦ୍ଦାହିନୀନ କରିବାକ ହେବ । ଅଛି
ବତ୍ରସର ପ୍ରବନ୍ଧ ହେବେ ପଢ଼ିବାରେ ପାଇ
ମିଳିବା କଠିନ ହେବ ଏକ ପାଠବନକର
ସମୀକ୍ଷରେ ସତଳ କର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱବିରୂପରେ ପ୍ରମାଣ
କରିବାକୁ କରିଗର୍ଯ୍ୟ ନ ହୋଇ ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବାଧ ହେଲୁ ।

କୁମଳୀ
ବଶମୁଦ୍ରା
କଟକ { ଶ୍ରୀ ପାତ୍ନାଥ ବନୋପାଧୀୟ

ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ।	
କାରୁ କୁରୁକ୍ଷତର ଗୋପ ଦଳକ କଲେଶୀ	ଟ ୨୯
ଜାଣୀ ବଳା ବଞ୍ଚି କୋଡ଼ି	ଟ ୨୯
କାରୁ ସବାହଦ କେଇପ ଦଳକ କଲେଶୀ	ଟ ୨୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।
ଲଗାର ଦୋକାନ ।

ବନ୍ଦୁ ଅର୍ତ୍ତବରହକର କଣାଳୀ
ବନ୍ଦୁ ସହର ତୋଧୁଲାଦଜାର !
ଏଠାରେ ସକଳପାର ଫରସମଜଙ୍ଗ ତନ୍ଦୁ
କୋଣା ପ୍ରଦୂଷ ଚକଳା ଏବଂ ବିନାଶ ଯତାର
ଖୋବ ରୁହର ଧାରୀ ଆଜ ପ୍ରଦୂଷ ପ୍ରାୟ
ମଳ୍ଯରେ ବନ୍ଦୁଷୁ ହୁଅର । ପାଇଁ ବନ୍ଦୁରୁଷ

ଲୁଗା ଉତ୍ତରପାଇଁବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆଏ ଏକ ଫରମାନ୍ ସ ମତେ ଅଛି ସୁଲବ ଦରରେ ପେଶକୁ ଥଣ୍ଡାର କଷ୍ଟପାଇଁବା । ଥରେ ପଣ୍ଡା ସ୍ଵରୂପ କାରବାର ଦଲେ ଗ୍ରାହାକମାନଙ୍କର ମନ ମାନବ ।—
କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରମୋହନ ।

ଆସନ୍ତୁ କୁଳଜମାନ ପା ୧୫ ରଖରେ ଆମେ ଅପଣା ଦୋକାନର ଦ୍ରୁବ୍ୟାଦି ଅଣିବା ନିମିତ୍ତ କଲାକାର ପାଇଁ ଅଛୁଟ । ଗ୍ରାୟ ତିନିଷପ୍ରାଦରେ ଫେର ଥିଲୁ । ସାମାର ମେତା ଦ୍ରୁବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତେତି କଲ ଦେବ ଅମ୍ବକୁ ଫରମାନ ଦେଲେ ଆମେ ପଣ୍ଡାଶଶୀଲରେ କଥ୍ୟ କର ଆଣି ଦେବୁ । ଅଛି ଅଳ୍ପଦରରେ କମିଶନ କେବୁ । ଫରମାନ ଅନ୍ସାରେ ଅଗରୁଧ ଟବା ଦେବା କୁହେବ ।

ପାଞ୍ଚାମିତି ଶର୍ତ୍ତବିହିତରେ ।

କଷ୍ଟପାଇଁବା କାର କରନ୍ତିଥିବୁ । ତାହେବ୍ୟାଦାବଜାର କଲେଜ ଲୋଜ ନିବାସୀ ଯାହା ଅବଳାସିନ ଚଣ୍ଡୋପାଥୀୟ ମହାଶୟକୁ ଶଳୟରେ ପ୍ରତିକଳ ପ୍ରାଚାକାଳ ଓ ୨୫ ତାରୁ ୨୫ ବୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁମେୟପେଥକ ତ୍ରୈଷ୍ଯ ପରିଚ ଦେବ, ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣମାନେ ଏଲୋପେଥକ ବା ଦେଶୀୟ ଦେଖିବା କରିବାକୁ ଯାମ ଅବା ସେଇ ମାନେ ଏ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପିଲିହା ମରକ କରିବ ହୋଇଥିଲା, ଦେଖିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିବା ଦେବି ସେଇ ଅବସ୍ଥା ସଙ୍ଗରେ କାର ତ୍ରୈଷ୍ଯ ପ୍ରତାନ କରିବି; ବୌଦ୍ଧ ବାର ଅବ୍ୟନ୍ତରକ ସହ ପଢ଼ି ପାତା ଦାରହୁଲେ କୌଣସି ଏଲୋପେଥକ ତାଙ୍କୁ କରିବାର ସେଇ ନିର୍ଭୟେ ନ ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯମହ ପ୍ରଦାନ କରିଯିବ ନାହିଁ ।

ପାଞ୍ଚାମିତି } ଶର୍ତ୍ତବିହିତ ବନ୍ଦେଖାପାନ୍ତିକ ବତ୍ତବାତ ।

NOTICE.

The 2nd. clerkship of the Kendra-
ra Sub-Divisional office has fallen
vacant on retirement of the permanent
incumbent. Salary Rs. 30 rising
Rs. 60 by biennial increment. The
post is permanent with security of
a. 500. Applications will be received
for 15 days from the date of the no-
tice. Preference will be given to him
who has a fair knowledge of English
and good experience in office work.

The age of the candidates if outsider
should not exceed 25.

17-6-34. M. CURRIE,
Offg. Collector.

NOTICE.

Two Mohirships are vacant in the
Towji Department of the Cuttack
Collectorate. The posts are permanent
with salary Rs. 20 rising to
Rs. 40 by biennial increment. None
needs apply who has not passed at
least the University Entrance Exam-
ination or who is above twenty five
years of age. Applications will be
received up to 28th. instant.

Cuttack Collectorate } G. M. CURRIE,
The 13th June 1884. } Offg. Collector.

କିମ୍ବରିଣିତ ପ୍ରସାରିତ ଉତ୍ତରପାଇଁବା ଅମ୍ବ ଜୀବ-
ଧାଳ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଇ । ଗ୍ରାହକମାନେ ଏଠାରେ ତରି ବଲେ ପାଇ
ପାରିବେ । ବିଦେଶୀୟ ଗ୍ରାହକମାନେ ତାବମା-
ଧାଳ୍ୟ ସହି ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ଦଲେ ସେବକରୁ
ସହି ତ୍ରୈଷ୍ଯ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇ ଦିଅ ଯିବ ।

ବନ୍ଦେଖାତ ରହ ।

ଏଥରେ ବିଂଶକ ପ୍ରକାର ମେହ, ତେବେ
ପ୍ରକାର ମୁହୂରାତ, ଅଧୁର, ମୁହୁରତ୍ତ, ସୋନ୍-
ରେଗ ଓ ପ୍ରଦର ହଲ ହୁଅଇ । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨
ଟାକୁ ଟ ୨ଟା ।

କହୁର ରହ ।

ଏହାକୁ ଦେବକ କଲେ ଅଣାନ୍ତି, ଅଭିନାବ,
ଅମାତସାର, ବଲ୍ଲାପଥାର, ପ୍ରବାଣୀ, ବାଲକ-
ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାର ଅଭିଯାର ଓ ରୂପସ୍ତ୍ର
ମୟ ହଲ ହୁଅଇ । ମା ୨ ୩ ଟ ୫୮ ।

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରେରଣକ୍ରୋଦୟ ।

ବେଗାତ୍ରୀ ବେଗାତ୍ରୀ ମୋଦର ।

କରେଗି ଲେବେ ଏ ମୋଦର ସେବନ
କଲେ ବଳ ବନ୍ଧୁ ହୁବି ଓ କରୁର ଅପବା କୁତ୍ତି
ମୁକ୍ତ ହୁଅଇ, ବିଲମ୍ବ କ୍ଷାତ୍ର କୁତ୍ତ, ପ୍ରବୁଧାର
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅବାର କଲେ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ଥାଏ ।
ବେଗି ବଳ—ଶତମାନ୍ତ୍ର (ଲାବହାର ରକ୍ତ
ପରିକଳ), ଶୁଦ୍ଧଶୟ, ପ୍ରମେତ ଅଭିଯାର, କର୍ମ
ଶୂନ୍ୟ, ଥୁବିଦଳ ପ୍ରକାର କାହା ସେଇ ହଲ
ହୁଅଇ । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨ ୩ ଟ ୧୯ ।

ଉତ୍ତର ଅମୁର୍ଦ୍ଦୟ } ଉତ୍ତରପାଇଁବା ।

ବଜାର କିନ୍ତବୁ } ଶା ଧରାରିଥାତ ।

ବର୍ଷାତ ମରିବା ।

ଦେଶୀୟ ଉତ୍ତରପାଇଁବା ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଲମାନ ।
ଏଥରେ ପାଇଦ କମ୍ପ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷାପୁକ
ପଦାର୍ଥ ଲେଖନାତ ଲାହିଁ । ପ୍ରତି ତିବାରୀ ଟ ୧୯
ପ୍ରାଦିଂ ଝର୍ଣ୍ଣା ଟ ୧୦ । ଅଣା ।

ନୂତନ ସାଲରୀ । ନୂତନ ସାଲରୀ ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଶୀୟ ଉତ୍ତରପାଇଁବା
କିମ୍ବରିଣିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବ୍ୟବହାର
କଲେ ଶାନ୍ତ ପାଇଦିବ୍ୟତ କରୁବୋବେ
ବରୁ ଶାନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣଳ ହୋଇଯାଏ । ଘରର ଦୀ,
ଗରମା ଦୀ, କାଳ ଦୀ, କେବଳ ତ କାଳ
କରିବର ଦୀ, ଶାନ୍ତ ଦୀ, କାଳ ଦୀ, କାଳର
ପୂଜ, ବୋଗୁ କାଠିନ୍ୟ, ଅଗଣ୍ଠିତା, ପେଟଫେଲ୍
ଶବ୍ଦବ୍ୟାକ, କାଶ, ଶଫ୍ତବାଦ, ପ୍ରସ୍ତୁତଗାଡ଼ା,
କୁଣ୍ଠିତ, ଥାରୁବୋବଲ୍ୟ ଏବଂ କରିବିଲ ଜୁର
ରଜ୍ୟାଦି ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ନିର୍ଭୟେ ଅବମ ହୁଏ ।

ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ବୋଇଲ ଟ ୧୯ ଦୀ,
ପ୍ରାଦିଂ ଟ ୧୦ । ଅଣା । ଜନନ ଟ ୧୦୫ । ଅଣା ।

ମାମର ଚିତ୍ର ।

ତାତ୍ତ୍ଵବ୍ୟ ଉତ୍ତରପାଇଁବା ମାମର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚିତ୍ର ।
ଧରିଲ ଓ କୁଣ୍ଠ ବେଳର ଯେବେ କିମ୍ବ ଜୀପିଧ
ଆଏ ତେବେ ତାହା ମାମ । ମାମର ଚିତ୍ର
ଅମେଗାନେ ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁରେ ଓ ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧୁରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବୁ । କାହିଁ, ଶାନ୍ତ, ଶୁଦ୍ଧିତ,
ହୁଲ, ପଦ୍ମମାର୍ତ୍ତ, ଧବଳ, କୁଣ୍ଠ, ଗନ୍ଧିକରୁଣ୍ଠ,
ରତ୍ନାକର ହେଲର ମନୋଷବ୍ୟ । ଏହା ଉତ୍ତରପାଇଁବା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବରୁଷ ହୁଏ । ପ୍ରତି ବତ୍ତବାତ
ବୋଇଲ ଟ ୫୫ଟା ଓ ଶେଷ ବୋଇଲ
ଟ ୧୯ଟା ।

ପାତା ଅବମ କ ହେଲେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇବ
ଶାନ୍ତିକ । କରିବିଲା ଦେବୁ ପ୍ରତିର୍ଥୀ ଶୁନ୍ତି
୨୭ କମର ମୁକ୍ତରେ, ଏ, ଶୋଷ, ବେନିଷ୍ଟ-
ବହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବରୁଷ ହୁଏ ।

ଉତ୍ତରପାଇଁବା ସାଲରୀ

ବନ୍ଦେଖାତ ପ୍ରତିର୍ଥୀ କାହାକାଳ ମୋଦର
ବରୁଷ ହେବାକାଳ ।

ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ସର୍ବରୁ ଟ ୧୦

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାଧୁତିକମ୍ବା ହେଉଥିବା ।

四三九

四九

କାଣ୍ଡ ରଖି ମାତ୍ରା ହେଲା ଏଥିରେ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଲାଯାଇଛି ।

ନଳିବ	ଆଜୁମ	କଣ୍ଠା
ଦାର୍ଶକ	୫ * ୫	୫ ୨୯
ଡାକମୟାର୍କ ଡାକ	୫ ୦ ୪	୫ ୧୯

ନାହିଁ ଅଶ୍ରେଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ କଲିଛତା ବିନ୍ଦୁ
ଫଦ୍ଦୁଳାଙ୍ଗୁର ଯେଉଁ ପାଞ୍ଚାଂଶ୍ଚର୍ଷର ପରିଶାଳା
ବୋଲା ଥିଲା ତହିଁର ଫଳ ଗତ ଲାଣ୍ଡିଯୁ ଗଜେ-
କରେ ପ୍ରବାସ ଦେବାର ଅଛି । ପ୍ରଥମ ଶେରୀ-
ରେ ୫, ୨୩ ଶେରୀରେ ୧୭୦ ଏବଂ
୩୩ ଶେରୀରେ ୧୭୦ ସଫନ୍ଦୁଳା କୁ ୧୩୮ ଜାର
ଦାର୍ଶି ଦେବାର ଅପ୍ରକଳ୍ପି ଏବଂ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
କୁଣ୍ଡ ଦେବିନାମା କଲେଜର ଛନ୍ଦିଲା
ଗୁଣ ଗୁଣ କିମ୍ବା କୃତକର୍ମର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଯଥା— ବାନୁନ ଗୋପ ଦୂର୍ମାତ୍ରମୁ
ପ୍ରକଳ୍ପି ଏବଂ ଶର୍ଵବିଦେଶ ମଧ୍ୟରେ । ଦସମନ୍ତି
ଦେବିନାମାରେ ଯେଉଁ ଛନ୍ଦିଲା ବାର ସାତଥିଲେ
ଯନ୍ମନେ ମେହି କିମ୍ବା ଅଟ୍ଟି କି ୧ ପାଦା ଦେବି
ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ ଆହୁ ।

ପରିଷେଷରେ ମାନଗିର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଗେ
ନାଳ ମାନେଇବ ବହିଲେ । ଦୂରେ
ଡେପ୍ଟି ମାନିଷ୍ଠେଟ ଗବୁଷ ସାହେବ ଏହି
ବିଦେଶୀ ନିୟମ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଖୋରାକ-
ର ଡେପ୍ଟି ମାନିଷ୍ଠେଟ ଜେବିତସନ ସାହେବ
କ୍ଷୁଣ୍ଣ ଉଚଳନର ଘର ପାଇଥାଏନ୍ତି ।
ବିଦେଶୀ ସାହେବ ଡେପ୍ଟିଗିରରେ ଟ ୩୦୦
ଟଙ୍କାର ଗାର୍ଥିଲେ ମାନେଇବ ବେଳକ
ଅବଶ୍ୟ ୩ ୩୦୫ ବା ଅଧିକ ହୋଇଥିବ ।
ସୁତ୍ରମ ମାନଗିର ଆୟ ପରି ତାହା ପାମାନିବ
କ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ବଜା ସବେ ଟଙ୍କା ଦିଲା

ରିଂଗୁଳ ମାନେଛର ଲେଖାର ଶାସ୍ତ୍ରସ୍ଥ୍ୟ କି
ଦିଲ୍ଲିର ବାଜା ଭାଇଙ୍କୁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ଗ୍ରେସ ଓ ଜୀବାଲୁଗ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୂଢି ଦେଖାଇ ଦେଖି ଅନେକ
ଲୋକ ଅନମାନ ବିଚ୍ଛୁଅପ୍ରକଟି କି ଅସୁଧାର୍ଥ
ଏଥର ଗୋଟିଏ ଜୀବିତ ଥିଲା । ଏହି କାରଣ
ଶକ୍ତ କିମାଳୁ ଅସମ୍ଭବ ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ
ଗେର ଜୀବାଲୁଗ ଏବଂ ହୁଏ ଜଳ୍ପବାରୁ
ଆପଣା ଫଳ ପ୍ରାଣ ବିହାରିବା ଅହର ଗୋଟିଏ
ପିଥାକ ବ୍ୟବହାର । ଏହି ଦେଖୁ ପଢ଼ି ମୁହଁନ୍ତର
ଆପଣା ପରେ ଏଣେ ଅଧେ ନରଥର ପକାଇ
ବୁଝିଥିଲେ । ଉତ୍ତରକ୍ଷେ ଲେବକ୍ଷେ କିମାଳୁ କବି
ଦେଖାଇୁ ଦୁଃଖ ଲେବକ୍ଷେ ଯାହା କିଛି କିମାଳୁ
କାହା ଦୂର ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏଥରେ ସେମାନେ

ପରିବହନ କାମକୁ କରି ସହାଯ କର ଦିଲ୍ଲି ଏ
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାନ୍ତ ଜଗତ କରି ବଢା ଧୂମରତାର
ଶେଷମାନକୁ ରଖା ଚରବାର ଭାବ ସହିତାର
ସାବା ଅପରା ବାତରେ କେନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର ଭାବ
ଯେମନ୍ତ କବ୍ୟଶାସ୍ତ୍ର ଭେଦଭି ଅଥମନ୍ତ ଧରି ।

ରଥ ଯାହା ହେଉ ଗୁରୁତବର ମାଟେ ଦୟା
ର ଯାତି ଅସ୍ତ୍ରାନ୍ତରୀଣୀ ଗରୁପର ଦୂରକଳ୍ପନା
ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ମାତ୍ରା ଅଣ୍ଠିଲେ ଉଥାତ ଅନେକ
ସତି ଦୋଷ କି ପାଇଁ ବାଟ ଗୁରୁ ଅଣ୍ଠିଲେ
ଏଥି ସକାମେ ଗର ମଙ୍ଗଳବାବୁ ଶରବାବୁ

କାହାଜ ମୂଳବାଲିକୁ ପାତ୍ର ଅଣିବା ବାରଗୀ
ଯାଇଥିବୁ ଆମ୍ବନାଳକ ମହିରେ ଏ କହୋବ-
ପୁ ଦୁଃଖ ହୋଇଥିଲି ଏବଂ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଳ-
କବଳ୍ମାନଙ୍କ କାଶ୍ୟବେ ସମ୍ମାନାଧାରୀ ସମ୍ମାନ
ହୋଇ କାହାନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସରବାରୀ ଜାହାଜ
କର କରିବା ଉଚିତ ନାହିଁ । ସେହେବେଳେ
କମ୍ପାନିଲ୍ କାହିଁ ଲୋକର ଏମନ୍ତ ଜଳୋପା-
ତ ହେବ ସେ ସେମାନେ ସରବାରୀ ଜାହାଜକ
ଆରୁ ଲୋକରେ ଜାହିଁ ଶେହେବେଳେ ସର-
ବାରାଜିକ କାବରାର ବନ୍ଦ କରିବାର ଛିପିବ
ଦିନ୍ଦୁ ଦେବ ମାତ୍ର କହିର ପୁଣ୍ୟ କରିବା ବିଳ
ଦେବ ଜାହିଁ ।

ଗର ଛିନ୍ନ ସମ୍ପୂଦନ କୁଳକ ବନ୍ଧୁକାଳ
ଧ୍ୟେ କଲ ଜାହାଜ କୁଳବାଲି ତେବେଳି
ଯାତାଯାତ କବୁଅଛୁ ମାତ୍ର ସରବାଳ ଜାହାଜ-
ରେ ଲୋକବର ଯେପଥ ସୁକିମା ଥୁଲ ସେପଥ
ହେବାର ଅବସ୍ଥା ଦେଖା ଯାଇ କାହିଁ ବିର୍ଦ୍ଦିଶାର
ଅନ୍ତେକ ଲୋକ ଗୁରୁତବ କରିବାର ଶୁଣାଯାଏ ।
ସରକାର ଜାହାଜ ଶୁଣିବାର ସହିତ ସମୟରେ
ଏଠାରେ ପଢ଼ିଥୁ ଥିଲ ବନ୍ଧୁକାଳ ଜାହାଜ
ଶବଦାର ସନ୍ଧାରେ ପଢ଼ିଥୁ ଥିଲ ଏହ ସରକାର
ଦଳ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ମାନ ସମସ୍ତ ତୋଳନ କରି
ଆଏ ମାନବବକସରେ ପଢ଼ିଥାର ଦିଲ କରିବାର
କେଉଁଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କଥା କାହିଁ ମାନ
ଅଦେବାରେ ଅନ୍ତେକ ଦିନମ୍ ୬ ଦିନକରି

ସେବାରୁବେ ରହିଲେ କର୍ମ ନଳିବ ଓ କେବେ
ଶପାଦର କଥା କୁଣ୍ଡଳିବ । ଶାମକୁ ଶୁଷ୍ଟ ସାହେବ
ଏଥୁ ପ୍ରକ କରୁଥ କରନ୍ତି । ଗାତ ସକାଶେ
କୁକଟ ପ୍ରସାଦଟ ଫଳନ ଥଟର ମାତ୍ରାମାନେ
ଯେଉଁ ଗାତର ଅଧିକ ଧାରିତୋରେବ ଥାରୁଥିଲେ
ମେହ ଗାତର ଅଗେ କହିବାରେ ତହାର
ଫୁଲେ, କମ୍ବର ଅଜୁଲିମେ ଧାର ହେବାର ପ୍ରଥା
ପ୍ରକଳ ଦେଇଲେ ଦାରିଦ୍ର ଏ ଅଧିକରଣ ଅନେକ
ନିବାରଣ ହେବ । ଅତିଧିକ ଶୁଷ୍ଟ ସାହେବ
ଛଦମ କଲ୍ପନାଟିଏ ରିକାବନ କମିଶର୍କି ।

ଏ ପ୍ରକଳ୍ପ ଲେଖାହେଲ ଉତ୍ତର ଶୋଭଣ
ଶାଟକାଟେ ଅଧିକୁଳ କେତେବେଳେ ପାଇନାଗୁ
ଶୁଣିଲୁ ସେ ମାତ୍ରର ଦ୍ୱାରରେ ପଦ୍ମଷାବ ଲେଖାଏ
ପାଇଛି ଦେଇ ପାଇ ହୋଇ ଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଶିଳ୍ପିଙ୍କାନାମି

ତେଣୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭାବରେ ଏ ସମର୍ଲକେ
ଅମ୍ବୋକେ ଏବଂ ନାହିଁ ଏ ସଦମୋଗମୀକେ
ଯେଉଁ ପ୍ରବନ୍ଧମାନ ଲେଖି ଅଛି ତହିଁର
ଗୋଟିଏ ସମାଜେଚଳା ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ସେବ-
ବରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇ ଥିଲା । ଆଠମାଳେ
ଜାଣିଲୁ ଯେ ସେବକ ତେଣା ବୃକ୍ଷସମାଜର
ମୁଖ୍ୟାତ୍ ପତନ ଥିଲା ତଥା ବାବା ବବନ୍ଦୀ
ମୁକ୍ତଙ୍କ ଜାଗାକ ଏହି କଷ୍ଟ ବରକ ତାଙ୍କରପେଇ
ଦେବ ଏପରି ଅଧି କରିବା ଯକ୍ଷି ସ୍ଵର୍ଗ ଅଟେ
ତପ୍ତ ଏହି ସମାଜେଚଳା ଏମନ୍ତ ବାଦରେ
ନେବା ହୋଇଅଛି ଯେ ଏଥରୁ କୌଣସି ଜାଣ୍ଯୁ
କିନ୍ତୁ ବରକ ଚିଠି । କାମୁକରେ ଏହା
ଦେବରମ୍ଭେଦଙ୍କ ଜାଣାରେ ଘଟେଇ ଦେବାରମ୍ଭ
ସମାଜିକ ମାନବମାନେ ବ୍ୟଥର ସେଇର ଅର୍ଥ
କରିବେ ବେଶେ ହେବ । ନେବାର ସମୟ ଜାକ
ଏବତିର କଲେ ଭଣୀଆସ ଯେ ଲେଖକ ଏ
ହରୁଣ୍ଠିରେ ଅକ୍ଷୟ ବୌଣି ମତ ପ୍ରିଯ ବର
ପାଇ କହାନ୍ତି ଯଥିବା ଏହା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଛବିତ୍
କୁର୍ମଶୂନ୍ୟ ଅନୁଭବ ବା ପ୍ରତିବଳରେ ଲେଖା
ଦୋଷରୁ ଏହି ବେଶେ ବରାକିଲାଗଲୁ ରଜ
କରିବାକୁ ମାନ ହିଁର ପ୍ରପଳିତ ଦେବୁ ପାଇଲେ
ଦୁରା ଶପରା ହିଁ ସୀହାହିନ କର ଅମ୍ବମାଳାକୁ
ମିଶାନ ଝଣିଶାର ଥପର ସମ୍ପଦପତ୍ରମାଳାକୁ ନିଦ
କରିପାରିଲା । ଏହି ସମାଜେଚଳାର ମୁଖବଜରେ
ନେବା ଅଛି । ଯଥା—

“ ପାତ୍ରମଧ୍ୟରେ କାହିଁ ଗା, ୧୫, ୧୬ ଓ ୧୭ ଜାରୀ ହୁଏ, ଦେଖିଲେ ବର୍ଷା କାହିଁ ଗା ସବୁ

୧୭ ଖା, ସମ୍ବାଦ ବାହୁଦା ଗୁଣ ରହୁଥିଲେ । ଅନେକଙ୍କାରୁ ମି ପରିଭ୍ୟାଗ କରି ଅନ୍ତମରୁକ୍ତିମୁଣ୍ଡଳେ
ରେ ପଦ କରେଥ କଲେ ନେଇବିମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ
ବିଶୁଷ ବୁନ୍ଦର ଦୂରତା, ତାହା ପଢ଼ିଲୁଣିଗପତିମ-
ଥଗର “ତେବ୍ୟାସୁର” ଓ “ତେବ୍ୟାରାତ୍ରା”
ଶର୍ଵଦିତ ପ୍ରଦର୍ଶନାଳ ପଠନକେ ଛାପାର୍ତ୍ତିବ ।
ତଥାପି ସମ୍ବାନେବରେ ପ୍ରକାଶରାବରେ
ବୀର ପୁନ୍ୟ ଅନ୍ତମରୁକ୍ତିମୁଣ୍ଡଳେ ଦେବେବକ ପରିମା-
ଣରେ ପରିଷବତୀୟ କୋଇଧାରେ, ମାତ୍ର ଅନ୍ତମ
ବାରରେ ହିନ୍ଦାହୁର ବିଦେବଜଳା ନ କରି
ପ୍ରଦାର ଅରମ୍ଭ କଲେ କାଷିଦୁଷ୍ଟାରା ତିର
ଅଚିକାରିତିର ଦୃଷ୍ଟି ସମସ୍ତେ ଗୋଲମାଳ ଦରି
ଧାର୍ଯ୍ୟପୁରୁଷମାକଳୁ ଲଜ୍ଜା କର ଅବେବ
କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ବିଦ୍ୟା ଦେବେବ ଦେବତା
ନିର୍ଦ୍ଦିତ କୋଣୀ ବା କିମ୍ବା ରାଜରା ଦୋଷ
ଜାତ କୋଇଅଛି, ତନ୍ଦିକଷ୍ଟପୂରେ ପରିଷାରରୁ
ଯେ କେବୁ କେବୁ ଲେଖି ନାହାନ୍ତି । କିମେଷ୍ଟର
ଏ ବିଷୟ କିଛି ଏବୁ ସୁରୁଦୂର ନନ୍ଦିତିରେ
ଯେ ସମ୍ବାଦହମାନେ ଏତେ । ପରଦି ଲେଖି
ହେ ଓ ସେହି ଛାଲରେ ପରିଷାରକ ନାନାହଟୁ
କଥା ବହିବେ । ”

ପ୍ରଥମେ 'ଆଜ୍ଞେତନା ଭୁବି ପରାପରାଗ କହି
ଅକ୍ଷମଗା ଦୂରିରେ ପଦ ନିଶ୍ଚେଷ' କରିବା କିମ୍ବା
ଦେଲ ଆମ୍ବେମାଜେ ଦୃଶ୍ୟାବୁ କାହାଁ
ପ୍ରଶଂସା ଓ ନିରା ସମାଜେତନାର ଦୟେ
ଅଜ୍ଞ ବୋଲିପାରୁ କେବ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚେଷ
ନିଜା ଅକ୍ଷମା କର୍ତ୍ତାଙ୍କାରେ ବର୍ତ୍ତିବ । ଅଜ୍ଞ
ଏବ ବୌଜେଷି ଅପରାଧୀର୍ମ ମହାଜେ ଦହୁଁ କିମ୍ବା
ପ୍ରତି ଦକ୍ଷାର ନନ୍ଦ ଯେବେ ତାହା ଅକ୍ଷମା
ଦୋଷପାଇ ହେବେ ତାହା ଅକ୍ଷମା; ସମା
ଜ୍ଞେତନା ମାତ୍ରକେ ଦେଖଇ ଅପରାଧର ଅତି
ସଥା ହେବେ । ନିଜା ନରୁକାର ବାରଗ ଅପରାଧ
ବା ଦୂରଳ ହୋଇ ପାରେ ମନ୍ତ୍ର ତାହା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅକ୍ଷମା କରିବା ହେବ ଏମନ୍ତ ବି
କର ସଧାରଣ ଭୁବକୁ ମୁଣ୍ଡର ଉତ୍ସବାଳପ୍ରେ
କୁବ ଅକ୍ଷମା କର । ଆମ୍ବେମାଜେ ଅନୁମା
ବିତ୍ତାର୍ଥ କି ଏହ ଅକ୍ଷମା କରିବା ଦୟେରୁ ଏ
ହେବେନେ ତମଳକା କରିଯା ଦୟୁମ୍ନ କଥା ସମା
କାହାର ପାରୁ କାହାଁ । ଏ ଦୂରଳଗା ଅମ୍ବାମା
କିମ୍ବା ବରିଷଶ ରହିଥିବ । ସାଧାରଣ ହିତାହା
କଷ୍ଟକୁରେ ଦୟୁମ୍ନ କଥା କହିବାକୁ ହେବ ଏ
କାହାରୁ କେବ ଅକ୍ଷମା ମୁକ୍ତିଲେ ସନା ଏ
ବ୍ୟକ୍ତି କାପୁ ଓ ନିର୍ଭେଦ କବିଜେ କାହାଁ

ଦେ ଗାନ୍ଧି ବାଧୀତ ହେବନ କରିଲା,
କର୍ତ୍ତର ଗତି ଏହି ପ୍ରକାର ମୋର ଦୁଷ୍ଟିଖାରୁ
ପରି ଶୁଣ ହୋଇ ଦୋଷ ହୋଇଥିଲା । ମିଳ
ମହାଶୟଦର ମଧ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟିଖାରୁ ପରି ଶୁଣ ହୋଇ
ହୋଇ ବୋଲି ଅଛି ।

ପୁଅସାରେ କବ କହି ନଷ୍ଟିକ ଅଦାର ବଗା ?
କଲି ହେଲେ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ କବା-ମାର ପାରେ — ସେ
କଲି ହେବାର ଘାମାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନର କାର୍ଯ୍ୟଦନ୍ତବେ ।
“ଏବଳେ କୃତିଶେ କୁକୁରେ ଅପରେ ଶୁଶାନେ
ଫରମେ ଧନ, ବରଳ ଖାଲି ତତ୍ତ୍ଵ କା ମରିଲ
କରାନ୍ତିର ନାହିଁ ସମ ।” — ବରାହବିନ୍ଦୁ ।

ଯେ ଦେଶରେ ଘେଟେବେଳେ ଯେ
ଜୀବାୟ ସଜ୍ଜାର ଅସକାର ହୁଏ, ସେ
ଦେଶରେ ଲାଇର ଜୀବା, ପରିଚନ, ଏବଂ
ନ୍ୟବହାର ଆବୃତ ଓ ଅନୁଭବଗୀଥୀ ହୁଏ ।
ସରକ ରଜ୍ଜବାନୀର ଦେଶେ ହିନ୍ଦୁ ସବଳର
ଅନୁଭବର କରୁ ଥାଇଲା । ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି
ଏହିତରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବନ ପରିଚନ ପରି
ଭ୍ୟାଗ କରି ଧାର ନାହାନ୍ତି । କୋଥ ହୁଏ,
ନେଇନ, ପିଶାନ ଏବଂ ପ୍ରେଷନ୍ତିର ଅମ୍ବମାନବର
ଫର୍ତ୍ତର ନାହିଁ । ହେୟଟ, କୋଣ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବମା-
ନାହାନ୍ତି ନୁହେ । ବିକାଶୀୟ ଉତ୍ତରଦି ଏବଂ
ସ୍ଵର୍ଗବାର ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତତଃ କୁକହାର କରୁ
ଦୃଷ୍ଟିବଳ୍ପ ହୋଇ ଥାଏ । ମାତ୍ର ଜଣ୍ମର ଅଭ୍ୟାସ
ହୋଇ ପଢ଼ିଲେ କିମେ ତାହା ଏହାର ହୋଇ
ନାହିଁ । ହର୍ଷପ୍ରିୟ ପରିଚନ ମୁଠକର ପ୍ରାୟ
ଅମ୍ବମାନାୟହୀ ଅମ୍ବମାନବର ଅଭ୍ୟାସ ଦୋଷ
ଯାଇ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ହେୟଟା ଏକାବେଳକେ
ରକ୍ଷର ଶୁଣ ଦୋଷ ପଢ଼ ଥାଏ । ବାସ୍ତବରୁ
ପରିଶ୍ରବ୍ୟାସଙ୍ଗ ପରମର୍ତ୍ତନ କରିବ କୌଣସି
ଜାତର ଭତ୍ତା ହୁହେ । ପରିଚନର ବିଷୟ
ଜରୁଦର୍ଶ ହୋଇ କରୁଥିବ କିମେ ଯେଜୀନ୍ତିକ
କୋଟି ଡମଲା ପୁଣ୍ୟମାନକର ପଞ୍ଚରେ ଅଛି
ଉପ୍ରୟୁକ୍ତ ଅଟେ । ଅମ୍ବମାନକର ଚାତା ଗୁରୁର
ପରିଚନ ପରିଧାନର ଧାର୍ଥକରା ରକ୍ଷା କର
ପାରେ ନାହିଁ । ବିଧେଷତଃ ଏପ୍ରକାର ବୈଶିଖ
ଲୁବରେ ବିଜ ଦେଖାଇରା ଗାୟ ପ୍ରଦାହର
ହେଲେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଦେବାକୁ ହୁଏ । କେବୁ
ଯିବାଧର ମାତ୍ରିରେ ଅଛି ରକ୍ଷା ନାହିଁ । ଗୁରୁର
ତାନରେ ଏକାଇବାର ଯେ କି ଅର୍ଥ ଏହି
କେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମ୍ବମାନେ ଭୁଦୟନ କର
ନାହିଁ । ଏପ୍ରକାର ସମ୍ପାଦନେ ଆଜୁ ପରିପରକ

ଜ୍ଞାନଧାରିର ଅର୍ଥ ପ୍ରାଣ ନ ହଁ । ବରଂ ଦିତିର
ପର୍ମାଣୁକର ପରିଚିତ ଲେଖକ ପରିମାଣରେ
ଆଦରିବାୟ ସେଠା ମହାମାନଙ୍କର ଲଭିତ
ସବୋହୃଦୟ । ଘୁଷମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ବନ ପରିବର୍ତ୍ତ
ସେମାନଙ୍କର ଖୋତ ହଠାତ୍ ବମ୍ବନ ନୁହେ
ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଦିନ ଉଥିର—ସେଥି ନିମନ୍ତେ
ପେଞ୍ଚଲୁଙ୍କ ତତ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଦିନରୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ହଜୁ ଘୋଷାକ ପୁରୁଷର ସବନ ଆଚ୍ଛଦ ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିବ । ଆଦିମ ବାକରେ ବନ୍ଦ ପରିବର୍ତ୍ତ
ଥିଲା । କିମେ ତାହା ଦିନର ଦିନ ବନ୍ଦ
ଏହି ମହିନର ଦିନାତମାନ ହୋଇ ଅଛି
ପଢେ ବରତବର୍ଷୀପୂର୍ଣ୍ଣକର ପର ଦେଖ
ସଲାମ ଯବନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅନ୍ତକାର ମନ
ସ୍ଵରେ କେତେକ ମନୁଷ୍ୟ ବନ୍ଦ ଥିଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଂଗଳ ଅଧିକାରରେ କିମର କେବଳ
ଜଣା ହୋଇ ଅଛି ତାହା ଅଟେ ମନ୍ଦିନ ଧାରି
କରନ୍ତି ।

ପୂର୍ବ ଦିଶ୍ଯର ପରାତ କାଳ ଅଥନ ଥିଲା
ଏଷଟିଙ୍ଗ ଜାହା ପରବର୍ତ୍ତର ଚକ୍ରକଳ, କେମୁର
ବ୍ୟବକୃତିତେବେଳ ଅଛି ଯେତେ ପ୍ରତ୍ୟେ ବଦଳିବେ
ଲେଖ ବ୍ୟବକୃତି ହେଉଥିଲା — ଏ ସବୁ ବ୍ୟବ
ହାରରେ କହି ବୋଲି ବୋଲି ଗଣ୍ଡ ହୁଏ
ନାହିଁ ମାତ୍ର କବାଟ ଯେମନ୍ତକୁ ଯେ ଛାନ୍ତି
ପରାତଦ କର ପରି ଅଧିମାନକର ହିଁସା ଉପ
ସିର ହୋଇ ଅଛି ।

ବାର ବେଳେ ଏହି ବାଲେ ।
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭରାଟ ।)

ବାର ଏକ ଦେହର ବାଞ୍ଚା କରି ଦୋହା
ଅଛୁ । ବର୍ଣ୍ଣମାଳ “ପ୍ରାଣଦର” ବାଞ୍ଚା କରି
ଗାନ୍ଧିଆର ସ୍ଵର୍ଗଦୟ ଶତାପିତାରୁ ଅଞ୍ଚାଦିଷ ଶତା
ଦିର ଅର୍ଦ୍ଧକାଳ ପର୍ଵତୀ “ପ୍ରାଣଦର” ଦୂରମୁଣ୍ଡ
ଥିଲ । ସହ୍ୟ ଜଗାଧରର ପ୍ରାଣଦର ଦୂରମୁଣ୍ଡରେ
ପୂଜା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମମୁଣ୍ଡ “ଲଗବ” ଶୋଇ
ଅବା ସର୍ବମୁଣ୍ଡା,— ଦ୍ୱାଦ୍ସମୁଣ୍ଡ “ଜ୍ଞାନ” ଯାନ
ମୁମାଳ, ଶାନ୍ତି, ସବ୍ରତୀଦ କରଇ ଅଳକାଶ
କ ପୂଜ ପୁଜ ଉପହାରରୁ ଦୂରମୁଣ୍ଡରେ କଥିଲ
ଦୋହାଥିଲ; ଦେଖି ଦୂରମୁଣ୍ଡର ଦ୍ଵାଦ୍ସକ ସେବା
ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ କି ପ୍ରାଣିଥିଲ, କି ମଣିକମାନ
ବି ହିନ୍ଦ, କି କୌଣ୍ଠ ଅଖକାଙ୍ଗ ଘାରକର୍ମଗତ

三〇九

ମାନତିଥି ପ୍ରତି(୯) ଅତି ଅକୁ ମୁନାନରେ ଏହାର
ଧୂଳା କାହାର ପାରେ ମାତ୍ର ଦେଖିଲୁ ଅନୁମାନ
ଜୟ କରିବ କରିବା ସାରେବ । ଫଳୁ କରେ ଅଳ୍ପ
ଧୂଳାରୁ ହୋଇଲୁର ସବୁମ ମୂଳ୍ୟବାନ ପଦାର୍ଥ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପକରଣ ଘେନ ଏହି ମୂର୍ତ୍ତି
ପରାମରିବ ହୋଇ ଦେଖିମାନଙ୍କ ଛଇ ପାଶବରେ
ଆହିର୍ଭବ ହୋଇ ଥାଏ ।

ନର୍ତ୍ତରୁଷିଃ କାଳିଶର ଅବା ରଙ୍ଗରତ ଥିବା
ଶୁଣାଗର କେବଳତା ଥିବାରେ ଅନୁମୋଦ
“ଯହିଁରେ ଭରତବାପିମାନଙ୍କ ପ୍ଲାନ୍ଟ ଘେରି
ପ୍ରମାଣ,—ମିନ୍‌ବୁର ଲଲବର୍ଟେସ୍ ଫର୍ମିକେଲ
ଏମେଣ୍ଟ୍‌ମେଥ ଡିଲର ଲାଗୁଲ ଓ ମୁଣ୍ଡ ହୈନ
ଦୋର ଭାବରେ ମେହିର ବିଜାପୁରିପୂର
ଦ୍ୱାରରେ ଏକ ନୂହନ ପ୍ରକାର ଅଧିକ ବୁଝାଏ
ଯଳ ଭୟର ହୋଇଥିଲା” । ଧର୍ମ,—ସବ୍ରତବି-
କଳରେ ବୁଦ୍ଧିକାରୀ ଅବା ଶ୍ଵପ୍ନ ବାଣିଜ୍ୟର ସହା
ସ୍ଵାର୍ଗ । ଧର୍ମ,—ମନ୍ଦିରର ଉପରକାଳେ ଅଧିର୍ମାଣ୍ଡ
ଆଦିଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବହୁ ପରିଚାଳନର ବାହିକ
ସାମାଜିକ ସରକାର ପ୍ରଦାନ କରି ନିଷ୍ଠାର୍ଥୀଙ୍କର
ବବଳମନ କରିବା । ଧର୍ମ—ଆକାଶା, ବନ୍ଧୁମା
ନ ଥୁଲେବେ, କିନ୍ତୁ କୁଟୀ ନ ଦେଲେବେ,
କୌଣସି ଭାରତନ ଥିଲେବେ, କୁର ବୋକଳ
କୁହାର ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଯାନାଟି ସର୍ବଦୟରେ
ପ୍ରାତି ଦେଖାଯାଉଥାଏ, ମାତ୍ର କୌଣସି
କାରଣରେ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି କିମ୍ବରେ ସେଇ
ହେବେ ଭାବା ପ୍ରାତି କୁହେ, “ଆକାଶା”
ଅର୍ଥାତ୍ ବଜ ଗୋଜରେ ମନ ଟଳ ରହିବ
“ଦରକାର ବେଳେ ବର୍ଷରେ ଅସିବ”
ଇତ୍ୟାକି ବଜାର ସନ୍ତୁମ ଦୃଢ଼ି ନିମନ୍ତେ ଅବ୍ଦ
ଛୁଟାଥ କୁର ନିମନ୍ତେ ସେଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୁଏ
ଭାବାର ଭାଜର କୁଦ୍ଦାଯାଏ,—ଏହି ଅବ୍ଦ
ଗୋଟିଏ ଅତି ନିକଞ୍ଚିରବର ପ୍ରାତିର ଅଛି,—
ଏହି କଥାର ଅବ୍ଲେଚନା କରିବା ପରିମା
ପାପ ଦେବାର ଭାବାର ଉତ୍ସେଷ କରି
ଅବ୍ଦ କୁର ବୋଲି ପରିପ୍ରାପ ଦେବି
ହେବ । ଆତ୍ମର ଗୋଟିଏ “ଜର୍ମାନ
ପର ପ୍ରାତି ପ୍ରାତିର କଥା ତୁମ୍ହି;
“ଖୋଜାଯାଏ” ଧରା ଗୋଟିଏ କିମନ୍ତ
କେଲ ପ୍ରାଦାନ; (ଅନ୍ଧାରୀକ ଭାବରେ) ଏହି
ଉପକୁରିର ଦ୍ୱାରାଏ । ପଢିଯାବତି

(୧) ପ୍ରେସ୍ ଲେଖକଙ୍କର ମାତ୍ରମେ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଏବୁ ବେଳେ ଏବା ଏବା ପଦ୍ମପୁରୀ ଏହି ଶାଶ୍ଵତ ମାଟ୍ର ହେଉଥାଏ ।

ଏବଂ ରାଜ୍ଞୀ ଅବା ପଦ ଲାଭ କିମ୍ବେ ସେଇ
ଅଛୁ ପକ୍ଷକୁ ଆଶ୍ରମ୍ଭ କରି “ଜୋଧାମୋହଦ୍ବୁଦ୍ଧ”
ଅବଳମ୍ବନ ଦ୍ଵାରା ଏଥାରୁ “ଦ୍ଵିଷତ୍ତାରବ୍ଦ”
ବହୁରୀବା ଯଥା ଉପରେବ,— ଉପସ୍ଥିତି,—
ଉପକଥା,— ଉତ୍ସ-ଆଗ୍ରହ୍ୟ,— ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ—ଉପ-
ଦେବତା,— ସେହିପର “ଦ୍ଵାବୁରେ” ଗୋ-
ଟିଏ ଶାଖା ମାତ୍ର ।

ପକ୍ଷ ବାନରେ “ତ୍ରୁଟୀର୍ଥ” (ପରିହାର) ଓ ସ୍ମରଣ ରିଦ୍ଧି ଦେବତା ନ ମରେ
ଅଭିଭୂତ ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ବନରଙ୍ଗର ଶତାବୀର
ପଞ୍ଚିକାରେ ଦୂର ଦେବତା ହରମୋଖ ଘବରେ
ଏବାରାତ୍ରିକ ଦୋର ଯାଇଥିଲି । ଉତ୍ସାହ
ନିଜକୁଠରେ ସେପରି ଜଳ ହୃଦୟର କନ୍ଦପଦାର୍ଥ
ଦେଲେହେଁ ବ୍ୟବହାରିତ ଶଣରେ କଳ ଏବର
ପଦବୀ ଲାଗ କରିଥିଲି ସେହିପରି ସହ୍ୟ-
ଜୀବତରେ “ତ୍ରୁଟୀର୍ଥ ଓ ସ୍ମରଣ ହୃଦୟରେ
ଭନ ଏକ ଦେଲେହେଁ ବ୍ୟବହାରିତ ଫଳ
ଦୁଷ୍ଟୀ—ଦୂର ଘନକର ଏକର ଧର୍ମମୂଳକରବ,—
ଏକର ପ୍ରକାର ଫଳ,—ଏକର ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ
କାରଣ ଶୁଣିଲେ ସମ୍ମାନ,—ଏକର ପ୍ରକାର
ମୁଖପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ, ଦେଲେହେଲେ ଶତରଜ
ଦ୍ଵାରାମାତ୍ର ଦେଲେହେଁ କାର୍ଯ୍ୟଗତ ବ୍ୟବହାର
ଗତ—ରୂପଗତ—ଫଳଗତ—ଏକର ଲାଭ
ବରିଥି ।

୧୯୮୦ } ଶାନ୍ତିକାନ୍ତ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରାୟ

ପ୍ରକାଶକ

ବିମ୍ବନା ପତ୍ରକ

ବ୍ୟାଙ୍ଗନିମା ମେ ଛୁଟା ହୋଇ

- ५२१ -५४० -५७०३

ପ୍ରତିବନ୍ଦି ବାନ୍ଧବ ବସନ୍ତମହିତି

ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରକାଶ ଧନୀ କର୍ତ୍ତା

ଦେଶ ମର୍ତ୍ତବୟ ସମ୍ପଦିକରଣକୁ ପ୍ରଦାନ

ବଳେ;— ସୁରୁପ ତିବେ ? ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟର
ଧନୀ ଦ୍ୱାରା କୁବୋଲ ପିହ ଗାନ୍ଧୀ ଦିଲୁଧିଷ୍ଠ ହେଉଛି ।
ଦିଦିଃ ଶୁଣନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ
ପଢ଼ି ପୁଣ୍ୟକାଳ କରିଗା ।
ମାତ୍ରମୁ ସମ୍ମାନୋ ଦିବର
ମାତ୍ରମୁ ପ୍ରମୁଖ ହୃଦୟରେ ।

ମୁଖ୍ୟ ର କହନେ ପୁଣ୍ୟର୍ଦ୍ଧାର ମାନ-
ବର ଜାମ ସୂର୍ଯ୍ୟ ର ବୁନ୍ଦରେ ପର
ବ୍ୟାପ୍ତ ହିସର । ମେହି ଜାମ ଯେତେ ଫଳ
ବରେ ହେତେ ଦର ବେହି ପୁଣ୍ୟର୍ଦ୍ଧାର ବ୍ୟକ୍ତି
ପୁରୁଷ କୋଳ କଳସମାଜରେ ପରାଗାଳ ହୁଏ
ଅଛି । “ପୁଣ୍ୟ” ଏହାର ଜାବ ଥିଲ ପ୍ରତିଧ୍ୟ,
ଅଛି ମଦହ, ଅତି ବଜ । ଏହାର ପ୍ରଥମତ୍ତ୍ଵ
କଲନ ବ୍ୟାପ୍ତ, ମହାଭାବେ କଲନ ଚିର ଜୀବ-
କୃତ ଓ ଅଳଦିଲ । ହିତମା ଅକାଶରୀ—
ବେଳେ ଏହାର ପଦମାନ କର ନ ଆବେ ।

ମହାମହୋତ୍ତରାଧିକୃତଙ୍କ ମାତ୍ର ୫ ଦିନଙ୍କ
କଳରେ ଜଗତର ଯେହ ସାଧାରଣ ହୃଦୟ-
ବାର ମାଧ୍ୟମ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ତାହା ଅନେକବୀବେ
ହବେ କୃତମୁଁ ଅନୁଭବରେ ଅପ୍ରକଟିତ ଓ
ପ୍ରତିବ ବ୍ରତ । ମହାୟାନକମ୍ପର ଏବଂ ଅଧି-
କାର ନିଷ୍ଠାକ ପ୍ରଥମର ମାଧ୍ୟମକର୍ତ୍ତର ଜତ ପ୍ରିୟ
ଜଗତାହୀନ ଜଗତରେ ସେ ମହାଶୂନ୍ୟ କର
ଅଛନ୍ତି ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନ କରିବାର ସାଧ୍ୟ କାହାର ?
ଦୟାକାଳୀନ ବେଦବ୍ୟାସ ଯେତେବେଳେ ଅମୂଳିତ ଜୀବି-
ବିଦ୍ୟାର ସମୟ କରି ସାଇତରୁଣ୍ଡି ତାହା କରିବ
ସନ୍ନାକମାନେ ନରବିଷ୍ଟ ଖେଳ କରୁଥିଲେ
କି ତାହାର ପରିଷ୍ଵେମାଟି ବେବ ? ଏ ମହାସ୍ତରୁଷ
ମହାୟାନକମ୍ପର ପୁରୁଷ ଅଛି ମହାଶୂନ୍ୟ ଏମାନେ
ମହାସ୍ତରୁଷମାତ୍ରର ବ୍ୟକ୍ତି ଜଗତରେ ଲଭିତର
ଦର ସରକ ପ୍ରକଟ ସଥି କ୍ରିୟାକଳ କର
ମାନୁଷରୁଷମାତ୍ରର ପରିଷ୍ଵେମାଟି ହୃଦୟ
ଚକ୍ର କରି ଅମୂଳିତ ମନରେ ଏମନ୍ତ ଜନ୍ମ
ଉପରୁହ ଦୋଷ ଘରେ ସେ ଏମାନେ ଏହି
ସମ୍ମାନି କରିବାର ଥାଏଇ ଆମ୍ବନାନନ୍ଦ
ନାହିଁ । ସମ୍ଭ୍ରମ, ଭୁମେ ମହା ମହା ସମ୍ମାନି
ଦେବର ନ ପାର, ତା ମହାସ୍ତରୁଷମାତ୍ର ଦେବର
ନ ପାର । ମନ୍ତ୍ର ତମ୍ଭର ସାଧୁ ହୋଇ ଥିଲେ
କୁମ୍ଭ ପରମାଣୁ ନ ହେବ ଦଶାର । ସେ
ମାନୁଷର ମନ୍ଦର ଦେବା ଥିଲୁ, ସାଧୁ ପଦକର୍ମ କରିଲୁ
କରିବାକୁ ପ୍ରକାଶ ଥିଲୁ, ସାଧୁ ପଦକର୍ମ କରିଲୁ
ଏହି କରିବାର ଆମାରୁ ଅଛି, ଦେବର ମହାଶୂନ୍ୟ

ପା ୨୮ ରେ କୁଳ ସଙ୍ଗୀତ ମଧ୍ୟ

ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀ ।

ଦେଖି ରହା, ସେହି ପଦିତି ଓ ସେହି ଅବାକୁ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ ଦେଲେ ସେ ଜଳସନ୍ଧି-
କରେ "ଶୁଭ" ପୁରୁଷମୀ କାନ୍ତି ବୋଲି
ଅବସଂପରିଲାଗିଛି ହେବେ ଏହାରାବରିମେହି
ପୁରୁଷମୀଙ୍କ ସେଇ କାଳ ପ୍ରାୟୀ ହେବେ
ସେ ହେବେବାଳ ଆହାର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳୀ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସାର୍ଥ ଜଳ ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟୁକ୍ତ ଧଳ,
ଆସାଇବର ମନ୍ଦିର ୬ ବ୍ୟକ୍ତି ପରୋପାର୍ତ୍ତର
କବା ଏମାନ ଲୋକଙ୍କରୁ ପ୍ରତି ସୁନ ପର, କା-
ପକା ଲୋକଟୁ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ପର ୫ ବ୍ୟକ୍ତି
ପୃଷ୍ଠାରୁ କବୁଳ ଯାଇ କୋରିବି ପ୍ରତିଧ୍ୟାବନରେ
ଅସର କାହିଁ । ଏ ବଳ ଲୋକମାନେ ପୁରୁଷରୁ
ବିଦ୍ୟା କେଲ ଯେ କନ୍ଦମାନ ଏମାନଙ୍କ
ମନ୍ଦିର ଘୋରବ, ଧଳ ଘୋରବ ଓ ବିଦ୍ୟା
ଘୋରବ ଅଛି ଶୀଘ୍ର ବସୁନ ହୁଏ । କିମନ୍ତି
ଦେବଗଢ଼ି କାହା କାମାଟୁ । } B. N. Das
୧୯୮୪ }

NOTICE.

Is hereby given that a Head Master on Rs. 25 a month is required for the Middle class English school at Gunja in Kanika Estate. None need apply who has not passed the University F. A. examination or has not read up to the standard prescribed for that examination; and who does not possess some experience in teaching. Applications with testimonials will be received by the undersigned up to the 30th June, 1884.

Cuttack Magistracy, G. M. CURRIE,
Magistrate and Vice,
The 21st June 1884. President, D. O. P. I.

ERRATUM.

In the notice of vacancy of the 2nd Clerkship of Kendrapara Sub-Division read Rs. 50 for Rs. 60 which was a misprint.

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିଶରୀର ଉପଧିମାନ ଅମ୍ବ ଜୀଷ୍ଠ-
ଧାଳୁର ହକ୍କୁ କମିତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା ।
ପ୍ରାତିକମାନେ ଏଠାକେ ଏହି କଲେ ପାଇ
ପାଇବେ । କହେଣୀଯୁ ପ୍ରାତିକମାନେ ତାହାଙ୍କ
ମୂଳ ବହୁତ ମୁହଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆସ ଏବଂ ଅରମଣ-
ସ ମନ୍ତ୍ର ଅନୁଯନ୍ତର ବରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅରାଜ
ପ୍ରକ୍ରିୟାଏ । ଏହି ପରିଶରୀର ମୂଳ ବାହାର
କଲେ ପ୍ରାତିକମାନର ମନ୍ତ୍ର ମାତ୍ର ।

ବିଜ୍ଞାନ ରୂପ ।

ଏଥରେ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାର ମେହି, କେବେ
ପରାର ମୃଦୁଗାଢ଼, ଅଶ୍ଵ, ମୁହୁରୁ, ବୋମ-
ହେଣ ଏବଂ ହର ହର ହୁଅର । ମୂଳ ମାତ୍ର
ହାତୁ ଟୁକ୍କା ।

ବିଜ୍ଞାନ ପୁଣ୍ଡିତଙ୍କରୁ ।

ଭେଗାଣ୍ଟିଯ ଭେଗାଣ୍ଟିଯ ମୋଦନ ।
ନିଷେଳି ମେହି ଏ ମୋଦନ ମେହିକ
କଲେ କଲ କଟି କଟି ୬ ହରର ଅଧିକ ହରି
ମୁହୁର ହରାର, ବିଜ୍ଞାନ ଗଧା ହୁଏ, ପ୍ରତିଧ୍ୟାକ
ହୁଏ ଅହାର କଲେ ଲାହି ହୋଇ ପାଏ ।
ବେଗି ପମେ—ଜବନ୍ଧୁ (କାହାର କଲୁ-
ପରନ), ଶୁନ୍ଦରୀ, ପ୍ରମେହ ଅହାର, ଲାହୁ,
ଶୁନ୍ଦରା ପ୍ରତି କାଳା ଘେର ହର
ହୁଅର । ମୂଳ ମା ୧୦ ଟଙ୍କା ।

କହିଲ ପାପୁରଙ୍ଗାର } କହିବାର,
ତିରଧାରୀ ଦରଗା } ଏ ପାପରଙ୍ଗାର
କହାର କଟିବ } ଏ ପାପରଙ୍ଗାର ।

ଏବିଧିର ମନ୍ତ୍ର ।

ଦେଖିଯ ଉପବରଣହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ର ।
ଏହିରେ ପାରଦ କମା ଅନ୍ତରାଳ ଦିବ୍ୟାଧିତ
ପଦାର୍ଥର ଲେଖମାତ୍ର ଲାହି । ପ୍ରତି କବିତ ଟେକ୍
ପ୍ରାଚିଂ ଗର୍ଜା ଟ ଏ ଅଗା ।

ନିରାକ ସାଲମା । ନୂତନ ସାଲମା ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରତାର ଦେଖାଯ ତେ ପ୍ରତାର
କିମ୍ବା ମହାରହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବ୍ୟବହାର
କଲେ ପାପରୁ ଧରଦିଶିତ ଉତ୍ତରଦେଶ
ଥିବ ଶାଶ୍ଵତ ନରତ ହୋଇଯାଏ । ପାଶର ଥା,
ଗରମା ଥା, ନାଲା ଥା, ବେଳ ଓ କାବ
ଉତ୍ତରର ଥା, ଗୋଲ ଥା, କାଳ ଥା, ବାଲର
ଥିବ, ବୋଲୁ ବାଟିକ୍, ଅଜାର୍ତ୍ତିତା, ପେଟଫ୍ଲୁ
ଶିଳବ୍ୟାକ, କାର, ମୁହୁରାଗ, ପ୍ରତାପାତ୍ମିତା,
ବ୍ୟକ୍ତି, ଧାରୁଦେବିତଳ୍ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦିଶ କୁର
ଉତ୍ୟାନ ଶାପ ଏବଂ ନିଷ୍ଠା ଅବସତ୍ତା ହୁଏ ।

ମୂଳ ପ୍ରତ ହୋଇଲ ଟ ୧୯ କା,
ପ୍ରାଚିଂ ଟ ୧ ଏ ଅଗା । ତତ୍କଳ ଟ ୧୦୨ ଏ ଅଗା ।

କମର ଫେଲ ।

ତାତ୍କଳ ଉତ୍ୟାନର ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ରେଖା ।
ଧବଳ ୫ କୁଣ୍ଡ ଘେରଇ ଯେବେ ବିଜ୍ଞାନ
ଆସ ଯେବେ ତାହା ମାତ୍ର । ମଦର ଫେଲ
ଅମ୍ବମାନେ ବନ୍ଦ କଞ୍ଚରେ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରିଥିଲା । କାହିଁ, ପାହି, ବୁଣ୍ଡି,
କୁଳ, ପଦ୍ମପାତ୍ର, ଧବଳ, କୁଣ୍ଡ, ଗରଦକୁଣ୍ଡ,
ରତ୍ନବାହ ଘେରଇ ମହୋତ୍ସବ । ଏହା ବ୍ୟବହାର
ଯେବେ ପରାର ଥା ଅହ, କହିବ ଏବଂ
ସହପରାହର ଉପରାହ ଯଟେ । ପ୍ରତ ବ୍ୟବ
କାରିତା ଟଙ୍କାରେ ଓ ଯେବେ କୋତି କହିଯ କୁଣ୍ଡ
ଟ ୨୫ କା ।

ପାତା ଅଗମ କି ହେଲେ ମୂଳ ଫେରି
ଅପିତ । ବନକଥା ହେଲି କଟିର୍ଯ୍ୟା ପ୍ରିଟ
୨୭ ମଦର ପୁରୁଷେ, ଏ, ଦୋଷ, କେମ୍ବୁ-
କହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କୋତ କହିଯ କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ।

ଔପରଲିଖିତ ସାଲମା

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାର କାହାରକ ଦୋହାର ଏବେ
ବିଜ୍ଞାନ ହେଉଅଛି ।
ମୂଳ ଏବଂ ମିନିମା ୩୫ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଳିତିକା ପରିଷଦ

ସାଧୁପିକ୍ଷମାହପତ୍ରିବା ।

১৯৮

ଶାକ ଦିନ ମାତ୍ରକ ଜଳର ସବ ପ୍ରକାଶ ଲାଗିଲା । ୧୫୩୮ ବେଳେ ଏହା ପରିବାର

ମଲିଖ	ଅଟେନ	ବଜାୟୁ
କାର୍ଷିକ	ହେଁ	ହେଁ
ଭାକମାତ୍ରାଲି	ପାଦ	ପାଦ

ଗର ଲାକୁବସା ମାସ-ବ, ଏ, ପଦ୍ମଶାରେ କିଲେଜର ଯେଉଁ” ତୁର କର ଶିଖ ହାତ
ପାଇଥିଲେ ଆହାର ନିଧିରୁ ଦେବଳ ଏକଜଣ
ଜଗହେବଳ ଯୋଗ କରି ଅତିକ୍ରମ ପଦ୍ମଶାରେ
କୃପିତ ହୋଇଥିଲ ଏହ ଆଚନ୍ଦ କରି
ହେ ହେ ମୁଁ କେବଳର ଜାଣି ହୋଇଛି
ତୁ । ଅପର ହୀନ ଦେବ ବାଜଳ କର ପୁରୁଷ
ପଦ୍ମଶାର ଦେବାକୁ ଗଲ ଲାହି ସୁଭରଂ ଆଦେ
ସଙ୍ଗେକେମନ୍ଦିର ଦେଲ । ଏହ ପଦ୍ମଶାରେ ସବୁ
ପୁରା ଜ ୧୨ ଶ ଦିନାମୁଁ କହାଇଅଛି ।

ଦେଇବୋର୍କରେ ଅଛେବ ମୋହଦମା ବାବ
ପିତୃଥିବାରୁ ସେ ସହ ନିଷତି କରିବା ବାବ
ପେଟ୍ ଦୂରଜଗ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ହୁଏ ଦେବ ଯାଏ
ଶୁଣୁ ଲାଜ ମଧ୍ୟରୁ ଜଳକ ସ୍ଵାନ୍ତରେ ବାବ
ଚନ୍ଦ୍ରମାଧବ ଗୋପ ବିଶାଳକୁ ବିଷ୍ଣୁ ବିଷଦ
ଦେବ ପଧାର ଦୂର କର୍ତ୍ତା ବାବେ ଶବ୍ଦମୁଖେରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉତ୍ସବରେ ମାତ୍ର ଅର୍ଥରୁ ଅନାହତ
ଦେବୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଗ୍ରାହି ହେଲା । ବି ଦୂରଜଗ
ଦୁଷ୍ଟ ! ବାଧାନଙ୍କାଳାତ୍ମୁ ମୋହଦମା ଅର୍ତ୍ତାବେ
ଦେଇଁ ଡକା ଲାଗିଯାଏହିହିନ୍ତିକୁ କି କିମ୍ବା ଦୂରଜଗ
କାହିଁ ? ଅନ୍ତରା ଭାବୀ ନିରଖେନ୍ଦ୍ରୟ ଫଳ ପାଇ
ଅନ୍ତର କାହିଁ କର୍ତ୍ତା ହେବା ବାହୁର ବବତ୍ରମେଦ
ମୁନି ଉତ୍ସବରୁ ?

କାଳେବରରେ ଏଥର ଉନ୍ନମତ ହୋଇଲା

ମୋବଦମାର ବିଶୁର ଦେହର ସ୍ତର । ସବୁ
ବିଷଳ ଦେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁଥିବେ ଆସନିମାନେ
ଜଳସ ପାଇଲେ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଯୋଡ଼ିବେ
ବଢ଼ ମୋବଦମା ଥିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ରେ
ମନୀ ଧାକାଜହାର ଡକାରଣ ଗୋବକମା ଏବଂ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ କବନ୍ଧୁକର ପ୍ରକାର ଜଖନ
ଦେଇ ଥିଲେ ଏବଂ ଶମକରୁ ଲଜାରୋକର
ଅଛେଇ ବନ୍ଦାଳ କର କହାଏବି ଥର ସୁଲେ
ଅପରାଙ୍ଗ ଖୋଲଣ୍ଟି ଝେଇବା ହୁଳରେ ଅପରାଙ୍ଗ
କରିବା ମୋବଦମା କି ସହିର ସମେତ
କବରଣ ଏଥୁଥେ ପାଠକରୁ ଜଣାଇ ଅର୍ପି
ଏଥର ମୋବଦମାମାଳ ପ୍ରମାଣ କି ରେବା କଢ଼ି
ଦେଇବ ବିଷୟ ଅଛନ୍ତି ।

ତେବାକାଳ ସହ ମୟୁରହଙ୍କର ଲାହାଲର
ଗଜାମାନକୁ ଧାରିବା କାହାର ଧେଇଁ ଦିନର
ଶିଖକ ଅଧିକାର କଥା ସିଲ ଏ ଗଜ ପ୍ରାଣ
କୁ ଏଠାରେ ପବେଷ ହୋଇ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟ
ବର ପ୍ରମାଣ କରିଅବୁଦ୍ଧି । ସେ ଦେଇଯାଇ ଯାତେ
ବଜ କୋଠରେ ଥିଲେ ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଲାଚାକ
ନିମ୍ନ ଗୋଟିଏ ହକ୍କା ହୋଇଅଛି ଏହି ପ୍ରେ
ଷେଠାରେ ଯାଇ ଉହିଥିଲୁଣ୍ଡି । ମୟୁରହଙ୍କର
କାହାରଙ୍କ ସଜା ପିଲ ସହ ଏଠାରେ ଲାହା-
ଲାହ ଅଳ୍ପ କେହି ଅରିଜକଳ କି ଦ୍ୱାରାରେ
ଦାନ ଗୋବିନ୍ଦରୁ ମହାମାତ୍ର ଘେରି ଅଛୁଟି
ଦେହିପର ଥିଲେ । ଯାହ ତେବାକାଳ ରାଜା-

ଦୁଇମାତ୍ର କାହିଁ ପରାମାନୋଦଳ ସେବକଙ୍କ
ଥର ପ୍ରୟୋଜନ ଲାଗୁ । ସେ ଏହି ଉର୍ମବୁ
ଅବସର ପାଇ ଅପଣା ସ୍ଵରୂପା ଆଜିଯ ଜେଷ୍ଠୀ
ଜନଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କୁ ଫେରି ଯିବେ ଏବଂ କେବେଳୀ
କେ ସେ ନିଯୋମ କରେବେ ପ୍ରିଯ ହୋଇ ନାହିଁ
ବାପକରେ ଭାବାଦର ନାମ ବାଲେଖରରେ
ବହିଥାଏ ।

ତା ଅଟେଲ ମାତ୍ରରେ ଖୋଜିଥିବା ସମ୍ଭବ
ନାହିଁ ଲାଇ ପ୍ରଦୀପାର ଫଳ ବାକାରଥାତୁ
ଯାହାରରେ କ ୧୭ ଏଁ ସ୍ମୃତିରେ କ ୧୯ ଏ
ଏକ ଚର୍ଚାରେ ଶୁଣନ୍ତି ତୁମ୍ଭିରୁ ବୋଲିଅଛୁ
ନ୍ତି । ଏସି ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାର କଣେ ଗହର
କାମ ରହିଥାନ୍ତି । ଏହି ଲାଗ ଅନନ୍ତରୁ କଥ
ପୁଷ୍ପ ସ୍ଥୁର ନବମାଲିଯର ଶତ । ଶିଶୁକଳର
କାମ ବୋପିନାଥ ଖଣ୍ଡ । ଯାଦବଙ୍କ କଥ ଯାହା
କ୍ୟରେ ହତ୍ତାଟି ଦେଇ ବାହୁମାର୍ତ୍ତ ଲପାଥ
ଧରି ଗୋପନ୍ୟାମ ଦୂରି ଟ ୩୦୦ ଲା ଏକ
ମତ୍ତା ଜ୍ୟୋତିଜନ ଦୂରି ଟ ୩୦୦ ଲା ଲାଇ କବ
ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ଶିଶୁର ଗୋପିନାଥ ମିଶ୍ର ସର୍ବକ ସା
ପାଧମୋହିନୀ ଟ ୩୦୦ ଲା ପରିଅନ୍ତରୀ ସମ୍ମ
ଦର କାମ ହେବେ ପୁରୁଷ ମୁଣ୍ଡମୁଣ୍ଡ ସମ୍ମ
ବ ସମ୍ମର ଜ୍ୟୋତି ଦେଖ କହେବରେ ଦୋଷିତ
ଦେଇଥିଲ ମନରେ ସମ୍ମନ ଦୃଢ଼ିବ । ବର୍ଦ୍ଧମାନ
ତାବା ବୁଝିବାକୁ ଦେଇଥିଲେବେ ପର୍ମିତ
ଗୋପିନାଥ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଯୋଗେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପୁରୁଷ

କମ ଏ ତାଳିକାରେ ଦେଖା ଯାଇଥିଲୁ
ସାମନ୍ୟ କଠା ନଦି ଏବଂ ଏହିରୀଙ୍କ ପଣ୍ଡିତ
ତଥା ଶ୍ରୀ ପ୍ରତ୍ଯେକ ପ୍ରକାର ଚମାଗ୍ୟ ସର୍ବ

କାହିଁ ଆମ୍ବେଗାରେ ଥିଲା କରୁ ବି ଦେବ
ଦିବସାଳୟର ଏହି ଫଳ ହେଉଛିବାର ବଜା
ଜନିବାର ଓ ଅତିରି ଧରନରେ କର୍ମପାଲେ
ଏହିର ସଥୋତର ସାହୁଯାଦ ବରକାଳ ପ୍ରଭୃତି
ହେବେ ।

ଅସ୍ତ୍ର କର ଉଚ୍ଚିତା ଆମାକି ବଥା ନୁହି
ତଜ୍ଜନ ବଳରେ ଲୋକେ କି ନ ଦରିଶିବା

ଜଗମାନ ତା ୧୯୨୨ ଇତିହାସରେ ବନ୍ଦୋପଥ-
ସାଙ୍ଗେ ମୟରେ ମୋହିବ ସତ୍ୱ ଗୋଟାଳ
ଦେଇ ଥିଲା । ଏହି ଗୋଟାଳ ସାମରହିତୀ-
ଠାରୁ କଞ୍ଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଜୀବ
ହୋଇ ବାଲେଖର ବାଟେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶକୁ
ଧାରାର ଧାର୍ତ୍ତା ଦିଲାଇ ଗଲା । ପୁଲରୁଗରେ
ସାମାନ୍ୟ ପଦନ ବର୍ଷା ଭବ ଅଛି ବିହୁ ତଥା
ସାଇ ଜାହି ବିନ୍ଦୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଏହାର ବଳ
କଲିଶଳ ଅନୁରବ ହୋଇ ଥିଲା ଏହି ସେ ସମ-
ୟକେ କଳିକଣାରୁ ବାଲେଖରକୁ ଅସୁନ୍ଦର
ବେଶାକ କାମକ ଧୂମ୍ର କଳ ଜାହାଜ ବେନକୁ
ଦିପଦରେ ପଡ଼ିଥିଲା ସବାବ ବାହୁବାନ୍ତ ଉଚ୍ଛ୍ଵା-
ବନଳିଶିତ ଅଣ୍ଣଟ ପାଠ କଲେ ଜଗ
ଦୀକ ସନ୍ତା—

“ ପ୍ରମାଦକୁ ରଖେଯକୁ ବନ୍ଦୟକୁ କେତୋଟା ବନ୍ଧୁଙ୍କା
ହତିଥିଲା, ଯେଠାରୁ ଆଜି ଗୋଟାଳକର ଉପରେ ଦେଖି
ଅଜ୍ଞାନମରାତରେ କରିବ ଏହାର କରିବ ଜୀବନକାର ଦେଖ
ଦେଖିଲୁ ଯେଠାରୁ କରିବ ଯାତାର କରି ଦେଖ ଏହା ସ୍ଵର୍ଗ
ରଖିବ ଏବାକୁ ଭାବୁକ ! ଯାମକାର କେବେ କରିବ
ତୋର କହ ଦୂଇ ଅଛେବୁ କେବାରେବେ ନେବୁ । କାହା
ପାରିବି ପାରିବାରେବେ କାହାର ଅଜ୍ଞାନ ଅଶ୍ୱ କରିବ ।
ଜଙ୍ଗର ବଳେ ସମ୍ମାନ ହେବ ; ଏହା କାହାର ଶାୟିର ମାତ୍ର
କଣେ ଅଛି ବନ୍ଦୁକରେ କାହାର କାଳାରେ, ଏହିମୁଦ୍ରା
ଲାଗ ହେଲିବାର କାହାର ଏହା ସବ କାରାବା ଥାଏ
କାହାର ବନ୍ଦୁକରେ ଦୂଷିତ । ପ୍ରମାଦକୁ କେତେବେଳେ
ହାତେ, କରିଦେବେଳେ ହେବ କାହା କରି କେତେବେଳେ ।
ପ୍ରମାଦକୁ ରେ କାହାର ହୃଦୀର ଅଶ୍ୱ ହେବ । ଏମନ୍ତ
ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁକ ସମୟରେ କାହାର କୋଣର କବ କହି
ସବ ଏହା କରିବାରୁ କାହା ମଧ୍ୟରେ ହେବ । ଏହି କାହିଁ
ଦେଇନାହିଁ ॥ ତର ପ୍ରମାଦ ବନ୍ଦୁକର ଜୀବନାହିଁ, କେବେ
ଦେ ଦୂର ଏହା ; ଏହା କେମାହେ ଜୀବନର ଅଶ୍ୱ ପରିବାର
ହେବ । କାହେବେଳେ କାହା ଏହା କାହାର ପାତ୍ରରେ କାହାର
ପରା । ଏହା ॥ ଏହା ପରି ପରିବର ହେବ କାହାରି
କାହାର ପରି କରିବ ମିଳିବ କୁରୁକୁରୁତ କରିବାକୁ
କାହାରକୁ ଅମ୍ବା । ଏହା କୋପାକୁରେ କାହାର ନିଷାଦେବ
କବ ଏହା କୋପାକା ପ୍ରାଣ ପାରିବା । ସେ ଯେବେ
ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା, ହେବ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ ଏହା କରିବାକୁ ଏହା କରିବାକୁ ଏହା

ଅସୁମାଳଙ୍କ ପ୍ରଭାବ କ୍ରିଟ ସେହେଠେ
ନମ ସାବେଚ୍ଛ ଦିକଲୁଷକର ପରିଶାର କ୍ଷୟଦ
ପମ୍ବରେ ଧାର୍ତ୍ତିଗ୍ରାମର ନବୀନଜଳ ଦାର୍ଢି
ଶକରମଳ ପାତର ପ୍ରକାଶ କରିଲ ଯେ ଥଳ
ଏମାତ୍ର ଏମା ପର୍ବତ କଷ୍ଟଧର ସାମ

କୁଳାର୍ଥ ଶୁଣ ଦେଇବେଳେ ଜଣେ କିରଣୀ
ତମେ ପୋରାନ୍ତରେ ସବୁ ମୁଣ୍ଡିବି

କଳକର ମୋକଦମାର

ବିଶ୍ୱାସ

ଆମେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବ ସନ୍ଧାନ ଲେବା
ଅଛି ତେ ଜଳକର ମବଦମା ସବୁର ବିଶ୍ଵର
ଯଥାର୍ଥପତ୍ରେ ହେଉ ନାହିଁ । ଏବି ଆମେମାକଙ୍କ
କଲେବକ୍ଷର ସାହେବ ସେପ୍ରକାର ମ୍ୟାଗ୍ରୁ
ଅନ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲୁଛି ତାହିଁରେ ଏହିଗୁର
ହେବାର ଅଦୌ ଅଶା ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ
ହେବେ ଗତିଏ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାୟ ଘଟନା
ହେଲେ ହରାରୁ ଏହେବେଳେ ସେ ସାହେବ-
କର ବିଷଟ ତୁମ ଭାବିଥାନ୍ତି ଏବି ସେତେ ମର-
ଦମା ଦାନା ଥିଲିବ ହେଉ ରମ୍ଭନା ଜଣା ନୁହର
ସେ ମରଦମମାନଙ୍କୁ ସାହେବ ସୁବିଧ ବିଶ୍ଵ
ବ୍ୟୁଥିକର କିମିଟରେ ସ୍ଥାନାୟ ଉଦୟ କରି
ସେ ସବାର ବିଶ୍ଵର କରିବାର ମନସ୍ତ କରିଥିଲାନ୍ତି
ଏହାମଧର ବିଶ୍ଵଯ ଅଛିର । ବୋଧକୁ ଏହିରେ
ସାରୀର ସାଧାନ ଯାତ୍ରା ଓହୋରୁକଳନକ ସାରରୁ
ସାହେବ ମହୋଦୟକର ଏ ମନେବ ଜ୍ଞାନ
ହୋଇଥାଏ । ଏକ ମହିନାର ଅପରିବାର ପଜା-
ମାନେ ଗୌଣାଥର ଅପରା ଅପରି ପୋଷକ-
ତାରେ ସାରୀ ମାନ ଥିଲେ । ଗୌଣାଥ ଭାବୁଳ
ପଜାମାନେ ନାନିଧାରି ନେଇ କାହାନ୍ତି କନା
ଥେମାନଙ୍କ ଫଳଙ୍କ କିମ ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ମୁଖ
ଯାଇ କି ଆରେ କାହିଁଏ ନା ନାହିଁ ଓ ଫଳ
ମଧ୍ୟରେ ସତକ ଅଛି ସତକ ତେବେ ପାତି ପରି
ଦିବ । ସାହେବ କହିଲେ ସନ୍ଧାନ ସତକ କାହିଁ
କଳ ନେଇଥିବେ । ସାରୀ କହିଲୁ ବନ୍ଦବ କଟା
ଦେଇ ଦାହିଁ ଓ ସତକ କାହିଁବାକୁ କାହାର
ସାହସ ହେବ ? କହୁ ସାହେବ ପରିଚାଳେ
ତେବେ କାଳ କର୍ମଶିଳମାନେ ବିଶିଳେ ନାନ-
ଜଳ ମାତ୍ର ଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତି ବିଦୃତରୁଣ୍ୟ । ଗୌ-
ଣ୍ୟ କରଇ କଲ ସମ୍ମାନେ ମରି ବିଦୃତରୁଣ୍ୟ
ମହି ହାତମନାଟନ ମେଳି କରିବରୁଣ୍ୟ ପ୍ରଜାକ
ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ଶୁଣିବାର ନାହିଁ ଅଛ ଅମେମାନେ
ରହ ପାଇବ ନାହିଁ ପ୍ରଜାଏ ରହିଲ ହେବେ
ଏକ ଆପରା ଏ ମେଳ ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ଅପରାଜ
ମହି ଅଛ ସମ୍ମାନ ମେଳ କରିଥାନ୍ତି । ତହୁଁ
ସାହେବ ମବଦମା ସୁବିଧ ରାଜୀ ସ୍ଥାନାୟ
ହେଲୁଛି ଅଜ୍ଞ ଦେଲେ । ଗୌଣାରମାନେ
ସାମାନ୍ୟରେ ମରି ଗଲିର ଥିବା ପ୍ରତିବେ ଗାହା-
କ ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ସାହସା ଓ ଯାତ୍ରାନାମ ଲେଇ
ଦେଖି ଅମେମାନେ ତହାର ସଥାପନେ ପ୍ରତି

ଏ ଦରୁଆହଁ । ସତ୍ୟର କଷ ସନୋରେ ।

କେହିଁ କହି ପାରନ୍ତି ଏ ଭବେଳେ ସ୍ଥାନାୟ
ତଥାର କି ଫଳ ହେବ । ଏହା ସମ୍ବେଦ୍ୟ, ମାତ୍ର
ସେଇଁ ପୁଲେ ଆପଣି ହୋଇଥାର ଯେ ଲାଲ
କଳ ସେମାନଙ୍କ ଛିଲୁରୁ ପାଇ ନ ପାରେ ଅବା
ଛିଲୁ ଜାଲ ଜମି ଥିଲାରୁ ନାଲ ଜମର ଅବୋ
ଅବଶ୍ୟକ କି ଥିଲୁ ଓ ପାଇ ମତି ପାଇଥିଲେ
ମଧ୍ୟ କହୁରେ କହି ଲାଗି ହୋଇ କାହିଁ ଏ ସବୁ
ବିଥା ଛିତ୍ରମଣ୍ଡଳେ ନିଷ୍ଠୟ ହୋଇ ଘାରବ ।
ତବଳ ଜଳକର ପ୍ରକମାଗରେ ଟଟ କା
ଲେଖାଏ ରଗା ହୋଇ ଅଛି । ଏହା ତୁମେଇ
ଜୀବି ଅନେକା ଅଧିକ ଓ ଅକରବ ପୁଲେ ଦୂର
ପୁଣ କିମା ଉତ୍ସୋଧକ ଖଚଣା ଦେବା ଦୁଃଖୀ
ପ୍ରଜାଙ୍କ ପରରେ କଞ୍ଚ ଉଅଟଙ୍କା ଦରରେ କ
ସେମାନେ ଜଳକର ଦେଉ ନିଷାନ ହୋଇ
ଧରାବେ ଏ କିନ୍ତୁ ଦର ନିଅ ଗଲେ ତୋକୁଥୀ
ସାର୍ଥକ ବିଥା (ପଞ୍ଚାଏ ଛାଇବ ହେବେ),
ସହିବାର ବିଶେଷ ସମ୍ବାଦନା । ଏତେ ଗୁରୁ
ତର ବିଥାରୁ କଲେକଟର ସାହେବ ନିଷାନରେ
ବସି କେବଳ ସାର୍ଥକାନ୍ ନାଲ କର୍ମଚାରୀ
ସାର୍ଥ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦିର୍ଶ ଲବ ଆପଣି ଅଗ୍ରାଦ୍ୟ
କରିଗା ଅତି ଅନ୍ତର୍ମାୟ ଅପଟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ
ସ୍ଥାନାୟ ତଥାରେ ଅବଶ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଏକ ଲୁହ
ହେବ ଓ ଅମେମାନେ ଦସ୍ତା କରୁଁ ଯେ
ଶ୍ରୀପତି ପରି ପାଦେବ ଛିତ୍ରମଣ୍ଡଳେ ତଥା
କର ସୁକରର କରିବେ ଓ ପ୍ରକାଶାଳେ ରତ୍ନ
ପାଦବେ ।

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର

ଏସନ୍ତରେ ଚନ୍ଦିକିଷ ପତ୍ର ଆମ୍ବାନା
ସମ୍ବଦ ଦାତାଙ୍କରୁ ପାପ ହୋଇ ସବ୍ସାମା-
ନୀଙ୍କ ଜୀବିତ କାହାର ପାଶେ କଲା । ପଥ

“ମହାପ୍ରାତି ଦୂରବାନ କାହାଣ୍ତିର କଳମଧ୍ୟ
ଯଥିରେ ଶିଖିବାର ପକ୍ଷାପରିବର ବାର୍ଷିକ
ଲକ୍ଷ୍ୟର ଯାତ୍ରା ଚର୍ବ ନିମନ୍ତେ ନିଲାଚନରୁ
ପଢ଼ି ବିଜେ ଅଛି ହେଉ ପ୍ରାୟ ସବୁର
ସମସ୍ତରେ ଉଥାରେବଣ ଦ୍ୱୀପ ପରିମଳର
ଫେଲ । ଏଇନ ଅମୁମାକରଣ ମଜିଲୋହ
ଶାସନ କୋର୍ମ ସାହେବ ଅଭ୍ୟାନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
ମାନୁକ ସହିତ ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାଳରେ ଉପରୀର ଆଜ
ଦିନ ତିର୍ଯ୍ୟ ପୁଣିକର ପରେ ଯତ୍ନବାନ ହୋଇ-
ଥିଲା ।

କୁଳର ଉତ୍ଥାନେବଳୀ ଉପରୁ
ଦୟାମୂଳି ରାତ୍ରିରେ ଦିଲାହ

ଜୀବ ସଥ ସକାଳ କଥରହାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁ
ସାଧୁମ ଏହି ପେତେ ଓ ସେବନ ରଥ
ଦଢ଼କ ହାତୁଟିରେ ଲଗିଯାଇ କଥାନ୍ତା କେବେ
ଅଛୁଟ ମଧ୍ୟ ଖଣ୍ଡର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଳାଇ ସମ୍ବନ୍ଧ
ସଥା ପରି ସବୁ ରୁକ୍ଷ, ରୁକ୍ଷ, ଓ ଶବ୍ଦ ଏହି ପରି-
ହଳ ମଧ୍ୟରେ ଚିନିଥା ପାଇ ନାହିଁ ଦୂରେ
ଗୁଡ଼ିକୁ ନିରବରେ ଲଗଦୁଳା ଭାନୁକଳ ମଧ୍ୟରେ
ରଥ ବଣୀରୁ ମନ୍ଦରରେ ଦାରିଜା ମନ୍ଦର ବ୍ୟାପାର
କୃଦିଶ ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦେଇ ଏହେ ଶାନ୍ତ
ରଥ ଲବିହାର ହେବେ ଦୂରେ ଓ ଶୁଭଗୋତ୍ତର
ହୋଇ କି ଥିଲା । କେବଳ ନନ୍ଦଦେବତାଙ୍କର
ଲଗୁଳା ଏଥର ପ୍ରଥାର କାରଣ ଅଟେ ପୋତ
ହେ କବିତା ଦିନ ଏକାବେଳକେ ବୃଦ୍ଧିର
ସାହୁରୁକ ହୋଇ କି ଆଜି ନୋଟିଲେ ଏବର୍ତ୍ତ
ଯାତ୍ରୀ ମଞ୍ଜନ୍ଦା ଯେ ପରିମାଣରେ କମ ଥିଲା
ପେଥୁରେ ଦୂରେ ପ୍ରାହୁରୁକ ହୋଇ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏବା ଥିଲେ ରଥ ଲବିହାର କଷ୍ଟକର ହୋଇ
ଆଗ୍ରା । ରବିବାନ ଏକ ପ୍ରାୟ କବିତା ସପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶାମଦାସପୁରୁଷର ଦିନକୁ ପରିମାଣ ମନ୍ଦରକୁ କରେ
ଦେବାର ଅଦ୍ୟାଜଳ ଦେବାକୁ ଲବିଲା, ପୁଣ୍ୟ-
କୁ ମନ୍ଦରର ବିଶଦ୍ଵାରା ଅନେକଙ୍କ ଦୂର ଦ୍ୱାରି
କିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ବଢ଼ିଦାଣ୍ଡ କୋଣ
ଲେବେ ଦେବହାରର ପଦକୁ କେବିଜା ହମ-
ନ୍ତି ଲପିତ ହେବାକୁ ଲବିଲେ, କମେ
ଚକୁଦୀରୁ ମେଘମାଳା ଏକଟିକ ହୋଇ ପୂର୍ବ-
ଦେବକୁ ଅଛନ୍ତି କରିଲେ । ଅନ୍ତର ଦିନ ପତନ
ଦେବକୁ ଲଗଲା । ବଜଠାକୁର ଓ ସହସ୍ର-
ଦେବକର ପଦକୁ ଲାଗୁ ପରିଷକାଳ ହୋଇ
ଗଲ ଦୂରେ ଦେବମାଳକ କାହିଁଥାର ସାରରେ
ଅପା ରଥପୁରୁଷ ହେଲେ ଅକାଶ ମର୍ମରେ ବିଦ୍ରହ
କିଷେଷ ତୋର ପକାଇଦରତାକୁ ଲାଗେଇ ହିମକ
କୁପର ରଥପୁରୁଷକ ହୃଦୟର ସରତିଫ ଶାୟିନା
ଲ ମୁହମଦ କାନ୍ତରେ ଅନେକରେ ଏତେ ପୋତାମଣି ପରିଷକାଳ
ଦିନ ହୃଦୟମଳ ଅନ୍ତରହିତରେ ପ୍ରାହୁର
ହୋଇ କରିଲ ମହାପଦ୍ମ ରଥ କରିବାକୁ
ମୁହମଦ ଅନ୍ତରର କଥା ଦୂର ହୃଦୟରେ ଆମ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର କରିଲ ପଦମା ଚନ୍ଦ୍ରକ ଅନ୍ତରମଳ
ହୋଇ ଉଚ୍ଛିତିକ ଏବା ଅନ୍ତରକ ଧାରରେ ଅନ୍ତର
ଗଲ ବାପ କରିଲ ଦେବାକୁ ଲବିଲ ପଦ୍ମ
ମହାପଦ୍ମ ଅନ୍ତର ଦେବାକୁ ଲବିଲ ପଦ୍ମ ଯେତୁ
ତୋର ଦୁର୍ବିନ୍ଦି ଦାନ ଗତ ଯାଇବେ ଦିନା-

ହଜୁ ଦେବ କଲେ । ଏଥର ପଥ କଳାରବା
ମହାରୀ ଅନୁମାଳକ ପରିବ ଧରିଦୂତ ଏକ
ନୃତ୍ୟ ଉପାୟ ବ୍ୟକ୍ତନକ କରିଥିଲୁ, ସତେବେ
ପ୍ରଥମୀର ବଜାଖ ଟିକିମାଳକ ହସ୍ତ ଏକା
କଣ୍ଠ କେବ ଦେଇ ଗାହାଙ୍କାନ୍ତ ଲେଖିଲମ୍ବନ୍ତ
ଆଜାନ କୁଥ ଝାଖାନ୍ତିଲେ ଏହ ରଥ ଟୁରା
ଶେଷରେ ପିଲ୍ଲମାଳିଲୁ ଦିଲାଇ ଆଇବାକୁ
ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହେତୁ ସେମାନେ ବଜାନ୍ତ
ପିଲ୍ଲ ତଢ଼ିରେ ପୁଲିମ ସାଦେହିବର ହୁବୁମ୍ବ
କାର ମେମାନେ ଯେ ଲୋହକ ଭିପଟେ
ଦେଇଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତ କରିଥିଲେ ଗାନ୍ଧା
କେଲାବା ବାହଲିମ କୁ କରିବା କରୁ ଏଥର
ପାଇବ ପ୍ରଥମୀର ଦ୍ଵାରା ଧ୍ୟାନ୍ୟ ପରିବିତେବେ
ଦୃଷ୍ଟିତାର ଦରବେ, ସ୍ତରୀୟ ସମୟରେ ଏ
ହାତର ଜାଗୁରମାନାରେ ତାହେକ ଯାହାର
କିମ୍ବା କେବଳତ୍ତ ହୋଇ ଯାଇ କୋଇଅଳେଲ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସହଚରର ମଧ୍ୟ ତୃତୀୟ ତୃତୀୟ ତର
ଦେଇଥିଲୁ । ଏହ ରହିବାରିରୁ ଏଠାରେ
ପ୍ରତିବନ ସନ୍ଧା ସନ୍ଧାରେ ଦେଇ ବିଦ୍ୟୁ
ଦେଉଥାଏ ।” କିମାର

ଏହି ଭାଷାକୁ ଅଧେରାବେ ପଚାଦ ଆଚାର
ଶର୍ମୀ କୁ ନାହିଁ ଦୂରକାଳ ହେଉଳ ଦେବାଙ୍ଗ ବିଟ
ପରିଶ୍ରମା ହୋଇଥିଲା ଓ ଜାନୁକର ବାନୁତା
କର ଫଳା ଦୂରଭ୍ୟ କୈଶମ୍ଭା ହେବାର
କମୋଡ଼ୁ ଲାଖାଖଳ ସବୁଙ୍କ ସେଇନ ଠାଳ
କମାନେ ରେକ୍ଷ ଉତ୍ତେ ବର ଲାହାନି ।

ତେଣାର ପିଣ୍ଡାବଳିଗ ଏହି
ଉଦୟା ମୁସିକ ।

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଜୟନ୍ତୀ ଗନ୍ଧାରୀଙ୍କ ପାଦ ସହ
ମାତ୍ର ଲାଗୁ ସମ୍ଭବରେ ହେବାରେ ଯେତେ
ଦୋଷକା ଅଛି ଲୋକୀ କର ଦେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଶମଳେବଳୀ ଦିଲେ ଏ ତୃତୀୟକାରେ ପ୍ରାଣ
ହେବ ପାଇଁ । ସ୍ଵାଧୀନରେ ବୋଧ ଦ୍ୱାରା
ଲେଖକ ପାହାନ ବାର୍ଷିକାଙ୍କ ନିର୍ବିର୍ମାଣ
ଦେବାଲ୍ ଦିବାରାମବାସୀ ଦେଖା କରିବାକୁ ମାତ୍ର
କୌଣସିତାବେଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ ଉପରେ ଉପରେ
କରିଛି ଆତ ବହୁ ଦେ ଯାଦା କହିଯାଇଲା
ପାହାନ ପାହାନ ଦ୍ୱାରାମବାସୀର ଦେଖାଇ
ପାହାନ ପାହାନ ପାହାନ

କୁଟ୍ଟମେ ଦେବାଳ୍ ପାରିଅଛି ଏ ହୁଇ ଦିବ୍ସା
ତୃତୀୟ ଆଖ୍ୟାୟପଦମାନବଂଚ ମେହିଁ ଗାନ୍ଧା
ଚନ୍ଦ୍ର ଦେବାଳ୍ ପାରିଅଛି ଏ ହୁଇ ଦିବ୍ସା

ମୁକ୍ତ ଜୀବରେ କରିବାର କୁଳ ହେଲେ ଏହି
‘ଦେଇବେଳେ ସୁଶିଳ୍ୟ ପୁଣ୍ୟକାଳ ଅନ୍ୟଥିବା
ପରିମାଣରେ ଆଶିବାରେ ତୁ କି ପାଇ ଅଛି
ଦେଇବେଳେ କେବି ଅମୃତକାଳ ସମ୍ମାନ ଦେବାର
ଛତା’ ଏଥାରୁ ଅମେଗାରେ ବହୁଂୟ ଯେବେଳେ
ଦେଇବକ ଶାଶ୍ଵତ ଦେଖି ସମ୍ମାନ ଦେବାର
ଛତା ପୁଅର ଦେଇବ ସଧାକାଳ ବାଗୁର
ବିରୁଦ୍ଧରେ କିମ୍ବା ବହୁବାର ଆହା’ । ବିନ୍ଦୁ ଏଥାରେ
ଶାଶ୍ଵତରେ ଅନ୍ୟଥିବ ପରିମାଣରେ ଯପାଠ
ସୁମୁଖକାଳକର ନାମ ଥିବାରୁ ଅଗରା ଶକାଳ
ବାରୁ ଚକରିମାତ୍ର ତେଣେ ଶାଶ୍ଵତକାଳ ଭାବୁ ସପାଠ
ସୁମୁଖ ବାହୁବାଳୁ ଯୋଜନ ନୁହନ୍ତି ଅଥବା
ଦେଇବ ସମ୍ମାନକର ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ କରିବା ଆହାରେ
ଦେଇବ ପୁଅର ଦାମ ବାହୁବାଳରେ ଦେଇବ
ଦେଇବ ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ । ସମ୍ମାନ ଯେବେଳେ କି ନାହିଁ
ପଠି ଦୁର୍ବ୍ଲ କରୁଁ ଦେଇବେଳେ ଦେଖୁଁ କରୁଁ
ଏହି କେବିତ ଦେଇବ ସୁମୁଖ ଆଦୌ ମିଶିବା
ଆହା ଏହା ରହିବେ ସମ୍ମାନକୁଳର ବା ମଧ୍ୟ
ବାବ ବିକଟରେ ସମ୍ମାନକୁଳ ରହିବାର ବା ମଧ୍ୟ
ଦେଇବରେ ଅନ୍ୟଥିବ ଆହା ଏହିତ ଦୁଇ
କାହିଁ ମୋଳ ଅଣ୍ଟେ ହଳ କରିଯାଇବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏପରି ଅନ୍ୟଥା ଦେଇବରେ କହାକୁ ସମାଜ
ବନ୍ଦେବ କି ହେତ ଯେ ଶାଶ୍ଵତକାଳ କେବଳ
ବାହୁବାଳରୁଙ୍କାଳ ଅବସାଧାରଣକ ଅଖିଲ
ଧୂରୁତବାଳ ଭବନରେ ସମ୍ମାନକୁଳରେ ଦେଇବ
ସୁମୁଖକୁ ଗୋପନରେ ଅଶ୍ୱ ଦେବାରୁ କରୁଁ
କରିବି ସେହି ସୁମୁଖ ବିଷ୍ଵାଳୟମାନକୁ
ପଠିବ ଦୁଅର । କିମ୍ବାରୁ କିମ୍ବାରୁମାନକୁ
ହସିଥରେ ଆହା ବିଷ୍ଵାଳୟ ସମର୍ଥ ତୁଆ
ତହୁଁର ଗୋଟିଏ କୁଳବରଣ ସେ କିମ୍ବା ସମାଜ
ଦବାହିତାରେ ବାହାର ଦୁଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନର
ବାହା ଏ ପଢ଼ିବାରେ ପ୍ରକାଶ ଦରିଅହୁଁ ଏହି
ତୁଆ ବାହା କୁଳମାନ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଦର୍ଶିବାର
ପ୍ରାୟ ଦହର ମନ୍ଦିର । ସେବନର ଦେଇବ
ଅବସାଧାର ସେ କଥା ହିନ୍ଦିବାରୁ ଏବଂ ଆହା
କେବଳାକୁ ଦେଇବ ପୁଅର ଶିଶ୍ବବିଜ୍ଞାନର ବାହା
କଳାପ ବାହାକୁ କିମ୍ବା ଜଣା ଥାଏ । କିମ୍ବା
ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଦେଇବ କି କହ କେବଳ
ଶାଶ୍ଵତାକୁ ଏବପ୍ରଦାର ସମ୍ମାନକରି ଥିବା
ହେଉ ସେ ତୁହି ଦେଇବ ରହ ଏହା ଏଥା
ଥର୍ତ୍ତ ଦୁଇବା ଏଠିକ ନଦ୍ଦାର ବା
କିମ୍ବାର ଏବଂ କିମ୍ବାର

ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୁଆରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍ମକ କାହାକୁର ଏକ
ଭାଗ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧମୁଖ ଜୀବେ କମ୍ପରି ଏହି
ମେହେ କଷ୍ଟକଲୟାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଧିକ ପରିମା-
ଣରେ ବିଜୟ ଦୁଆରେ ବେଳି ଏହି ପ୍ରକାଶ
ସାଥରେ କିମ୍ବା ଦୋଷରେ ପୁଣି ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ
ଶୁଣା ଆଜି ଅଛି ଏ ଦେହେ ସହାଯାକାରୀ କେତେ
ତାଙ୍କ ସମ୍ବୂଚ ଶଥାଦବୀ ଜିମିତି ଅଥବା ଶୁମା-
ରକ ପ୍ରକଳ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧ କିମ୍ବା କରବା ନିମିତ୍ତ
ସମ୍ବନ୍ଧ ବାଧାକୁ କାହିଁ ପରିପର୍ଵ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ଏହି ତାଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସରେ ଶୁମାରକ ପ୍ରଶଂସା
ଅଗନ୍ତର ଲେଖା ଯାଏ ତେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚଯୁ-
ଦ୍ରବ୍ୟ ପରାପର ବିଶ୍ଵାସରୁ ପାଠ୍ୟପ୍ରସ୍ତୁତ ସଙ୍ଗ ର୍ଦ୍ଧରେ
ଦେଖି ପରାପର ସମ୍ବଲକ ବୋଲି ଯିବା ଏମନ୍ତ
ଗୋଟିଏ ପରେ ଯେ ବଧାଳାପ କାହିଁ ଅପରା
ସାଧାନରେ ସରଳରୁବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଅଛନ୍ତି
ଏହି ସେ ସମସ୍ତ କଥା ଯେତା ଲେବେ ଉଚ୍ଚର
କଟ୍ଟବର ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ କେବଳ ଧାର୍ଯ୍ୟା
ମନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରଥମ ଦୋଷ ଅଛି ଉଚ୍ଚରେ ତ କା-
ନ୍ତର ତତ୍ତ୍ଵ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ଶାବାଦ ଶୁଭେ
ବାର ଦୂରର ସେ ସେ ବେଳେ ଉଚ୍ଚର ବିଶ୍ଵାସ
ଶୁମାର ସେହି ବିଜୟର କଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ
ଅଟକ୍ରିୟା ସମ୍ବନ୍ଧ ସାମାଜିକ ନିୟମରେ ଉଚ୍ଚଯୁ-
ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଇ ଦେଖି କମ୍ପର ଆଜି ପରିବହକ କଳକାନ
ପ୍ରାଚ୍ୟୁଷଧରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସକଳ ଜାଗରେ କାହିଁ
କହିବାର ଉଚ୍ଚଯୁଦ୍ଧ ସେମନ୍ତ ବୋଲି ସବୁକୁ
ଦେଇ ବାଜାର ବହି କାହିଁ ପରେ । ତେବେଳ ଠିକ୍
ହେଲେ ନାହିଁ ଦେଇ କାହିଁ । ଏପରା ଠିକ୍
ଦେଇ ଶୁମାର ଦୁଇତି ସେମନ୍ତ କଲାନକ
ଉଚ୍ଚରେ ସହେଲ କରିବା କାରାଗା ନ ହେବ ।
ବଧାଳାପ ବାଦୁକ ବାର୍ଷିକତ କେବଳର ପ୍ରକଳ୍ପ
କରୁଥି ଭାବା ଯେବେ ମେ ଫ୍ରିଗ୍ରେ ଜୀବିତ
ଜ୍ଞାନକ ଯେବେ ଦେଇବର ଜନନୀୟ
ଅଧିକତ ପଠି କମ୍ପ ଅବଧି ଲାଗି ଥିଲେ ।
ପାଠ୍ୟକମାଳର କାର୍ଯ୍ୟକାର ରଜାଭାବା ଏଠାରେ
କୁକୁର ବଲୁଁ ଯଥା—

“ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ବାହୁ ଚର୍ଚି ବାଲ୍ମୀକି; ଏହା
ବିଦ୍ୟାନୟର ପାଠ୍ୟପ୍ରକାଶନରେ ସେ
କୋଣସି ଶୂର୍ଯ୍ୟ ଉପି ଲାଭାନ୍ତ୍ର । ଜାଗି ଶୂର୍ଯ୍ୟ-
କାନ୍ତ ବୋଲି ହାହାକୁ ଦିନେବ ବରହାନ୍ତ୍ର
ଅଛେକେ ପରି କଥାନ୍ତ୍ର । ଏବେଷ୍ୟରେ ଘଟେ-
ମାନେ ଘରକ ଦୋଷ ରହିଛି । ଯେହିଁମାନେ
କଥେବି ସେମାନି ଏହିପ୍ରକାଶନାନ୍ତ୍ର ବିଜଳ
କପଦ୍ମ କଣାର ପାଇବେ ।”

ବ୍ୟାକାନ ଥ ବାବୁଙ୍କପ୍ରତି ଲେଖକର ଦେଇ
ମାତ୍ର ହୋଇ ଅଛି ସେବକ ଜାଗି ଯୁଝି ଶୀଘ୍ରର
କରି ଅଛନ୍ତି ଅଥବା ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ପ୍ରକାଶରେ ପଢ଼ି
ଅଧେ ଜାବାକ ସପନାରେ କହିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟନ୍ୟେ
ଏଠାରେ ଆହୋ ଗେଣ୍ଟ୍ୟ ପ୍ରତି ଦେଖାଇ
ପାଇ ଜାହାନ୍ତି ବରଂ ସମ୍ମର ପରିବାର ଜାହାନ୍
କୋରି ନାହିଁ ହେଲ ଅଛନ୍ତି । ଅପର ଏକ
ସୁଲବେ ସେବକ ରହିଲ କହିବାରମାତରନ୍ତି
ଶୁର୍ବଧାର ତଥା ବହିଜା ନାହିଁ କାହାରେ
ଛପରେ ବାବୁ କହିବାର ହୋପଦ୍ରବୀ ପଢ଼ିବାର
ଅଧିକା ଭାବି ଅଛନ୍ତି ଏକ ସ୍ତରକାର ଅବ୍ଦି
ପ୍ରାରେ ଜାବାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରର କହିବା ଦାରୁଗାନ୍ତି
ବୋଲି କହିବାକୁ ପାଇ ଜାହାନ୍ତି ।

ଗୋରବର ବନ୍ଧୁ ନୁହଇ । ସେଇଁ ପ୍ରକାଶ
ରମାକେ ଏପରି ଅନୁଭୂତି ଥ କବି
ଜୀବିତର ପ୍ରସ୍ତର ଲେଖିବାଟିରୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ପେଟ ଆନନ୍ଦର ଦ୍ୱାରା । ପ୍ରକାଶରେ ଏହି
ଖାର ଉଚ୍ଛଳ ରଘୁର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହଇ
ବାରଣ ଦିଲ ପ୍ରସ୍ତରର ଅଦର କିମ୍ବା
ଦିଲ ଲେଖିବ ବାଦାରିହେ ନାହିଁ । ଯେ ହେ
ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହରବାରୁ କେବୁ ହେ

ସେ କାହାରଙ୍କ ସମ୍ମନ୍ଦ୍ର ଭର ନଥାରେ ଏକଥା
ତର ପ୍ରଦିଲ ଏମ ସମ୍ମନ ପାଇବାରେ ଏହି
ମହ ଅବଳମ୍ବନ ହୋଇ ଅଛି ହେଉ ତଥାର
ଦୁଇ ଜାତି ବୋଲ ଅଛି । ବେଳେ ଦମ ଓ
ନରଶେଷ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମ୍ବାଧରେ ଲାଭୁତ୍ତ ପ୍ରଦ୍ଵ୍ୟ-
ଦମାନ ବାହି ନେଇ ବାହାରୁ ଦୂରାବ ଦେବା
ଉପର ଏହ ଧର୍ମାଜାତ ବାହୁ ସମ୍ମ ସ୍ମୃତି
ଦିବାତମ କରି ଉଚ୍ଚିତର ସାହାଯ୍ୟ ଗଅନ୍ତି
ଏହ ପ୍ରାଣ ବିମେହ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବର ବାହା ଅନ୍ତରୁ
ଲଭିବରେ ତଳାଇବାପାଇ ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ସନ୍ନ ବାହା
ଦେବେ ସମ୍ମାର୍ଥ ଭାବର ହେବ ଏହ ଧର୍ଯ୍ୟ
ବିଶେଷ ଦର ବାହାରୁ ଏହ କର ପାଇବେ
ଲାହୁ ।

ପ୍ରବନ୍ଧ କାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଯିବାରୁ କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀ-
ଦେଶ ଶିଥା ସଙ୍ଗର୍ଭରେ ସେବକଙ୍କ ସମାଜେ-
ଚନ୍ଦାର କର୍ମକାଳ ସଥର କର ଆଜିକୁ କାହିଁ;

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠାରେ ଛେତରୁଥିବ କଠିନରେ ଶୋଇବ କାଳ ଦେଖ
ଦିନ ଧର ପଢି ଆଜ । ଯଥିଲ ଚନ୍ଦ୍ରମାଣୀ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧ ଦରିଆ ।
ଏଠା କଠିନରେ ଏଠାରେ ଲାଗୁନ୍ତ ମୁହଁନ । ୫୩
ଦିନମେତାକୁ ବାହୀନଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ବନ୍ଦିଷ ହୁଏବ
ଦିନମେତା ନାହିଁ ସହାୟ କରିବ କମିଶ ଅବଶ ପୁଣୀତ
ପାଇବାକୁ ।

୪୦୮ ହରେ କଳିତୋଷୀପୁ ପଢିବି ଆଖି ନାହିଁ
ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଥିବା ଏହି ପରେ ବହାନ୍ଦର କଳିତୋ
ପୃଷ୍ଠାଟି ଏହି ଉତ୍ତରା ବିଜ୍ଞାନପାଇଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କାହାରଙ୍କା
କହିବାକିବିଲା ।

କଣ ମେଲାଗାନ ଶ୍ରୀମତୀ ପାଦମାଳା ସମୟରେ ଏହା
ବିନ୍ଦୁର ବନ୍ଦୋଳ ଜୀବନକ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଲେ ଏହି କରୁ
ଯତନ ଦେଇ ମାତ୍ର ଏହି ଅବଶେଷଜାଗର କୌତୁକରେ ପ୍ରଥମ
ଦେଇ ଏହାକୁ କିମ୍ବା ଏହାକୁ ହୋଇ ନାହିଁ ।— କିମ୍ବା
କୋଠାମନ୍ଦର ଅଧ୍ୟାତ୍ମମାଳେ କୌତୁକରେ ପଦମାଳା
କରା ଏହି ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଦୋଳ ।

ଏ କରିଲେ ଏ ବ୍ୟାପାରକ ପ୍ରାୟ ପରିମାଣ ୧୯
ଦୋଷରେ ଅନୁଭୂତି ଦେବଦିନ ଦେଖିଲା ତଳ ତଳ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ସମ୍ମାନ ପରିମାଣ ୧୯

ପାଇଁ ରହିଥାଏ କହେବ ତମାତାର ନାହିଁ ସାଧୁ ଦୟାରେଇବା
କେ କହୁ ସମ୍ବଲପୁଣ୍ୟରେ ଦୟା ସମ୍ବଲପୁଣ୍ୟରେ କହେବାକୁ
ମହା ଦୁଇଜନ ଦେଖି ଦେଖି ନିର୍ମଳ ନିର୍ମଳ ନମିତେ ମହା
ମାହିନୀ ଯାଦି ପଥକରେ । ସାତମାଶହାର ଦେଖି ଦେଖି
ବଜି ସଦ୍ଵିଷ୍ଟରେ ଦେଇଛି ଅଥ ଅକ୍ଷତ । ଯେମାକିର ଦେଖି
ଦେଖିବା ଉଠେ ବାହିକାରେ ପଥକର ଦେଖି ।

ଶୁଣୁ ଯେତେବେଳେ କହିଲୁଗନ ପ୍ରକାଶକେ ପ୍ରଦାନ
ହେଲେଥାଏହି । ସଥି ଯେବେ କୃତ ହେବ କବିତାର
ମଧ୍ୟରେ କୋ ହୁଏଥାଏ ନାହିଁ । ଏକାଦଶମୁଖ ବେଦ୍ୟାଜ
କବିତାରାଜିତ ଅଳ୍ପ ବହିତ୍ରର ନାହିଁ କବିତା ହଜାର
ଆହୁକରୁ କଥେ ଏହା ପ୍ରୌଦ୍ୟକର କରିବ କରିବ

ପରିବାର ଏକାକିତ୍ବ ପରିଷ୍ଠାନ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଇଲୁ
ଏହା ପାଇଁ କାହାର ପ୍ରକାଶ ସବୁଥାରେ ବେଳେ ହୋଇ
ଦିଲା । କରିମାଚ ଦେଖି ପାଇଁ ପାଇଁ ହୋଇ କାହାର ଆଜିର
କରିମାଚ କରିମାଚ କରିମାଚ କରିମାଚ ।

ଲକ୍ଷେ ବାର ଯୋଗୀ ଶବ୍ଦରେତୁ ବିଶ୍ୱାର୍ଥ ସାହିତ୍ୟରେ ପାଇଥାଏ ନାହିଁ ଯାଠବି କଥାରେ । କେମାତି ବସାଏ ଅବେଳା ଏହି ପିଲା ପାଇଁ ଯମରୀ ପ୍ରକ୍ରିଯା (Matriculation) ଏବଂ ବାରେ କଥାରେ ହୋଇଛବି । ଦୋହାର ବାରୀ ବୀରୁ ଲକ୍ଷେତ୍ରର ଜାତି ପ୍ରକ୍ରିଯାକୁ ମୁହଁତ ହେବାର ଦୁଃଖାତ୍ମକ ।

ବ୍ୟାକ ଦେଖିଲୁ କଥା କହିଲୁ କଥା କହିଲୁ
କଥା କହିଲୁ କଥା କହିଲୁ କଥା କହିଲୁ

କବିତାରୁ ହଥୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମେ ପ୍ରଦ ଆଜିକ
ହୃଦୟ କାଳୀ କାଳୀରାହୁଣ୍ଡାମୁ କମିଟି କର ନନ୍ଦପାତ୍ର
ଏ ତଥି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ?

ବର୍ଷାର ତାତେ ଏହି ଦିନ କା ବର୍ଷାରେ ଅବସଥା
କାହାରେ କମ୍ପି ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ
କାହାର ହାତ କିମ୍ବା ଏହି ଦିନରେ କମ୍ପି ମହାତ ମିଳିଛା ।
ଦୁଇତମିଶ୍ର କମ୍ପି ଏହି ଏକ ପଞ୍ଜାର ବସନ୍ତରେ
ଦେଖି କମ୍ପିରେ କମ୍ପି ଏହି ଏକ ଦିନରେ କମ୍ପି
ଅଧିକ କମ୍ପି ପଞ୍ଜାରରେ ଦେଖିଏ କମ୍ପି କମ୍ପି
କମ୍ପିରେ ମାତ୍ର ଏକ କମ୍ପି ଏହି କମ୍ପି କମ୍ପିରେ
ଦୁଇ କମ୍ପିରେ କମ୍ପି ଏହି ଏକ କମ୍ପି କମ୍ପିରେ
ଦୁଇ କମ୍ପିରେ କମ୍ପି ଏହି ଏକ କମ୍ପି କମ୍ପିରେ ।

ହାତେପୁଣ୍ୟଦର କିମାନବ ଲଗ୍ନୁଦ୍ୟ ସବେ ଆଜି
ଯଥା ଓ ମୁଖୀ ମେହ ସେ ଦକ୍ଷାତି ଦେଶାବ ଉଠା
ହୋଇଥିବ କିମା ପ୍ରଦର ହୋଇଥିପାର ଏହାର ମିଳିବ
କାରି କଥାରାର କାତି ।

କାନ୍ଦିର ପ୍ରେସ୍ ରେଣ୍ଟି ପୋଡ଼ି ଗପା କି କି
କାନ୍ଦିର ପ୍ରେସ୍ ରେଣ୍ଟି ହେଉଥାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୋର ଶିରକାଟେ କାନ୍ଦୁଙ୍କ ନଥର ପରେ
ଜିନ୍ଦଗି କଣେ ଯୁଡ଼ିତ ଓ ହଳେ ଝାଇ କାଜ ହସି
ଅଧିକରେ ଏକମାତ୍ର କାନ୍ଦୁଙ୍କର ଦରକାର ପରିଷକ୍ଷଣ
ଜାହିନ ପେନ୍‌ଫଲରେ ହାତ କାହାର ଶିଖିବା ପାଇଁ ପରିଷକ୍ଷଣ
କାନ୍ଦୁଙ୍କ କଥା ଓ କାହାର କାନ୍ଦୁଙ୍କରେ କାହିଁ ଶିଖିବା

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କଣ୍ଠରୁ ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କବିତା ପରିଚୟ ଓ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାମଙ୍କଳିତ ପଦାର୍ଥରେ ଉପରେ
କବିତା ପରିଚୟ ଓ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାମଙ୍କଳିତ ପଦାର୍ଥରେ ଉପରେ
କବିତା ପରିଚୟ ଓ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାମଙ୍କଳିତ ପଦାର୍ଥରେ

କେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଦେଖିବାର ପଦରେ କଷାଯାକାର ଅନ୍ତରୀଳ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତାର ମଧ୍ୟ
ଦେଇବ ହଣ ଦେଇଥିଲା । କଷାଯାକାର ହଣ ବିଶେଷ ପୋକ ନ
ଥିଲା କଷାଯାକାର ଜନାମାନୀ ଦୁଇତର ପ୍ରାଣ ଉପରିବାର
ପାଦାର ପାଦାରୀଯାଙ୍କ ହରାଟ ପରିପାତ ତସପରିପାତରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି କରୁଥିଲା — ପାଦାର କେବେଳେ ସାମାଜିକ
ମାନବ ବନ୍ଦୁକ ବେଶୀୟ ଯେବେଳେ ପ୍ରତି ଯେବେଳେ ଅନ୍ତରୀଳ
ପାଦାର ହେଉଥିଲା ଓ ହେଉଥିଲା କାହାକୁ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତରୀଳ-
ପାଦାର ପାଦାରର ଅନ୍ତରୀଳ ହେବ ହାହା ।

କାଣ୍ଡିର ଏହି ସନ୍ତୁଳନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ ଦୟାର ପାଇବେ
ଏହି ଦୟାରେ କଥାରେ ଲକ୍ଷେ ଯାଇବୁ ମନ୍ଦିରରେ ପାଇବୁ
ଦେଖାକ ଉଚ୍ଚମ୍ବନ ଦୟାରେ । ଯାଇବୁ ଆଜି ଶାକିଦିନ ମୂଳ
ଯା ନେବେ । ମେଲ କଟିବ ପାଦେବ ଏହି ସତରାପକ
ଦେଖିବ ତୁ ପର, ଫେରିଦିନ ମଧ୍ୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ ପାଇ ।

ତେବେକୁ କାନ୍ଦିଲେ ଏହି ମୋଟିଏ ଚାରି ବିକି ହେ
ତିବାକ ଉପରେର କିନ୍ତୁ ସଂଖ୍ୟାରେ କାନ୍ଦିଲେ ଗାନ୍ଧିଜୀରେ
ସମ୍ମାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଆମୀଙ୍କ କୁଳର ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟରେ ଏହିଏ
ଥାର୍ଥୀ ଏହି ହେଉ । ପଢ଼ୁଥି ଉପରେର ଯ୍ୟାନ୍ତିର ମାତ୍ରରେ
ଅଧିକତର କୁଳେ ହେଲାଇ ଏହି ହେଉ ।

କେବେ ନିର୍ମାଣ ପଦ୍ଧତି କି ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କରିବାରେ ଉପରେ ଯାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସମ୍ପର୍କ କରିବାରେ ଯାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଭାଷାଯେବରତାରେ ଯୋଜିବ ଏହା କୁଟୀ ପ୍ରତିବିଦ୍ଧି
ଦେଖାଇ ଉଚ୍ଚମ ସମ୍ମାନ । ଏହାର ସଂଗ୍ରହର ବ୍ୟବସାୟ
ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବ ମନ୍ତ୍ରାଲୟର କର୍ମଚାରୀ କରେବୁର ବଳାବାନ
କାହାର ।

କୁର୍ରା ପାହାର କାନ୍ଦିଲ କଣେ ମାତ୍ରାର କଣ୍ଠର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଶ୍ୱାସ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦେଵ ଭବନ କାହାର ପରି
ବର୍ତ୍ତନାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆମ ବ୍ୟକ୍ତିମ ମୂଳାର ହୃଦୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୁଏଥିବା । ଅନ୍ତର୍ଦେଶ୍ୟ
ଉଚ୍ଛବି ଦେଖେ କି ଅନ୍ତର୍ଦେଶ୍ୟ ପରାମରଶ କରାଯାଇ
ଦେଖେ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ପାରିବା । ଏ ସେଇ ଅନ୍ତର୍ଦେଶ୍ୟ
ପ୍ରେରଣାରେ କୁଣ୍ଡ ହେବେ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷୟାତ୍ମାର କୁଣ୍ଡ
କରା ଦାନ ଦେବ ମାତ୍ର ।

ଏବେଳେ କେହିବେ କଲିଆଜୁର, ଅଛି କାହିଁ ତହା
କାହା ନେବାର ପଦ୍ଧତି ପଦ୍ଧତି ସମ୍ଭବ କରିବାର କାହାର
କାହାର କାହାର । ଗୁଡ଼ ପିଣ୍ଡରେଖ ତଥାର କାହାର
କାହାର କାହାର ଏବାରେ କେମାତ୍ କାହା କାହାର । ବାବା
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । ଯେହି କେତୋଟିକାହାର
କେ କବାଚାରେ ଥାଏ, କେବଳକେବଳ କେତୋଟିକାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର । କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର ।

ବେଳେ ପ୍ରତି ଅମାରିନାଥଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଲମ୍ବ ହେଲା
ତେବେଳଙ୍କ ଦେଖା ଏହି ଲାଭ ।

ବାନୀରାମର ସମ୍ମାନରେ ପରିଚୟ
କରିବାକୁ ପରିଚୟ କରିବାକୁ ଏହାର ଅନ୍ତରେ
ଯେତେ ଏହାର ପରିଚୟ କରିବାକୁ ପରିଚୟ
ଦିଲ୍ଲିର କାଳରେ ଏହାର ପରିଚୟ କରିବାକୁ ଏହାର ଅନ୍ତରେ

ତ ହାତୁ ସମନ୍ତରେ ଅଳଗା କହ ଦେଖ ଲାଗିବ ଶାଖା
କବା । ଏଥିରୁ ଜୀବିତ ତାଙ୍କ ଜୀବିତ ମନ୍ଦିରରେ ଏହି ଦୋଷ
ପକ୍ଷ ବହୁ ଦାର ଦେବ ଯାହାର ଉତ୍ସବ ଗୁଣ କହିବା
ଆଜିର ଅଳ୍ପ କହିବା । କ୍ଷେତ୍ରେ ଭାଗୀର୍ଥୀ ମା ପଦରେ
ଯତ୍ଥଦେଇ ମନ୍ଦିରରେ ଦୟାର କହିବା ହୃଦାଳେ ।—
ଏ କରସେ କେ କାହିଁ କରିବ ମଣି ରହ ମନ୍ଦିର ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେ

ପ୍ରେସରିପାଦର ମହାନ୍ତର ଲିଖିତୁ ଅମ୍ବେମା
ନେ ବାଣୀ ଗୋଡ଼େ ।

22180

ତାଙ୍କ ଗାସ ରଖି ୧୨ ଜାପାଣରେ ଅମ୍ବମା
ନାହାର ମାଲାଯା ଶ୍ରୀଲଙ୍କାରେ ଏକପାଇଁ କୁଳମୁଦ୍ରା
ପରେବାଦ୍ୟ ଏ ଉତ୍ତରାଧି ସବୁରାମାନ୍ଦ୍ରାଜ
ମହାରାଜୁଙ୍କ ଯହାରାମାରରେ ଏଠାରେ ୧୦
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାରେ ୧୦ ଲକ୍ଷରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ରମେ
ପୁର ପାଇସୁର କଳପାଇୟେଥାଏ * କୋଟି ପାଠ୍ୟ
ଶାଖା ଏବଂ କରାରାଳରେ କୌଣସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ
ପରିଚୟକ ପୁରକ ପଠନର ରହି କେବଳମା
କବ ସ୍ଵର୍ଗ ସୁରୋତ୍ତମ ଦାନ କରି ହୃଦୟ ପରିବା
ବନ୍ଧୁରୁ ଯାଇ କଲେ କହିନା ଯେତାର କି
ଜପାନମେଲା ଓ କେତେକବେଳେ ମୁହାରି
ମେଲୁ ଶୁଳ ପରିହରିବା କର ୨୦ ଏବଂ କେ
ନାହାର ଫେର ଆଛିଲୋ ଏହଙ୍କ ଏ ନୁହିବି
ଅନ୍ତରାକ୍ଷ ସଂଗ୍ରାମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ * ଗୋଟି ପାଠ୍ୟ
ଶାଖା ପେଇବେ ଏ ଜାମରେ ସହିତୀକରି
ଆମାଦିଶ ପାଠ୍ୟ କର୍ମୀଙ୍କ କର ଏକ ଟଙ୍କା
ପରେ ଏ ଶାଠମାନରେ କରି ପରିବାର
କୁଳ ପରିବାରର କାହାରେ

ପ୍ରାଚୀନ କବିତା ମଧ୍ୟ ଏହାର
ଦେଖିବାରେ ଆଜିର କବିତାରେ ଉପରେ
ଏହାର କବିତାରେ ଆଜିର କବିତାରେ
ଏହାର କବିତାରେ ଆଜିର କବିତାରେ
ଏହାର କବିତାରେ ଆଜିର କବିତାରେ
ଏହାର କବିତାରେ ଆଜିର କବିତାରେ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦଗୁଡ଼ିକା ।

四六

ଶ୍ରୀ ପାତେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

२८८

ମଲିଖ	ଅଣ୍ଟିନ	ବାଲୁକୁ
ଦାର୍ଶନିକ	୧୦୫	୧୦୫
ଜୀବମାନଗ୍ରହ	୧୦୦	୧୦୦

ଅମୁଗନ୍ଧକର ଶେଷିଲ୍ଲଟ ସହେଳ ଦାର୍ଜୀ-
ଛି । ତାରୁ ଫେର ଅବି ଲେଖିମାସ ଡା ୨ ମାର୍ଚ୍ଚ-
ରେ କଲିକଲାରେ ପଢ଼ିଥିଲେ । ବଜ୍ରଦେଣୀୟ
ପ୍ରକାଶର ଅବତ ଘେନ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କଥିତ
ହେବେ ତୋଳି କଥିତ କୁବା । ଅମୁଗନ୍ଧର
ଆସୁନ୍ତ କମିଶନରୁ ସାହେଳ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମଧ୍ୟରେ
ଶେଷିଲ୍ଲ ସାହେବଙ୍କ ସଂଗେ ସାଖାର କରିବା
କାହିଁ କଲିବହାରୁ ଯିବେ ବୋଲି ଶୁଣା
ଗା ଏ ମାତ୍ର କାରଣ ଟେ ଜଣା ପଡ଼ି କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ରଥଥାବା ଯେଉ ହେଲା ଶାକଛଳ
ଅଥ ଦଳଙ୍ଗ ମୁଣ୍ଡିଦୋଇ ତଳିଗମାନ ତା ଏ ଶାକ
ବନ୍ଧୁ ସମୟରେ ସିଂହଦ୍ଵାରରେ ପଢ଼ିବ
ଅଛି । ରଥ ପଢ଼ିବା ସମୟେ ବଣୀ ଓ
ମେଲିଯାଇ ବାଦେବ ମଳିବ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ବା
ଦ୍ରବ୍ୟର କଳାବ୍ୟକ କରିବାରେ ଯହିକ ନ ଦୋଷ
ସୁଲେ । ଶ୍ରୀକୃବାବ ଶା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପଢ଼ିବା
ହେଲା । ଯନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଶା କିମ୍ବା କେବଳପର
ପ୍ରାୟ ୧୨୦ ଖର୍ବ ଶର୍ଣ୍ଣ ପାଇଥିବାରୁ ଆପାଗରଣ
ବନ୍ତି ଅନୁଭବ୍ୟାର କାରଣ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ସ୍ମୃତିର ଅଭୟାସାଳୁ ଏଠା କରଣ
କମ୍ପାନୀରେ ଘୟନ୍ତିରୁ ଦେବରପା ବିଜୟ ଅଭୟାସ କରି
ଅଭୟାସ ଦୟା କେବଳ କଥା ନାହିଁ କାରାଖାଳି
ଦରେ ଗାହା ଦିନମୁଁ ଦେଇଥିବା ଏବଂ ଶୀଘ୍ରଟା
କାର ଅଗ୍ରଚର ମୁଦ୍ରା ଲେଖାର ଦେଇ ସୁଧାରୁ

ସବୁଥାମାରିଙ୍କେର ସବୁଥା ହୋଇ ନାହିଁ ।
କଜାରରେ ପ୍ରାନେ ବନ୍ଦିଯୁ ହେବାର ବନୋ-
ବସୁ ଲଗିଥାଏବାର ଧାଇରେ ପାଇଲେ ଅବସ୍ଥ
ହେବି, କଣିକାରୁ ପ୍ରଦୂତ ହେବେ ମାତ୍ର
ଅଜ୍ଞାନୀ ଶ୍ରୀହୃଦୟ ପୂର୍ବେ କଖାନା କିମ୍ବେଳ
ଫଳ ଆହା କରି କି ପାଇନ୍ତି ।

ବିଶ୍ୱା ଅନନ୍ତର କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ନିମ୍ନାବ ଆହ
ତନକର୍ଷ ଯତ୍ତ ଏହ ନୂତନ କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରି
ବାବୁ ଅନ୍ତର ତନକର୍ଷ ଲଜିଭାର ବିଚକ୍ରି-
ନା କରି ଏହକର୍ଷରୁ ନୃତ୍ୟ କନ୍ଦୋବସ୍ତୁର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ରଖିବାକୁ କମିଶିଛିର ମାତ୍ରେହି
ମନ୍ଦସ୍ତୁ ବର ଗବର୍ଟ୍ଟମେନ୍ଟରୁ ଉପସାର୍ଟ ଦରସନରେ
ମାତ୍ର ଗବର୍ଟ୍ଟମେନ୍ଟ ଏକାର୍ଥୀ ଅଗମିକର୍ଷ ଏହଙ୍କାର
ସମୟ ପ୍ରସନ୍ନ ଡାକ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଯମେ-
ମନେ ଅନ୍ତରାଳ କରୁଣି କି ଖରାଳା ସମ୍ମକ୍ଷୀୟ
ନୃତ୍ୟଅନ୍ତର ଅପେକ୍ଷାରେ ବହର୍ତ୍ତିମେଷ ଏହଙ୍କାର
କରିଥାନ୍ତି ଏହ ତାହା ପ୍ରାର୍ଥ ହୋଇ
ଅଛି । ଅତି ଅନ୍ତରାଳ ସରବାସ୍ତୁ କନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଧେମନ୍ତ କଠିନ ନିମ୍ନରେହେବୁଥିବୁ କହିବେ
ହୋଇଦିଇପେ ଏ ଦାସ୍ତୁ ଟଳିଗଲେ ଭଲ ।

ଏଠା ଜହନ ଦ୍ରାଶୁଧମାଳକ ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବ
ପ୍ରକଳ୍ପକେ ଗଲ ସପ୍ରାବ ଶୁଣିବାର ଯାତ୍ରାକାଳୀ
ନରେ ବାରୁ ଚରୁଛିଲ ପକ୍ଷିଗୟର ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରିୟକାନ୍ଦଳ ଦେଖିବାରେ ଜାଗରଣ ଦସ୍ତଖତ

ରେ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦୁତା ପ୍ରଦାନ କରି ଥିଲେ ।
ଅବଶ୍ୟକ ବ୍ୟାହିଧର୍ମ ପ୍ରଶ୍ନର ବନ୍ଦୁତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଥିଲା ମାତ୍ର ବାର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦେଖା ଗଲ ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
ଯଥ ସମ୍ପଳ ହେଲା ନାହିଁ । ରଂସମାରେ ବିକୃତ
ଦେବାର ଏମିମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହିହ ଦୋର
ପାରେ ଯେ ଏ ଲଗଭଗ ଲଂଘକ ଏହି ରଂସମା
ପାରେ ସତିଶୀଳ ଦେଖିଥୁଣ୍ଡ ଲେକହାନା ଶ୍ରବଣ
କରିବେ । ଏଥିକୁ କେହି ଲଂଘକ ଏ ପ୍ରଦାନ
ଅଧି ନ ଥିଲେ ଏକ ଦେଶାୟ ନିଷ୍ଠାର ନେବାବ
ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଦଶଜନର ଅଧିକ ନ ଥିଲା ।
ଶ୍ରୋଧାଳୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାଗୀ ଦେବାର
ଅନୁମାନ କେତ୍ତଥିଲ କ ବାହୁଦିନ ରଂସମା
ବନ୍ଦୁତାପ୍ରକାଶ ଭାବୁଶ ଅନ୍ତର ସମ ଜୀବ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମେଗାଫେ ଅନ୍ତରାଳ
ବର୍ତ୍ତ କ ବାହୁ ରଂସମା ଘର ଆମ୍ବେ
ଦେଶାୟ ହୁଅରେ ବ୍ଲୁମ କର ଆମ୍ବେ
ଦେବେ ଅଜ୍ଞାବ ଶ୍ରୋଧା ପାଇ ଆମ୍ବେ ଏହି
ବର୍ହିରେ ଭାବାଳ ମାନସ ପୁଣ୍ଡ ଦେବାର ଅଧିକ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେବାର ଆମ୍ବେ ।

ଧର୍ମଶାସନ ସବୁ ଲକ୍ଷ୍ମେକୁର ଓ ଏଠା
ସୁଲିଖ କଟେଶ୍ୱର ଦ୍ୱାରା ଏକ ତାତ୍କାଳି ବହୁ
ମେଳା କରିବା ଅପରାଧରେ ମନେଷ୍ୱଳେ ଦୋହାର
ଅଛନ୍ତି ଓ ଏ ମହାତମାଙ୍କ ଯାତ୍ର୍ୟକାର ଲକ୍ଷ୍ମେ
କୋଟିର ଏଠା ଜୟଶମ୍ଭୋଲକୁର ଏକଳା
ସରେ ଚାଲାଇ ଅଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମେକୁରଙ୍କ ବନ୍ଧୁଙ୍କ

ମରନ ଏଥିର ଦିଅନ୍ତି ଏହି ଫେରେ ସବୁ ଜନା-
ଶ୍ଵେତର ନବକି ସକାଶେ ପୁରୁଷ ସାବେଳଙ୍କ
ଠାକୁ ଘରୋଟି କରିଥିଲ ସେଥିରେ ଜନମେ-
କୃତିକୁ ବିଚୁବ୍ଧକେ ବହି ଲେଖି ଥିଲ । ଜନମ-
ଶ୍ଵେତର ଆମା ବହି ପଦାରଣ ସମୟରେ
ବହିର କଳିଲ ତାଏମ ଦୁଇଲେ ଦେଖ
ଦିବନ୍ତି ଦେବେ ଏହି ଅଶ୍ଵାରେ ପୁରୁଷ ଦଧ
ପାଇଁ ଗୋଟାଏ ନାହିଁ ତାଏର ବହିନେଲା ।
ନବକି ଘରୋଟି ସେଇଁ ପୁରୁଷେ ଥିଲ ସେ
ଧୂଷ୍ପାରୁ ଦାଢାଇ ଉପା ସେଠାରେ ନୂପୁଳ ବହିର
ଏକ ପୁରୁଷ ଯୋଗି ଦେଲୁ ଓ ମହିରେ ଜନ-
ଶ୍ଵେତରଙ୍କ ବିଚୁବ୍ଧର କଥା ନ ଲେଖି ଅନ୍ତରେ
ଦାରୀମାନ ଲେଖିଲା ଓ ନନ୍ଦନ ଦୃଶ୍ୟ ଅବ-
ିପ୍ରକଟ ପଡ଼ିଲା ପୋଡ଼ି ପଛାଇଲା । ସବୁ ଜନ-
ଶ୍ଵେତର ଏହା ଅସ୍ତ୍ରକାଳ କର ସଫାଇ ମାନ
ଅଛି ।

ଚାକ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରାନ୍ତ ଦେଇର ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପକଳ
ବଲେ ସାହି ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ପାଠକେ
ଅବଶତ ଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏଥିକୁ ମାନସଠାରୁ ଲଜ୍ଜା
କୁଳମାତ୍ର ଭା ୨୨ ବନ୍ଦରେ ଅନ୍ଧବା ଭାବ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରକାଶ ଦେ ଲଜ୍ଜାପରିତାରେ ଅବା
ନାମ୍ବିଷ୍ଟରୁ ଭାବ ଯେତେବେଳେ ଯନ୍ତ୍ରିତ ନାମ୍ବିଷ୍ଟ
କର ଦିଲ୍ଲୀ ସୁନ୍ଦରୀ ମଧ୍ୟଭାରତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନମିତ
ପାଇଁ ଆବା ୨୦୦ ଟଙ୍କାଟି ସେନ୍଱ିକୁ ଅନ୍ତମରେ
ଜୟନ୍ତିର ଦେଇ, ହେବଳ ଜୀ ୨ ଶା ଦିନ ୫
ଜୀ ୨୨ ଶା ଅବତ ହୋଇ ଥିଲୁଣ୍ଡି । ତ ହେବ
ଦୂରୁ ସରିର କିମ୍ବଣ ନାମକ ବିଶ୍ଵ ପାଇଁ ପଦ
ପିମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚାହେତି ଦେଇ ହାହୁ ପାଇଁ
ଯୁଦ୍ଧ ନେବା ଭାଗିଣ ତୀଳ ଦେଖିପୁ ପରିଷେ
ତ୍ରୁପ୍ତାଳକପ୍ରତି ଥିବେଣ ହୋଇ ଥିଲୁ । ଏବେ
ହାହେତାକୁ ଦେଖି ମାତ୍ର ଜୀ ୨୨ ଦାର୍ଢିର
ପରିପ୍ରକାଶ ଥାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ପ୍ରକାଶ ଦେ ତୀଳ
ଚାହେତକ ଦୂରୁଦର କାଳ ପଥିଲୁ କାଳେର
ବୋଯାକୁ ଅନ୍ତରଜା କପି ଦେବରୁ ଦିନ ଭାବ
ଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏଥିରେ ମର୍ବିମାଳକର ଜୀ ୧୦ ଶା
ଦୂରୁ ତିଜୀ ୩୩ ଶା ଅବତ ହୋଇ ଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ବିତ୍ତମାତ୍ର ଏହି ନମାରୁ ବିଦ୍ୱତରେ ଉପରିଷଦ
ଭାବ ଯେତେ ଏକାଶକ ହେବ ଅଗ୍ରନ୍ତ ।
ପାଠକେ ଏହି କେବଳର ଯେ ତୀଳ ୫ ମାତ୍ରେ
ପରି ଧରିବାହେତିର ଚାହାର ଅଛ । ଏଥିରେ
ଯେ ଦେଖିବା କାଳ ଦେବ ବର୍ତ୍ତମାଜ କାଳ

ହିଂକ ଦାରୁଣ ଲେନ୍‌ଡିଲ୍ ମୁକ୍ ବଢ଼ ସବୁ
ମୁଖ ନହିଁ ।

ବାଲେଖରଜ୍ଞଙ୍କ ସାହାଦତର ଜବାଦଙ୍କ
ମେଳିଦମା କଟନ ହୋଇଥିବାର ନିର୍ଗୁଣ-
ଦରେ ପଠିବିମାରୁ ଡରାଇଥିବୁ । ତୁମ
ମୋହିଦମାରୁ ପ୍ରଥମେ ବାଲେଖରଜ୍ଞ ହେଲେ
ସବଜଳଟେକୁ ତବାରହତର ପ୍ରମାଣ ଅଛି-
ବିରେ ଶୁଣିଦେଇଥିଲେ । ପରେ ବାବୁ ଧ୍ୟାମ-
ସନ୍ଧର ଘନ୍ଯାବଟର ମୋହିଦମା ତବାରଜ
ବର ଆସିଲୁ ମୂଳର ଦେଇଲେ ମାତ୍ର ମେହି-
ମାର ସେ ଅଗର କରିଥିଲେ ପର୍ହି ହେ ଜନ-
ଧାରେବ କା ଅଷେବରୁ କୃଦିବୋଥ ହେଲନାହିଁ
ସୁତରଂ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିମାରୁ ଖଲୁଷ ପାଇଦେ । ଏପରି
ର ଦୁଇଲ ପ୍ରମାଣରେ ମୋହିଦମା ମୂଳଗହୋଇ
ସବାରୁ ତତ୍ତ୍ଵାବଳେ ଉନ୍ନତିକରିବାର ଅର୍ଜନ-
ଦିନର ବିବାହକାନ୍ତ ପାଇନବାରୁଥିଲେ ପାଇଲାଏ
ଦ୍ୱାରାରୀ ପୁରୁଷ କର୍ମଶଳକ ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ଦୂର
ତ ପ୍ରମାଣରେ ମୋହିଦମା ମୂଳଗହୋଇବା
ଅଛନ୍ତି ଅଗୋଦିତ୍ୟ ମହିନା ଏହି ମେଲକ-
ମାରେ ମୁହାଜିକ ଅନ୍ତରୁ ଅତି ହୋଇଥିଲା
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିମାରୁ ପାଇଦନର ରୁଷ୍ମ କାଳାଗୁ ଟବା କରି-
ଲେଇଥିଲେ ଏହ ହାତୁମାରଚିବନବ ତାଙ୍କ-
ଦା ଖୋଲୁଥିବାରୁ ଅଦାରୁତକର ଏମାଲ
କାହିଁବେଳ ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଧାରାରୁଥିଲେ
ଲୋକାନ୍ତର ନିର୍ମଳତା । ବେଳେମେ ଟଙ୍କା
ଭାଗନେବାର ଅଧିକାରିକର ପରେ ଲାହାରେ
ଦ୍ୱାରାରୀ ରତ୍ନାବ କାହାରହାରୁ ଅଗରବ-
ାନ୍ତକାରିକରେ । ମୁହାଜିମାରେ ପାହାର ଜାମ
ଦେ ଦେଖି ସାରନେବାର ବିଶିଷ୍ଟ କରିବା
ବାରର କରିଥାଇବକୁ ଅନ୍ତରୁ ପ୍ରାର୍ଥନ
କଲେ ମତି କରିଥାଇବି କହା ଦେଇଲାହାରୁ
କିନ୍ତୁ ଅଧିକା ସମ୍ମରେ ସେ ବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ
ହେବି ମାତ୍ରମେହିକା ହାତଟକୁ ହହିର ପରିନି
ପି ପଠାଇଥିଲେ । ଶୁଣିବାରେ ମାତ୍ରମେହିକା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସମ୍ପେତୁକର କରାଗିଥିଲୁ ଅନ୍ତରୁ
ନକ୍ତ ଅଛି ଦେଇଥିଲୁଛି ଏବଂ ଏଣେ ମୁହାଜିମା
ପରିରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅନ୍ତରୁ ନଦେବ
ଥାଳିକରୁଥିଲେ ଦ୍ୱାରାମୋହିତରେ ଦେଇଥିଲେ କହି
ଥାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛିଥିଲା । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ
ଦେ ବିଧାନଶାସ୍ତ୍ର ବିଦ୍ୟାକମ୍ପଟରରେ ବିଜି ବିଦ୍ୟା
ରେ ଅବିଶ୍ଵରୁ । କଟକରୁ ତମାର
ମୋହିଦମାରେ ସେ ଦେଇବକାର ବିଶିଷ୍ଟ

ମାତ୍ର ସେମାନ୍ କିମ୍ବା ଧରିଗଲା ନାହିଁ ଏକଟି
ଜଳଯାଦେବକ ଦୁଇରୁ ଦେଖି ଏକଟିଥିଲେ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ସର୍ବାଚ୍ଛବି ଏକାଶରୀର ଯାଏ-
ଦାନ୍ ।

କୁରାଜୀ ଶାଖକର୍ତ୍ତାମାନେ ଗ୍ରାହି ହେଉ
ଦଳ ଘାସାଡ଼ୀସ୍ଥାନମାତ୍ରରୁ ହେଲେ ଅଛି
ଯେତେହୁରେ । ବର୍ଷାକ ଏ ପରିବ କରସେ
ଏଥି ଏବ ଶେଷବ୍ୟୁଷ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଆଜି
ପ୍ରଧାନ ନିଜଗ୍ରାହକଙ୍କରେ ଶାସକର୍ତ୍ତାମାନେ
ଥାଂ ନାହିଁ ମାମ କାଳ କାହାଣ୍ତି । ଶାସକ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଆଜି ମହିନ୍ଦ୍ରମାନର ମୁକ୍ତା ବିମ୍ବିତ ହେଲିଥାଏ
ଏ ଏ । ସବୁଙ୍କ ଏବୁଗୁଡ଼ି ଶତ ଶାଖକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ
ବରସେଇ କିମ୍ବା ହେବାଥାଏ ବୋଲି କାହୁଦିନ
ଲୋକମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ଭାବ ତାଣିକ
ଶାଖକର୍ତ୍ତାର ସବୁପ୍ରଭାବ କର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ
ଏବଂ ଏବ ଯେହ ହେଲୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ବାହାରର କମିଶ କମାନ୍ତି
କର୍ତ୍ତାମାନ । ଅମ୍ବଦମ୍ବ କା ଅରସୁତା କମିଶକ
ବେଳେ କଷ୍ଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅବହାରି କମିଶକ
କାହାଙ୍କ ମାତ୍ର ସେ କଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା କହିଲ
ସେ କଷ୍ଟରେ ଯେଥିର ଶାସନ କର୍ମରେ
କିମ୍ବା ମାତ୍ର କଷ୍ଟ କରିବାର ଅଳ୍ପ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ
କମାନ୍ତି ବାହାରମେଣ୍ଟ । ଯେହିଠାରେ ୫୫୦୯୩-କା
ରେ କୁଟେ କୁଟେ ଦିନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆହାରର ମେଲାମେଲ
ଅବହାରି ୫୫୦୯୩ ଦେଇ କଷ୍ଟ ଉପରେ
ଦେଇ ଦେଇ କଷ୍ଟକାରୀ କଷ୍ଟ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରଦଳ
ଅବହାର ଅନେକବିକ ପ୍ରଧାର କମିଶ ବାହାରେ
କମିଶକେ ସାଧାରଣ ଫଳର ସବୁଙ୍କ ଅବ ରାଜ
ଅନ୍ଦେକ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦୁଃଖ । ଏହ କର୍ମ
ଦେଇ କମିଶକ କାହାରାକୁ କିମିଶର ହିଚାର
ମଧ୍ୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅମୋଳନ ଲାଗେଥାଏଇବୁ
ଏହ ଶାଖକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହାର୍ମି ତେବେ ନେଇବୁ
୧୯୦୨ମେଲାଅବସ୍ଥା କମିଶାଲାମେନାମେ
ଏଥୁବୁ ଅବହାରିଙ୍କ ହୋଇଥାଏ ଏବ କାହା
ପାହେବ ସନ ୧୮୯୮ ମୟୋଦିନୁ ଅଛି ମଧ୍ୟମ୍ବି
ଏଥୁବୁକୁ କାହିଁକ କଥୀର ହିତାବ ପଦମାନ
ନାହିଁନାହିଁ । ଶେଷମାନ କେବିଥାକୁ ଯେ
ଏହା କରିବ ବାହୁମନେତ୍ରର ସନ୍ଦାୟାଗୀ
ମୟୋଦିନେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୩୮୭୮୦୦୦ ଡିମ୍ବ
ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ୫ ଏବ ସଙ୍ଗେ ହେଲି ମାତ୍ରକି ୫୦
ମେଗାପାଲେ ଦେଇଲାକ କାହାର ଯାହା ହେଲା

କାହିଁ ତ ଦୟାନବ ! ସତ୍ତଵରେ ଯିମଳା
ସାତା, ଶେଷମଟଙ୍କ ଦାର୍ଢିଲିଂ ଯାତା, ଯାତୁଳ
ଗର୍ଭୀରବ ଦୟାନବ ଯାହା, ଉତ୍ତରପଦ୍ମମା-
ନନ ଶୈଖବଟଙ୍କର ମୟଦୀ ଯାତା ନବ୍ୟାଦ
ବୃପତେ ଯେହି ଅପବ୍ୟନ୍ମାନ ହେଉଥିଲୁ
ତଳୁ ଶ୍ଵାନମାତରବେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାର ରହିଲ
ତଳ ଅଛୁଳନା ଓ ଦ୍ରୁବ୍ୟାଦ ଗର୍ଭିତ ବରବାରେ
ଯେତେ ସାଧ୍ୟାରେ ଧରଇ ଶାତି ହେଉଥିଲୁ
ଏହି ସଙ୍ଗେ ଦୟା ମାସମ ମିଶାଇଲେ ଘ୍ୟାଥ
ଭବତିଲ ସେ କେବେଳେ ମଦହ ଭିପଳାର
ସମ୍ମବ ତୁଅନ୍ତା ପାହା କିଏ କହି ପାତିବ ?
ଆମେମାତକ ଫଳକୁ ଅନ୍ତର କହିଥିଲୁ ଏହି
କରବା କରୁଥିଲୁ ପାରିପେଣ ଏଥର ବିହିତ
କରିବ କରିବେ ।

ଗୋଟିଏ ଖେଳକଳକ ଗେଣ୍ଠ ।

ଏହା ପ୍ରେଜ୍‌ପୁରୀ ଶିଖାକୁଳଗର ଦସ୍ତଖ-
ଆନାରେ ଗୋ *୯ ଟଙ୍କା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଦୂରପରି
ବାରଙ୍ଗ ଅନୁର ଦେବାର ବରି ସୋମବାର
ଜଳ ଦେଖା ଯାଇ ତଥାରଖ ସମୟରେ ବିବେ-
କ୍ଷମ ମେତ୍ରତ୍ରର କରିଲ ଏ ଦେବତାରେ ମହେ
କୁମାର ଚିତ୍ତା କରିଲ ଯୋଗେନ ବିହାରୀ ନୁହ
ପଟ୍ଟାଇ ଗ୍ରେହ ଓ ଧାରକ ଭାବରେ କର
ବେଢ଼ାରେ ଦେବତାରୁ ନେଇ ଯିବା କାରଣ
ମତେ କହିଗାନ୍ତି ନୁହ କେବଳ ଯାଇ ଦେଖାରେ
ଭାବିଦେଲି ଓ ଏଥରୁ ମୁକୁ ଦୂର ପଦ୍ମବୀ ସେ
ମତେ ଦେଇଲେ । ଯୋଗେନ ଏକା ଅଶୀବାର
ଜଳ ମାତ୍ର ମେତ୍ରାନ ଘାନେବ ଗାନ୍ତି ପରିଷକ୍ରମ
ଅର୍ପଣ କରି ରହନ୍ତି କରିବାର ଅବସର ଦେ-
ଲେ । ସୁରତ ଭାବାକୁ ଆନାରେ ବିଦ୍ୟାର
ତୋଧୁରା କଜାରିବ ତଥେ ଦୋବାନାଠାରୁ
ସମୁଦ୍ରରୁ ମାନ ପାପ କଲେ । ଏଗେ ସୁରତ
ମାଲ ପାଇ ଥିଲି, ଯେତେ କର୍ମ ପଦକାର
ପାଇ ଅନୁର୍ଭାବ ! କୁର୍ବାର ଫଳ ସକାନେ
ତଥାରୁ ମବ ବାତମ୍ବାନୀ କଲାରେ ଦେଖା
ଗଲା । ବୋଧ କୃତ ଯୋଗେନ୍ତି କହାଏବେ
ପ୍ରାଣ ବୁଦ୍ଧିବା ମାନୁଷରେ ଆକାଶୁ ଫଳାକ
ହାତ ନିଷ୍ଠାରେ ଛେଳ୍ପ ଧରିଲ । ସେ ଅନ୍ତରୁ
କର୍ମ୍ୟ ଓ ରତ୍ନବର୍ଷ କରାକୁ ଦୋଧିଥିଲା ମାତ୍ର
କୁର୍ବାରୁ ଲକ୍ଷଣ । ମୁଦବମାନେ ସାବ୍ୟାନ
ମାତ୍ରା କେଉଁ ସୁନ୍ଦରମ୍ଭବରୁ ବରାନଥାକୁଳାକୁ

ଅସାମୀ ପକାଇଥିବାରୁ ଏକମାତ୍ର ସହାଯେ ସେ
ଜୋଧୁଗୁଣ ଦୀର୍ଘ ଦୟା ପାଇଥିବା ।

ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦୁଃଖ ଯିବାର ନାହେ ।

ଆମେମାନେ ଅନୁମାଳ କରୁଥିବୁ ହେ
ପ୍ରକାଳ ଦୃଷ୍ଟି କୌଣସି କାଳରେ ଯିବାର
ନଦିର । ଜୀବରେ ଯାତ୍ରା ଲେବେ କରିଲୁ ଏ
ଦାହାଙ୍କ ପରମେସର ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଅସକାନ୍ତ
ଦରଶକ୍ତିର ପାଦକର ଘୂର୍ଣ୍ଣା ମେଳାଇବା କି
ମନ୍ୟଧର ସାଥ, ପାନେ ପାହାର ଦେଖିବାରେ
ଅସୁଅଛି ଅନୁଷ୍ଠାନ ପଳ ହଜାରୁ ଭୋଗିବାକୁ
ହେବ ଏକ ଅମେମାନେ ଅଧିନର ଶିଖ
କଳରେ ଯେତେ ମନେ କରୁଁ କି ଅନୁଷ୍ଠାନ
ମାନବା ଜାହିଁ ମାତ୍ର ଚଢ଼ିବାର ପଣ୍ଡା ଦେଖି
ସେଅଥ ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବ ପାରୁ ମାତ୍ର

ଅମେସାକ ସହିତା ଛର୍ଟୁ କି ମୁସକିମାନମାନକି
ଶାସକପ୍ରଣାଳୀ ଦଲଜ ଥିଲା ହୋଇ ଦୂରଦୂ
ଦୂରରେ ଧନ୍ତବାନ୍ ପୃଷ୍ଠାଙ୍କ ଉପରେ ବଳବାନ
ସମେତା ଅଚ୍ଯାନ୍ତର ଉତ୍ତରବାବୁ ସମର୍ଥ ଦେଇଲା
ଥିଲା । ଶୁଭୋର ଶୁଣିବାର ହାତମ ଚିକଟିରେ
ନ ଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେଥିଥେ ରଜତର୍ମୁଦ୍ରା
ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ ସେ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ରାଖି
ଦରି ପାରିଥିଲେ ଯବା ଆହୁର ଶରୀ ମନ୍ଦ
ହିନ୍ଦ ନ ସ୍ଵର୍ଗ କିମ୍ବା ଦୂରିବାର ସ୍ଵର୍ଗୀ
ନ ଥିଲା । ସୁରବାଂ ପ୍ରତାମାନେ ଲାକା ଦୁଃ
ସହ ଅଧିକା ବର୍ମନ୍ କୁ ଅକର ରହିଥିଲେ
ମୁଣ୍ଡରଙ୍ଗକ ଅମଳରେ ମେଘେ ଜାର୍ହି । ଓମନ
ନିର ଅଳନବାନ୍ତକ ବିକଳଶା ସମ୍ମନ୍ୟ ସୁନ୍ଦର
ସୁନ୍ଦର ଯେ ନିର୍ମିତ ଅରଧମ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ
ମୁଦ୍ରା ଶାର ଦିଲ୍ଲେ ଝମାଳ ପ୍ରକମ୍ପାଳରେ ବାନ୍ଧି
ଶୁଣା ପାରିଥିଲା । ପ୍ରତି ଜଳ ଘର କୋଷରେ
ଗୋଟାଏ' ମାତ୍ର ପ୍ରତି ୧୦୫୯ କୋଷରେ
ବୋଟାଏ ଲେଞ୍ଜାଏ ଆଜା ପ୍ରତି ସବୁ ତିବର
କଳ ଓ ବିଶରଣରେ କରେ ତଳଞ୍ଜାଏ ହାତ
ଏବଂ ଅବଦର କାର୍ଯ୍ୟବଳାପ୍ତ ସହିତା ଦେଇ
ବିବା ହାତ ଦିଲ୍ଲୁ ରହିଲେଣି ଓ ସେମାନ୍

ଦୁଇତିଥି ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ବଚ୍ଛିନ୍ନମେଖ ଓ ଶାହାନ ନାହିଁ
ଯମରୀ ଲାଗୁ ଦୁର୍ବୀ କରିଅବୁଦ୍ଧ ବାଟ ଏଥରେ
ପ୍ରଭାକର ଦୁଇଜଣ ଦୁଇଅଛି ନା ଦୁଇର କରିବା
ଅଧିକ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥାଣ ? କରେମ ଆମେ
ତଳା କଲେ ଦେଖିଯାଏ ଯେ ମୁଦଳମାଳ
ଆମକରେ କୁଟକଳାର ଅଗ୍ରବନ୍ଦୁ ଯେଉଁ ଧର
କେଇଥିଲେ ଏହିଦିନରେ ଅଛି କୁଟକଳା

ସେହି ଫଳ ହେଉଥିଲା । ଶାସନର ଅଳ୍ପ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟ ପ୍ରାନ ବ୍ୟାପୀ ଉଦୟରେ ସାମନ୍ୟ
ଜୟବେ ଦାକିମ ପ୍ରକାଶ ଅବସ୍ଥା ରୁହଣୀରୁ
ବସିଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ଏବ ଦାମସର ଅବସ୍ଥାର
ଦେଲେ ଅଳ୍ପ ବାତମ ଅମ୍ଭିଲିରେ ତାହା
ସପୋଧନ ଦରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥିଲୁଣ୍ଡି ।
ମାତ୍ର ଫଳ ଏବା ପ୍ରକାଶର ସେହି ମନ ଅବସ୍ଥା
ଦାହାର ବହିଥିଲା । ଅଳ୍ପ ତାଙ୍କୁ କଥ ସବୁ
ଦୁଃଖର ଏବେ ହୋଇଥିଲା ସେ ବିରାସ୍ତା
ଦୂରସ୍ତ କରିବାକୁ ମନ୍ଦମନ୍ଦର ସମୟ କିମ୍ବା
ଦେଶକେ ପ୍ରକାଶର ଅବସ୍ଥା ଅନୁସରିକି ବା ଯାଇ
ହେଲା ପ୍ରତିଧିବାହି କରିବାକୁ ସମୟ ଧାରି ତାହାରୀ
ନମ୍ବୁରୁ କର୍ମଗୁରୁମାନେ ସୁମୋଗ ଦେଖି ପରିଣ
ବେଳିବାର ବରତାକୁ କ୍ଷେତ୍ର ସ୍ଵଭବମ୍ ଯାହାର
ଦୁଇ ଅଛି ତାହା ଧରିବା ଅନୁଭୂତିଲୁଣ୍ଡି ।
ଏବେ ଗୁମାର କରିବାର ନାଟୀ ସୁହାରୀ
ଥିଲେ ହେଲେ ରହିପୋର ଏତେ ଝର୍ଣ୍ଣା ରଜା
ଯାଇଥି ଯେ ଦୁଇଖା ପକ୍ଷରେ ମମନ କବିକା
କେବଳ ସର୍ବଜାଗର କଥା ଅଟକା ଆଗେ
କାହିଁରୁ ସବେ ଖର୍ଚ୍ଚ କଲେ ଗୁମାର କର
ପାଇବ ନାହିଁ ପରେ ଫଳ ଯାହିଁ ହେଲା ।
ଏଥୁ ଉତ୍ସବୁ ଲଙ୍ଘନ କରିମମାନେ ଶରଦଶୀଯ
ବେମାନେ ମନେହା କରି ଦେଲେ ଶାବ୍ଦ କହିର
ସବାଦଦିନ ନାହିଁ ଏବ ସେମନ୍ତର
ନଥକୁ କେହିର ଅପରା ଦାହାଦୁଷ୍ଟ ଟବାରିଯା
କମ୍ବ ପବୋଦର ଧାରବା ସରାପେ ପ୍ରମାଣି-
ତାର ଦୂରପରସ୍ଯ କରି ନେବାକୁ କଷ୍ଟକୁ
ଅତୁର ସଫକରୀମ ହୁଅଛି ସ୍ଵଭବମ୍ ପ୍ରକାଶ
ଦୂରେ ବିବନ୍ଦେତନ । ଏହି ହେତୁକୁ କିମ୍ବା ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଦାନି ପ୍ରକାଶାକେ ବନ୍ଦାହସ୍ତ ବରକର କହେବନ୍ତି
ତାକୁ ରହ୍ୟାଦି ଦାନିମହାସ୍ତ ଏବ ମନେ ମାଗନ୍ତି ।
କଷ୍ଟ ନଭାବ ଦୁଷ୍ଟ ତମିହାର ଦା ମନ୍ଦମନ୍ଦରୁରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତମାନ ସହ ଥିବାରୁଣ୍ଡି ଏତ ରହ୍ୟକୁ
ପ୍ରଜାଦାର ପାଇବାର ସମ୍ଭାବ ହେଲ ତାହାରୁ ।
ଅପରାଧ ଫଳ ଯାହା ଧରିଲ ପାଠମାନେ
ଦିବେଶକା କରିଲା ।

ମୋହନି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରୀତ

ଏ କିମ୍ବାରେ ଗହନ୍ତମେଣ୍ଡ କେତେ କବଚିତ୍
ବନାଇ ରହି କରିଥିଲୁଗୁ, ଗହନ୍ତର ମୋଟାପାଞ୍ଚ
ଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇ ଗଢି ଅପ୍ରେଇ ମାତ୍ର କଲିବାର
ଜେଣେବେ ପ୍ରକାର ହୋଇଥିବୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ
ଶର୍ଦ୍ଦରେ ମାଖାନାର ଲେବକୁ ମରାପଥି ମାଧ୍ୟମ

କରି ପଠାଇବାକାରଣ ମନ୍ଦଗୀୟ ବରିଷ୍ଟ ବିମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ବକ୍ରମେଖ ଅଳ୍ପ ଦେଇଥିବାକୁ ଅମନ୍ତର
ଜଳ ହନ୍ତିଥିଲୁବ ସାହେବ ଅଳ୍ପନିଯ ଲୋଡ଼ିଙ୍
ମଧ୍ୟରେ ଉଛଳ ସାହେବ ଅଭ୍ୟାସ୍ୟ ଜାରିବାକୁ
ଲୁଚା ଦେଇଥିଲେ । ଘନନ୍ଦାରେ ଉଛଳ ସାହେବ
ଯେଉଁ ମର ପ୍ରବାଳ କରିଥିଲୁନି ରହିର
ଫରେଥ ବିବରଣ ଏଠାରେ ଲେଖାଇଛୁ ଯଶ୍ରା;

ସବୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲୁ କି ତେଣାର
ପ୍ରଭେଦ ଜାଖାରେ ଉଚ୍ଚିକୁ ବୋର୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍
ଜାଖାମିଳି ଏହି ପ୍ରଭେଦ ସବୁଜହାଜରେ
ଲୋକେଲେ ବୋର୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରାମୟୁଧମିଳି
ହେବାର ଦରିଦ୍ର ଶ୍ରାମୟ ସମିତିର ରାଜପ୍ରାପ୍ତ
ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସେହି ମାତ୍ରକ ଜାଖାମିଳିର ସହିୟ
ଦେବେ ଯେମାନେ ଶ୍ରାମୟ ସମିତିର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେବା ନିରାଜ ଅବଧିକ ଏପରି ନିଃସମ୍ଭ୍ଵ
ଦୂରଳ୍ପରି ପରି ଅନୁମୋଦନ କରି କାହାରୁ ।
ଯହାର ଅଳ୍ପପାଇଁ ଏହି କି ଶ୍ରାମୟୁଧମିଳିର
ସହିୟ କି ହେଲେ ସୁନା ଯେମାତରଙ୍କ ଜାଖାମିଳିର
ସବୁ ସୁର୍ଦ୍ରିତ କେହି କିଷ୍କମିଳିର ସହିୟ ହୋଇ
ଯାଇବାକୁ ଶ୍ରାମୟୁଧମିଳିର ସହିୟ ହୋଇ
ଯାଇବାକୁ କାହିଁ ମାତ୍ର ଶ୍ରାମୟୁଧମିଳିର ଭାବରେ
ପ୍ରତି ସହିୟରୁ କିଛାମେହାରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ୟାସରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିବେ । ଏପରିକାର ଲୋକଙ୍କ ବି
କାର୍ଯ୍ୟ କଲ ଦେବ ଅଥବା ଏହାକି ପାଇ ଗମ୍ଭୀର
କାହିଁ ପଢ଼ିବ ନାହିଁ । ଏହାପରି ଶ୍ରାମୟୁଧମିଳିର
ଜାଖାମିଳି ସହିୟ ଶ୍ରାମୟୁଧମିଳିର ନିଶ୍ଚେଷ
ହୋଇ ଯାଇବ ।

ପାତ୍ରରୁଠିର ଏହି ପ୍ରାକରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ତିବେ
ଯିବେ ପରିବାର ବୃଦ୍ଧ ଉଥା କା ସ୍ଵାମୀପୁନିଜୀବ
ଏହି ଦେବତା ଦେବତା ଗର୍ବିନ୍ଦେଶ କବେଳ
କା ବରବେ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ମ ଦେବ
କାହିଁମୋୟ ନୂହର ଚରବେ ସେ ସହି ଦେବ
ଗର୍ବି ନାହିଁ । ଛାଇ ସମ୍ମ ଏ ପଥରୁ ଦୂରି
ଯ ଦେଖାଇ ପ୍ରଶାବ କରିପାଇଁ ଦାରିଦ୍ର
ଏହାହାର ସେପରାତ ସମ୍ମରି ବାଧିକାର
ରହ ପାରିବ ନାହିଁ । ସରକାର ବୃଦ୍ଧ ମହି
ଦେବେ ଯେବେ କାର୍ଯ୍ୟର ବନ୍ଧିତାର ବେ
ଚରବେ ସେ ଆସେ କମ୍ପଣୀ ଦେଇ ଘରକ

ବକଳ କିମ୍ବା ଓ ପ୍ରାଚୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକା
ହତ୍ୟାକାର ମନୋମାତ୍ର କରିବାର ଅଧିକାର ଦେଖ
ପାର । ସୁଧାୟଠ ଶାନ୍ତିଗର ଜୀବନା ଲାଗିଥାଏ

ମେଳକ ଦାଉରେ ରହିଲେ ଅଯୁଧାସଙ୍ଗ କିଛି
ନିତିଲ ହେବାର ପବେଁ ସମ୍ବାଦିଲ ଏହି ଏ
ଅଧିକାର ଦେଖାରେ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟୁତ ଦାଉର
ସୁନ୍ଦାଳାହିଁ ଯେଉଁ ଉପସ୍ଥିତ ସଂଗୀତକୁ ଲେବେ
ମହୋମାତ କରିବେ ଅଥବା ଗଜଶୀମେଣ୍ଟ
ନିମ୍ନଲ୍ଲିଙ୍କ କରିବେ ସେମାନେ ଅପଣା ସର୍ବପଦି
ବାତ୍ରି କେବାଳ ଅଧିମ ହେବେ ଏପରି କରୁନା
ତରିବା ଅମଜଳ ଅନ୍ତର ପରିନ୍ତର ଗଜଶୀମେଣ୍ଟ
ସବୁ ସମବା ଅଧିକାରୀ କାଳେୟ ପରିଭାଲ ଲାଗୁ
କରେ ଲୋକଙ୍କର ଉପର ପ୍ରକଟ୍ୟ ହେବେ
ଯେ ଜବାନ୍ତିରେ ଆୟୁଷାସତ୍ତ୍ଵ ଅଧିକାର ହେବେ
ମାନଙ୍କ ଦେବା କାରଣ ପଞ୍ଚମ ଦିଦାରିଅଛନ୍ତି

ମୋହନକର ଅମୃତାଶବ୍ଦ ସମ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ ବନ୍ଦିତଙ୍କ
ଦୁର୍ଗରେ ଗବୁଣ୍ଡମେଳି ଅନେକଚକ୍ରିତ କାର୍ଯ୍ୟ-
କର ଦେଇଥିଲୁ ଯଥା; ସଥାରଣ ଶେଷାବଳ
ତିର୍ଯ୍ୟାବଳ, ହୀତାବଳ, ଲୋହିଜ୍ଞପୁରିବଳ
ଦୂର୍ଧିଶଶବ୍ଦକରିବଳ ବନ୍ଦୁ ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ-
କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ତକ୍ତା କିମ୍ବୁ କରିବ ତାହା
ଦେଇଲୁ ଠାରୁ ଅର୍ଥିତ ଖାତକରେ ସରବାରଗୁଡ଼ି
ତାହା ଲେଖା ଦାଇ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧି କେବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଛୁ ନିର୍ଦ୍ଦିତକୁଣ୍ଡରେ ଅର୍ଥର ବରବାର ନିଧି
ଦୋଷଅଛି ଯଥା; ପରକର ତାତାବାହମୟ-
ତ ତାତିକୁଳର ଆମଦାରା ସେ ସମ୍ମୁ ସତିକାର
ନିଧିମେତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିର୍ମଳ ଦେବ । ଏଥିରେ
ଭାବ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅନ୍ତିରୁ କି ଗବୁଣ୍ଡମେଳି
ପ୍ରେମେଦେଲେ ମେଳି କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥର କରିବା
ଦେବେବେଲେ କହିବେ ଯେ କହ ଥ
ଦେବ ଅଥବା କହ ପୀର ଗବୁଣ୍ଡମେଳି ପାଇ
ଦାଳ କର ଅନୁମତି ସେ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥର କାର୍ଯ୍ୟ

ତେ ଏହ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବଳ ସେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ତର୍ହୁଁ ବ୍ୟାପ୍ତି ଲବାହି ହେବାରିବେ । ଏ ପ୍ରଥମ
ଜୀବେ କୃତିକ ସବ୍ରା ଅନୁର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି କେ
କେବଳ ଅଟିମର ମନ୍ଦିର ଗଜା ବାଲ୍ମୀକି ସମସ୍ତ
ଅବଳାଙ୍ଘ ବଜ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଯ ଅନ୍ତରାଦର ବାସି
ଶିମିତ ଗନ୍ଧିମେଷାଳର ଗତି ଦେବା କୁଠିବା
ଏହ ପଢା ପିଲି ଆଶ୍ରମ ହରଗାର ଅନ୍ଧାର ମନ୍ଦିର
ଜୀବାରମେଲାନ୍ତ ଦେବାର ଛାତର । ଏ ପ୍ରଥମ
ବର୍ତ୍ତ ସୁରକ୍ଷାର ଘର ଏବଂ ବାହାର ମାଦବ
ଦ୍ରୁଷ୍ଟ ବ୍ୟବଗାରର ଦୂର ବନ୍ଦିଶବ୍ଦଗୁପ୍ତ ଦୟନ
ଦେବାର ସ୍ଥାନକା ଆମ୍ବା । ଗନ୍ଧିମେଲେ ଯେ
ଏବେ ବ୍ୟାପ୍ତି ସହଜରେ ଉଚିତକେବେ ଆମ୍ବା
ବିଶ ପ୍ରାଚୀ କି ପାରେ ମାତ୍ର ଅନ୍ତରେମନେ ଆମ୍ବା
ମାତ୍ର କରି ଓ ମାତ୍ରରେହିମାନକାର ସମ୍ବନ୍ଧ

ସମ୍ବନ୍ଧ ଜକଣ୍ଠିମେଷ ଫେର ଯେବେ ଦେବତା
ବିଜୟ ବରାକାର ପଞ୍ଚାରସନ ଶୁଭ ପଥର
ଦେବେ ଜୀବା ଯେମନ୍ତ ଜୀବୀ ପରିଣ ଦେବ
ଦେମନ୍ତ ବକୁଳ ଯାଧୁକର ଦୁରକାର ଦେବ ।

ସାପୁର୍ବିକ ସଂଗାସ ।

ଏହା ଦେଇଲୁଗରେ ପେରେ କାହାର ବସୁନ୍ଧର ଧୀର
ପରିଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେବେଳେ କଥାକୁ ପଢ଼ିବା ଲାଗା ଏହିଏହି
କୋଣ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କଥାକୁ କଥାକୁ କଥାକୁ କଥାକୁ
କୋହନାବୁ ଶୁଣି କୋମ କଥାକୁ ।

କୁଳ ସ୍ଥାନର ହିତେ ଏହା ଜୀବନାଟଙ୍କ ପାଇଁ
ମୁଁଦିଦି ବାହୁଦିଲ ଦାର୍ଶନିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚାହାଇ କାହାର
ପଦ୍ଧତି ଯାହାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭବ କାହାରଙ୍କରମାର୍ଗ ସ୍ମୃତିରେଣେ
ନାହିଁବା କେତେବେଳେ ହେଉ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ, କେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁଳର ପାର୍ଵତୀରେ ବିଶେଷତା ଏହି କେତେବେଳେ ବୁଝିଲେ
ତୋଷ ଦେଖି ତାହା ସବୁରେଣେ ବିଶେଷଲେ । ତୁମି କୁଳର
ଦୂରିତ ହେଉଁ ଥେ, ସୁରକ୍ଷା କାହାରା ଜୀବନକୁ କିମ୍ବା
ପ୍ରକାଶ କରିପାରିଛନ୍ତି କରିବାରଙ୍କରହାଏ ବୁଝିଲେ, କେବଳ
ମାନେ ସୁରକ୍ଷାକୁହାନ୍ତି କୋଣ କେବଳ ବେଶୀର ଫାନ୍ଦିବ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିର । କାହାରୀ

ପର କୁଳମାତ୍ର ତା ୫୮ ଟଙ୍କା ଦୂରେ ଉପରିବା
ଖୋରଦମାରୁ ଏକ ଡୋକାରୁରେ ବିଜ୍ଞାନୀ କୋମାର ୩୫୨୯
ଟଙ୍କା ଏଇଥିରୁ ଏକ କୋଣାର୍କ କୋଣାର୍କ ଦେ ସିରିଏ
ହିନ୍ଦୁଶ୍ଵର ଏବେ ହିନ୍ଦୁ ଦୋଲିଅଟି ଏହି ପ୍ରକାଶକେ
କମଳ କାନ୍ତି ଏବା ନରଚା ପଥରେ ନିଃବ୍ରାତ କାନ୍ତି
ମଧ୍ୟରେ ହୁଲ ଦେଇ ଧରାଇ ହାତୀ ।

ଏହି ମାତ୍ର ଦା ୨୬ ଲକ୍ଷ ସଙ୍କଟପତ୍ରରେ ହାତଗାଡ଼ିରେ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଅଶ୍ଵର ଦର୍ଶିତାମଣି ସୁଖ ଓ କରନାମର ଦର୍ଶି
ପରିବର୍ତ୍ତ ସମୀକ୍ଷାରେ ଏହି ବନ୍ଧୁଜୀବି ପାଇବାର ଜୀବନରେ
ବନ୍ଧୁଜୀବି ଦୂର ବକାଶମଳେ ହାତଗାଡ଼ିରେ ଏହି ଦର୍ଶି
ଆଦିଥର । ଦର୍ଶିପତ୍ର ଲେଖିଗଲୁବେ ହେ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧୁଜୀ
ଶୁଣିବା ବାରାଣ ଦାବିତାର ନାମକ୍ରିତ ପ୍ରାଚୀନତାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଦାବାରେ । ବନ୍ଧୁଜୀବି ଦର୍ଶିପତ୍ର ଦେଇବା
ପରିବର୍ତ୍ତ ଦାବାରେ ।

ପାଠ୍ୟ ବର୍ଷ ସମ୍ପଦ ।

କୁଟୁମ୍ବରେ ଏଥାହରେ ଅବଳ ପରିମାଣରେ ସ୍ଵତଃ
ଦୋଷଧୀର ମାତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ ସଂଖ୍ୟା ଏହାଙ୍କାଳର ପ୍ରବନ୍ଧରେ
ଅବଶ୍ୟକ ଦୋଷର ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଅନ୍ତର ଏକପରିମାଣ
ପରିମାଣ ଦେଇଥାଏ ।

ବର୍ଷମାତ୍ର ଏ କଷକରେ ଉପରିଲେ ନିରମଳ ଗୁରୁତ୍ବରେ ଯାଇଥିବା ହାର୍ଦି ମାତ୍ର ନିରମଳ ପ୍ରାଣସଂବନ୍ଧରେ ଏହି ଏକ ପରିଚାରିତ ପରିମାଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଏ କର୍ତ୍ତା ଉପରେ ଏ ନିରମଳେ ଲଜ୍ଜମୁଦ୍ରା ଦେଖି

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରସାଦୀ ମହିଳାଙ୍କ ଦେଖି ବନ୍ଦମଳେ ଯାଏ
ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରସାଦୀ ପଦ୍ମନାଭ ଦେଖି ବନ୍ଦମଳ ପଦ୍ମନାଭ
ବାଜ ମହିଳା ବନ୍ଦମଳ ଦେଖି ମହିଳାଙ୍କ ପଦ୍ମନାଭ
ପଦ୍ମନାଭ ଦେଖି ବନ୍ଦମଳ ପଦ୍ମନାଭ

କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀନ ସେ ବାହୁ ମହୋତ୍ସବ ଶୀଘ୍ର ଅର୍ଥାତ୍
ଏହି ଉଦ୍‌ଧରଣ ।

ରତ୍ନ କର୍ଣ୍ଣ ସ ମହା ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ଶା ଦାତର ବଜର
ସବୁ ଦିଲୋଇଁ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ କଲେ ଦୂର ବାହେବଳ ଅଛି ଏହେ
କହନ୍ତି ହେଉଥି ମହାମରୀ ଶ୍ରୀପୁରୁଷ ଗହାର ଯକ୍ଷମାଣୀ ଏ ମହା
କୁମାରୀ ଦାତର ଦୂର ଦାତର ଆଶ୍ରମ ମହାବିନ୍ଦୀମାଳାର ଦଶକ
ମୁଦ୍ରାମର୍କ ହିନ୍ଦୁପୁରୁଷ ଦେଖା ଓ ନୃତ୍ୟ ମହାବିନ୍ଦୀମାଳାର
କର୍ତ୍ତମାର ସବୁ ମହାମରୀ ଦାତର ହେବେବାରୁ ଏ ଅଧିକ
ଶାକୀ ସହିତ ଘେରିମାଟଙ୍କର ଦଖେତ ହୁଏ ଓ ଅଧିକମ୍ପ
କେନ୍ଦ୍ରପଥ ପରିମାଳା ମେମାରିଲ ପ୍ରାଥମିକ ଅଭ୍ୟବରେ ଉଚ୍ଚ
ମହାବିନ୍ଦୀମାଳା ବନ୍ଧୁ ସବୁ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁରେ କଥୁଣ୍ଡ ଦେବାର ଶ୍ରୀପୁରୁଷ
ଦଶକର ପାତ୍ରକ ଅଧିକ ବନ୍ଧୁରେ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ଦାତର ବୈନିମଳା
ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି

। ৩। প্রথমে কুণ্ডল স্মৃতিমাত্র দেখাইয়ে গুড়া
ধূপ দাখিল হোগে কর্তৃপক্ষ দেখাই নথরে প্রস্তুত
করবাবার কুণ্ডল দেখাও শোষ কর কুণ্ডল
দেখাই ত শক্ত কুণ্ডল যিকপুরাহ হোল দৃশ্যালীনরে
এই কুণ্ডলার এই অসামী অসু এই রূপী সহৃদ দৃশ্যব্য
অনুভব দৃশ্যালীন প্রামাণে দৃশ্যব্যপর্য হোলাই ।

ହେଲୋଡ଼ିଆ ସମ୍ବାଦ ।

ବରତ ଗା ଯକ୍ଷ ପତନ କରିଲେ ଏଠାଙ୍କଳ ଦୁଃଖଶାଢ଼ା ହୋଇଥିଲା
କରିଥିଲା ସେ ଦିନ ଦେଖିଗୋଟିଏ ବର୍ଣ୍ଣା ଦେବାରେ ସମ୍ମିଳନ
କରି ଜଳ ପୁର ଦେବ ଥାଏ । ମଧ୍ୟ ଦଶର ମୋଟାଏ କରି
ବର୍ଣ୍ଣା ଦେବାରେ ବିଅ କେବଳ ଦୂର ସାଇ ନ ଥିଲା । ଏଠାଙ୍କଳ
ଏଠାର ଫେର୍ଵାରୀ ମେଲେଖାର କୃତିକାମାଦିକ ବାଟ ଧ୍ୟାନେ
ବୋଲିବାରେ ଉଥ ତ କରାଇ ବହାରେବେଳେ ପୁରୁଷ
ନନ୍ଦକର୍ମ ଘେର ଥିଲା । ଏବଳକ ବସାମାନକର ପଥରେ
ସଠି ହେଲା । ଆହୁତା ଦର କୁ ପଢ଼ି କରିଲା ମହ ପଢ଼ି
ଦେବର ପାରିମାନକର ଦିଇ । ଏଥରେ ଚାରିଏ କଥ କରିବାରେ
ଅଛି କାହାକୁ । କାହାକୁ କାହାର ବେଳକି ହରାନ୍ତିକେ, ନାହିଁ
ଏ ଅଶ୍ଵ କିମ୍ବା ଶିଶୁରେ ଏଠାର ପରାନ୍ତ ଅଛି ମୁଦ୍ରିତ
ପ୍ରେକ୍ଷଣ ମାତ୍ରରେ ନନ୍ଦକର୍ମ କରିବା ଏବାକରିତା ଠିକ୍ କରିବା
ପରିପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ । କିମ୍ବା ମେହିବି କଥ ହେଲା
ଦେଇଅଛି ଏପଣ ଖାଲ କେବେ ତ ଥିଲା । ଏ କର୍ତ୍ତା ଯାତା
ହୁଏଥାଏ ନାହିଁ । ତଥାର ଯୋଜନାକାଳିମାନ
ମେଲେଖାର ସେ କଟାଯିବାରେ ମହାରାଜ ଓ କୁରାନ୍ତିକା ହୁଏଥାଏ
ବାହି, ଏହା ବୁଝ ସବୁର ଦର୍ଶକ । କଥଶାଢ଼ା ପରିପାଦନ
ଏଥର ଏହି ବାବାର ବହା ପ୍ରତ୍ୟେ କାହା କରିବା କହ କୁହ
ଏ ପାଇ ଅର୍ଥରେ ଏହି ।

ମହ କଥ ସାମାଜିକ ଏ ବିଭିନ୍ନରେ ଭବ ହେ
ବା । ସବାଲାପ ମଧ୍ୟେ ଭାବୁର ଏହ ଯାଦିଗୁଡ଼ିମାତ୍ର ଏହ
ଅଛି; ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଚାହେବ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଏହ
କୁଠା ଜ୍ଞାନର ହେବାର ଉନ୍ନତିଶାହି । ଏ ମହିତା ଚାହେବ
ଏ ହେବ ।

ପ୍ରମାଣ କେତେ ସହିନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଉଚ୍ଚତା କରି
ଯାଇଥାରୁ ତାମାତି ରହିଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ କରିବାକାଳ ବୋଲି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମୁଖ୍ୟକା ଏପରିବହି ହୋଇଥିବେ ସେ ମାର୍ଗବାଦ ଲାଭକଣ୍ଠ
ତାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପରି ପରିଷାରୀ । ଶର୍କ୍ର କୁଣ୍ଡ ଏ ଜୀବଜୀବନ
ଜୀବନକ ଉତ୍ତରତମ୍ଭେ ଦୂର କୋଟି ଯ୍ୟାମ ଏ ବ୍ୟାପକ
ନୟତେ ଏହେବି ହେଉ ଦର୍ଶକ ପାଇଁ ଆହୁତ ପରିବହି ହୋଇ
ପାର । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାହି ପାଇଁ ମାର୍ଗବାଦର ଏ ଚାହିଁ

ନାମେରୁଟିଥିଲାବେ କହିବି ଯତ୍ତ କହାନ୍ତି କହିଛି
ଆମ କୁଟୀରୁ ହେଲେ ନାଶ ନାପାରଣା ମହିଳର କି
ହପାତି କୁଣ୍ଡା ମେ ଏହି ଏଠା ଦୂର ମଧ୍ୟ ଦୂରାକ୍ଷର
ଦୋଷ ଦୂରାକ୍ଷର ନାଶସୁରେ ଉଚ୍ଚଜ୍ଞ ବିଦୀପତି, ଦେଖିବେ
ଏହି ଦେଖାଯାଏ ଯେ ତେଣା ସକାହିଁ କୋଣେ ଏହରମୁ
ଳାହୁଁ । ବଜଳା ଓ ଅଶାମ ଲବାରେ ଅଛି । ଏଥରେ ତେ
ବିଜାୟ ପିତ୍ରା ସମିନ ହୋଇ ଲହୁମ ତେଣା କର ବହୁ
ଅଧିକ କହିଗାନ୍ତିରୁ ।

କୁଳପତ୍ର ହସ୍ତର ଲୁହନେଇ ଏହି କେତେକବୁଦ୍ଧି ଉପରେକେ ଥାଏଇଲା
ଆଶୀର୍ବାଦ ଆଖି ମନୋକାଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବ ।

ମାର୍ବିଧାନରେ କିଛି ନୟରତୀ ଦରିଅଛି ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ କମର ବାର୍ଷିକ ଏହାର୍ଥିକ୍ରମେ କୋଣ ହୋଇ ନାହିଁ

ବେଳୁପଣ୍ଡା ହାନ୍ଦୁଲରେ ସେ ତ୍ରାଣ ବନ୍ଦଯେଣ୍ଟ ହେ
କିମ୍ବା ସୁକଳାର ମନ୍ତ୍ରର ଅବିଶ୍ଚିତ ।

ଦେବୁପତ୍ର କାନ୍ତିର ପାରୁ ମନସ୍ତୁଷତ ପାଖକୁ ଏଠା
କଥନ କରିବା ସ୍ଵର୍ଗରେ ସେ ଉନ୍ନିଶୀ ଦ୍ୱାରା ସେଇ
ପାଖ ପଠାଇବ ଉତ୍ତରା ସକାରେ ଥିଲେ କଥମ ମତ ଦିଲେ

ଦେବତାଙ୍କ ଗଲେ ଦେଖିଥିବ ଶ୍ରାନ୍ତରେ କଳୁପିଛି
ଦୋଷରୀଙ୍କ । ଏବଂକ ହଣେ କୃତି ମରି ଆଶାହୀଁ ଚାଲିବା
ଯୋଗାଗ ବାକିରୁକ୍ତ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ଦେବେବ ତାର ପାଦରୂପ ଆଶାପା

ପଟ୍ଟମଣିର ସମାବେଶ

ଅତିବାହି ଠେରଟା ସବୁଦାକ ସାଥୀରେ ଦେଇଲା
ଯନ୍ତ୍ର ଖାଇବୁଛି । ଶରୀରର କେବେ ଏହି ହେଲନ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ
ମନ୍ୟରେ ସେଇତି କୃତ ଠେରଟା ଗୁରୁତ୍ୱ ସାମାଜିକ ପାଇଁ
ବନ୍ଦତ୍ତ ଆମଣର ବରେ ନିର୍ମିତ ମଧ୍ୟ ଦେଇବାର ପାଇଁ
ଠେରଟା ଏବଂ ତାରୁମ୍ଭରେ ପାଇଁ ମନ୍ୟ କମ୍ପେଟର ପେଇଁ
ଜୀବନରେ ଅବହିତ ଏହି ମନ୍ୟରେଣ୍ଟ ପ୍ରତି ଅବାକ୍ଷାନ କରି
ପ୍ରାଣକାନ୍ଦଳ କରି ସୁଖ ପ୍ରାୟୀ ହାତାର ଆଏ ଏହି ହାତି ଦେଇ
ମଧ୍ୟ କୁରିରେ ଲୋଗିପାଇ ଡଳିଯାକ ବଜାରରେ
କମ୍ପେଟର କଲେ ପ୍ରେଇକ ଶାକରେ ଅଧିକ ପରିମାଣ
ଦେଇଯାଏ ଏ କରିବାର ପ୍ରତି ବର ବିଜାକ ବୁଝିବାର
କବ କବର କାହିଁ ଅଭାବ ନିର୍ମିତି ଦେଇଯାଏ କାହାର
କବ । ଯଥିର୍ବାଟ ଥାଏ କିମ୍ବାରେ କମ୍ପେଟର

ଦୟାକା ଦେଇବ ଅନ୍ତର ପାରିବାର । ୧୨୫ ବି ହ
ଆଜାର ଗର୍ଭାଶଳିରୁ ୫ ମାତ୍ର ଶ୍ଵରବରସ୍ତ ଦେଇ
କିମ୍ବା ଦୂରୀ ଶାଖରେ ପ୍ରାୟ ତୁ ଦେଇ ଦେଖିବ କହିଥୁ
କହିଥୁ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ଦେଇ ଦେଖାନ୍ତ ହୋ
ପ୍ରତିକିମ୍ବା କିମ୍ବା ଲୁହ ବାନବବିଶାଖା ଦେଇ ଦେଖା
ପାନ୍ଦୁଶାଖରେ ଆହିର ଛାଡ଼ି ମାତ୍ର କେହି ଆହି
କିମ୍ବା କେହି କେହି କୁଣ୍ଡ ମାତ୍ରକାର ଶୁଣ କାହିଁ
ବେ ସାତା ହେବ ଆହୁର ପାଦିଲୁ ପାରିବା ଯା ଯେ ଯତ
ବହାର କୌଣସିପାର ତାଙ୍କେ ଧରେ ମାତ୍ର ଦେଖିବ
ପ୍ରଦୟାମ କରିବ ଅଥବା ଯେପରି ବ୍ୟବହାରରେ କ
ହେବର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପୋଷାରେ ଖେଳି ଲାଗିବ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କେନ୍ଦ୍ରିକ ଏ ଅନ୍ତରେ କୁଟୀର ପ୍ରମାଣ ହେଉଥିଲୁଗାକି-
ମାତ୍ରେ କୋଠିତ ଅଛନ୍ତି । ଯେମାନେ କର୍ମ୍ମ ଏ କର୍ମ ସପରି
ଦୃଷ୍ଟି ବ୍ୟବେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପରାମର୍ଶ ଦୂରାଧ୍ୟାସ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉ-
ଥିଲା ।

ପ୍ରେରଣା

ଶ୍ରେଷ୍ଠଗତର ମାତ୍ରାମଳ ନିମିତ୍ତ ଆମେଖା-
ହି ହାତୀ ଲୋକୁ ।

ମାନ୍ୟବର ଶୀଘ୍ରତ କରିଲାପିକା ସାମାଜିକ
ମହାଧ୍ୟ ସମ୍ପଦ

ମହାଶୟ

ମୁଁ ଅଜକୁ ପ୍ରାୟ କ ୧୦ ସି ହେଲ ଆମ-
ବାବ ବୀଧିଦ୍ୱାର ଆଶାନ୍ତ ଦୋଷ ଯାତନ
ରେଖ କର ଆଶ୍ଵର ଏତକାଳ ମୟେହେ
ଅନୁକେନେବୋତ୍ତ ଅନ୍ତର ଉତ୍ସମ୍ଭୁତ ମେ-
ବନ ବରଥିଲ ପରିବେଳରେ ଘେଲିବୁକା
ବସାଇ ଭାବାର ବାଟ ଗ୍ରହଣକୁର ସେବନ
କଲ ତଥାତ ନିଷ୍ଠାକି ଧାଇଲ ନାହିଁ ଅନନ୍ତର
କ ୧ ସି ହେଲ ଜାତୁର୍ବ୍ୟାଙ୍ଗାର ତିରଥ
ସେବନ କର ସେଥିରେ ସଫା କହ ହେଲ
ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକର ପ୍ରସ୍ତରାଳମୃତେ
ଯେହିଁ ବାଚିବଦବତ ଓ ସାଂଗ୍ରୀ ବନ୍ଧୁ ହେବ
ଅଛି ଭାବା ଆଶିର ଓ ସେବନ କର ମୁଁ ଦୁଇ
ଯାତନାରୁ ଭାବା ପାଇଥିବୁ ଏମନ୍ତ କ ଅନ୍ତର
କହ ଏହାକର ବ୍ୟବହାରରେ ମୁଁ ପ୍ରାୟ ୨୦୫୦
ଆମରେ ଅମ୍ବେଳିକର କହିଅଛି କୋଥକିମେ
ଆଜି କହିବିଲେ ନିଃରେଷକୁମେ ବଳ କରିବ
ଅନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି ଯେ ଏ କରିବୁକରିବ
ଅଧିକ ତିର୍ଯ୍ୟକ ଧାର ପାଇବାରେ ନେବେ
ବାହର କରିବେ ।

ଗାଁମାଟ୍ ଶିଳ୍ପିର କର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ
ମାତ୍ରା : ପୁରୁଷ | ସ୍ତ୍ରୀ : ଦର୍ଶକ
ହରଧର | କି | ପତ୍ନୀ |

TO THE EDITOR OF THE UTKAL DIPAK.
Dear Sir,

Last Friday we were invited to be the partakers of a dinner at once intellectual, social, moral and religious given by Babu Chaturbhuj Patnaik at the Printing Co.'s Hall; and we say the plain truth when we say, that our host's harangue, by way of comments on the several dishes, was little better than our old grandmother's tales.

The first or intellectual dish was a little heavy for our stomach; but so far we can safely say, that the ingredients were loosely combined. Then the social and moral dishes were uncovered. But alas! they were as many cough-pills; and we suspected the existence of nitrous oxide in some of them, as they tickled us a little. Some were bitter, some sour and some malignant. On the whole, the dishes were time-worn and therefore dull and insipid. There were new ones certainly, but they were so strangely got up that they would puzzle all the wits of ingenuous Herini and our drayton Blim. Last of all came the spiritual dishes. So intense was the *hautecout* of spiritualism that, notwithstanding all our host's eloquent efforts to cheer us, our heart failed us. This we could judge, however, that before the strong outburst of feelings, relevancy, consistency and due regard to the feelings of others were swept away.

Mr. Editor, this is the summary of the entertainment. Now, that we have a belly-full, let us pause here to moralize and criticise.

The Educated sons of India were charged with gross selfishness and indifference in the cause of the new religion &c. Truly, like the Lepotans, they "are so taken up with intense worldly speculations," that they stand in need of a "flapper", indeed!

Among many valuable informations in our host's discourse, one was very striking. He said, that the English education had been the cause of the evil of drunkenness prevalent among the educated natives. Oh Heavens! Oh British education! a gross charge has been laid at thy door and by thy votary. Thou, the seat, the centre, the encourager of Basochan orgies and frantic revels! "Surely, if the gods have any laughter left and if they take any notice of what is done in the world below, there must have passed through the courts of Olympus

a gulfaw of Sardonic laughter", when this solemn fact was first uttered.

Why on earth, did our host go out of his way to attack the native christians of this place and to wound them in their most sensitive part? "Oh, wormwood, wormwood," Bitter must be the source from which this spirit—this strong party feeling sprang! I ask, can they not with equal safety say to many a Brahmo parent "Physician cure thyself"?—for instances are not rare to move their spleen. But they appear to be magicians in this respect.

With an example of our host's regard for consistency, we close this long letter. Christianity is an absolute failure in India—so says our host. Well, nothing can be more true. But after a few words, with a sudden burst of righteous zeal he exclaims, that Christianity was the fountain-head from which other religions have sprung. Our poor intellect cannot conceive, how then Christianity is an utter failure when it has contributed so much to other religions! Pardon! If Christianity is an utter failure, Brahmoism is "ten times" a failure—as the late census shows but an insignificant number of Brahmans, mere bubble in the ocean.

Dinner is a serious affair and especially such dinners. We seriously advise our host that he should employ better cooks and take steps for better management, in future, in order the better to please his greedy guests.

CUTTACK, Yours obediently
2-7-84. Anti-scoptarian.

No. 172 I

Government of India Public Works
Department Civil Works Irrigation.
To Babu Dino Nath Banerjee

Secty. to the Orissa People's

Association

Siuia 4th July, 1884.

Sir, In reply to the memorial of the 7th June, 1884 addressed by the Committee of the Orissa People's Association to his Excellency the Governor General, I am directed to

inform you that the Government of Bengal has been requested to enquire into the matters connected with the system of Canal administration in Orissa which are referred to in the memorial of the Committee.

I have the honor to be
Sir,

Your most obdt. servant
(Sd.) P. B. KEEDILEY,
Offg. Under Secy. to the
Govt. of India.

ମର୍ମପାତ୍ର ।

କଣ୍ଠ କଳା	୧୯୫ ହଜାର ଟଙ୍କା	୩ ୮୮
ବ୍ୟାପକ ପରିଷକ ପରିଷକ	୧୫୫	୩ ୮୯
ଗୋଟିଏକ ଗୋଟିଏ	-	୩ ୯୦
ଦୁଇଟି ମଣିତ	-	୩ ୯୧
ବନ୍ଦିଲା ଆମାରକ ବନ୍ଦିଲା	୧୫୫	୩ ୯୨
ଦୁଇଟି ବନ୍ଦିଲା ବନ୍ଦିଲା	-	୩ ୯୩
ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର କୋର୍ଟର କୋର୍ଟର	୧୫୫	୩ ୯୪

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଲୁଗାର ଦୋକାନ ।

କବୁ ଅର୍ଦ୍ଧବିହାର ବିକ୍ରମା ।
କଟକ ଅକ୍ଷର ଗୋପୁରବିହାର ।
ଏଠାରେ ସବୁପିଲାର ପରିଷକଣ ଏଠୁ-
ଦେଖା ପ୍ରକାଶ କଲା ଏହି କଲା ସମାଜ
ଥେବୁ କୃତି ଆମୀ ଆମ ପ୍ରକାଶ ଶବ୍ଦ
ମନ୍ୟରେ ଉନ୍ନୟ ଦ୍ୱାରା । ଆଟ ଟ ବିନାରାଜୀ
ଲାଲବନ୍ଦ ମର ପ୍ରକୃତ ଆମ ଏବେ ଫରମା-
ନ୍ଦିତ କାହିଁ ପରିଷକ ହରରେ ପ୍ରସର ଆମୀ
ଦେଖିପାଏ । ଏଠାରେ କାମା ପ୍ରକାଶ କାରଗାର
ଦେଖିବାକାରି ମନ ମାନବ ।
କାମାକାରି ମନକାରି ।

କାମା କାମାକାରି ମା ଏହି କାମରେ ଆମେ
ଆମ ଦୋକାନର କାମରେ ମନିକା ମନି
କାମାକାର ମାତ୍ର ପରେ । ମାତ୍ର କାମାକାରରେ
ଦେଖିବାକାରି । ମାମାକ ମେଲେ ପ୍ରକାଶ ପରେ
କାମା କାମାକାରି ମନକାରି ଦେଖିବାକାରି
ମାତ୍ର କାମରେ ଦେଖିବାକାରି ।
ଏ ଏକ ମନକାରରେ କାମାକାରି କାମାକାରି
ପରିଷକ ମନକାରରେ ପରିଷକ କାମାକାରି
କାମାକାରି ।
ଏ ଅର୍ଦ୍ଧବିହାର

୩୧୨୨ ରାଜ୍ୟ କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ସଙ୍ଗ ପାଞ୍ଚ ମସିହା

ବିହଳସପଦା ।

ନରୀବୀ ମୁଖ୍ୟକଲେଲ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ଶରୀରେ
ତେଣୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରର ଉପରେ
ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲାମୟ ଏବଂ ସାମାଜିକ କୁରୁ
ବେଗ ଅର୍ଥାତ୍ ସମୀକ୍ଷାର କାହାର ଓ ଗୋ-
କର ଆଶ୍ରମ୍ଭ ସବୁ କାହାର ଫଳ ପାଇଥିଲ
ଯକ୍ଷମର ନାକକାନ ଫଳ ଯାଇଥିଲ ଓ ବହ
ମାତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ପାଠ୍ୟ କାହାର କାହାର ପୁଣ୍ୟ ଯାଇ
ଅପରାଧ ବିଦ୍ୟାଯିରୁ ବିହଳ ହୋଇଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାୟ ମା ଟ ମନ ଧ୍ୟାନେ ଅବେଗମ
କର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିଦେଇଥିଲୁ । ମୋତ୍ତ ମୋ-
ତ୍ତର ପୁଣ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଅବଳମ୍ବନ ଦୋର କରେ
ଲେବ ଅପରାଧ ବାତରେ ସବଳରେ କୁରୁପାଣି
ଓ ଗଢ଼ିଲାଲ ଗୋକାର ଜୀବ ଅର୍ଥମୁକ୍ତରେ
ପରିଚ ପ୍ରସରିଥିଲ ସମ୍ମନ କହେ କି ୧୦ ଜାର
କାର ଥିଲ । ଅର ତାହାର ପେଟ
ପରିଚ ହାତା ହୋଇ ଓ ରାତ୍ରିପ୍ରାତି ହୋଇ
୨୨୨୨ ହୋଇଥିଲ ଥାର ପାଇଁ ବିକରେ ଅବାଳ
ମୁଖ୍ୟରେ ପରିଚ ହୋଇଥିଲା ସମ୍ମନ
ରେ ତାହାର ମୁଖ୍ୟ ସଂତୋଷରେ ତର ମୋତ୍ତ
ମାତ୍ରାକୁ ହାତାରୁ ଦେଇ ଅମେଳେ ମୁଁ ଅନେକ
ଶୁଣିବା କାହାରୁ ଅର୍ଥମୁକ୍ତରୁ କଶା କର-
ଅଛି ଅପରାଧ କଣାଇଥିଲା ଯେ ପେଟେ କେହି
ଏହିପରି ହୃଦୟରେ ଲକ୍ଷ ପ୍ରିୟଙ୍କ ଅର ମୁଖ୍ୟମ
ରେ ପଢ଼ିବ ଘେବେ ମୁଁ ବାପା ନାହିଁ ନାହିଁ
ମୋତ୍ତର ପଦକାଳୀ ବହୁଧ ମୁଁ ବିକରେ ଥିବା
କୁ ଜୀବିତ ଥୁଅଇବ ତାହାକୁ ଅବଶ୍ୟକ କରି ଦେଇବ ।

ଶ୍ରୀ ନମାନନ୍ଦାଚନ୍ଦ୍ର ପାଞ୍ଚମ୍ବାର
। ଶା + ଧନନ୍ଦ : ପା । ବିରଦ୍ଧବିଧିର
। ଆ । କଣାନ୍ତିକପୁର
। କା । କଟକ

NOTICE.

Wanted a Sudder Ameen for Mour-Bhanj (temporary appointment) on Rs. 75 per mensem. None need apply who has not practical knowledge of the English and native method of Surveying and also of assessment and other settlement work. Copies of testimonials should be submitted.

W. R. LARMINIE,
Supdt. of Tributary Meahs.

WANTED

Contractors to saw sleepers in the Ingul Forests and Contractors to cart

sleepers from the forests to the Mahanaddi and to float them to Cuttack.

Apply at the forest office,
Chowleangunj,
Outback.

ଆଜିଥିଲ କଙ୍କଳରେ ସିଲପଟିକାଠ କାଟିବା
ସକାରେ ଏବଂ ସିଲପଟିକାଠ ଜଣାଇବୁ ଗାତ୍ର-
ହାର ମହାନ୍ଦୀ କୁଳକୁ ବୋଲାଇ କର କଟକ
କିମ୍ବା ପଠାଇବା ସକାରେ ବିଲକ୍ଷ୍ମୀବୁବିପାନେ
ବରକାର ଅଛିନ୍ତି ।

କଟକକଳ ପୁରୁଳିଥାରୁ ପାଇଁ ଥାରେ
ସରେ ବରଜାପୁ କରିବାକୁ ହେବ ।

H. H. DAVIS,
Deputy Comr. of Forests
Orissa Division,

ବିମନିଶ୍ଚିତ ପରାପରି ଜୀବିତମାନ ଥମ୍ବ ଜୀବ-
ଧାଳିଯୁଗେ ବିକ୍ଷେପ ନିମ୍ନିର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ ।
ପ୍ରାଦୁକମାନେ ଏଠାବେ ବିକ୍ଷେପ ବିଲେ ପାଇ
ପାଇବେ । ବିଦେଶୀଯ ଜୀବିତମାନେ ତାବିମା-
ନୁ ସହି ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସରିତ କଲେ ସେବନିବିଷ୍ଟ
ସହି ଜୀବିତ ଶାରୀରିକ ମଂଦିର ସମ୍ମନ ଯିବ ।

ବର୍ଷର ରହ୍ୟ ।

ଏହାକୁ ସେବନ ଦିଲେ ଅଜାର୍ଦ୍ଦୁ, ଅରିଷାର,
ଅମାରିଷାର, ରାନ୍ଧାରିଷାର, ଗ୍ରେହାର, ବାଳିର-
ମାନନ୍ଦର ସମ୍ମ ପ୍ରକାର ଅରିଷାର ଓ ରହ୍ୟ
ମୁଁ ବିଲ ଦୂରର । ମା ଟ ଥିଲେ ଯାଏ ।

ବିନୋଦର ରହ୍ୟ ।

ଏହାରେ ବିଶ୍ଵର ପ୍ରକାର ମେନ୍, କେବ
ପିକାର - ମୁକ୍ତାଗାର, ପଶୁ, ମୁହୂକୁ, ସେମ
ରେଗ ଓ ପ୍ରଦର ବିଲ ଦୂରର । ମୁଖ୍ୟ ମାତ୍ର
ମାତ୍ରା କାହାର କାହାର ।

କିମ୍ବା ପୁରୁଳିଥାରୁ ।

ଶେରାପିଯ ରୋଗାପିଯ ମୋଦିକ ।

କଟକକଳ ଲେବେ ଏ ମୋତ୍ତକ ସେବନ
କଲେ ବିଲ ବିକ୍ଷେପ କରି ଦିଲା ଅପରାଧ କାର୍ତ୍ତି
ପକ୍ଷ ଦୂରର, ବିଲକାଳ ମୁଁ କାହାର, ପୁରୁଳିଥା
ଦୂରର ଅହାର କଲେ ଜାଣ୍ଠି ହୋଇ ଥାଏ ।
ବେଗ ପରେ—ଶରକ୍ଷୟ (ବାହାର ବିକ୍ଷେପ
କାର୍ତ୍ତିକା), ଶୁତଶ୍ରୀ, ପରମେଶ୍ୱର ଅରିଷାର, କମ୍ପ,
ଶୁତ, ଧୂକବିଶ ପ୍ରକାର ନାନା ସେବ ବିଲ
ଦୂରର । ମୁଖ୍ୟ ମା ଟ ଥିଲେ ଯାଏ ।

ବିହଳ ଅପୁରକମାନ୍ଦୁ }
ଅରିଷାର ବରପା }
ବିଜାର - କଟକ }
ଶ୍ରୀ ମାନନ୍ଦାଚନ୍ଦ୍ର

ଏକାରିର ମଳମ ।

ଦେଶୀୟ ଉପବରଗହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଳମାତ୍ର ।
ଏହାରେ ପାଇଁ ତିମ୍ବା ଅନଧାକ୍ଷ ବିଷୟର
ପଦାର୍ଥର ଲେବେଗାର କାହିଁ । ପ୍ରତି ତିବାର୍ତ୍ତ ଟ୍ୟୁନ୍‌
ଅର୍ଥାତ୍ ଖର୍ଚ୍ଚ କାହାର କାହାର ।

କିମ୍ବା ସାଲିଥା । ନୂହନ ସାଲିଥା ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଶୀୟ ଓ ଗୁରୁତ୍ବରେ
ବିନୋଦ ମସିହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବିଦ୍ୟାର
କଲେ ଶରୀରର ଆରଦୂର୍ବିତ ରହିବାକାର
ଥିବୁ ନିର୍ଣ୍ଣାତ ହୋଇଥାଏ । ପାଇସ ପା,
ଗରମୀ ପା, କାନ ପା, ଦେଇ ଓ କାକ
ଦୂରର ପା, ଶୋଇ ପା, କାନ ପା, କାକର
ପୁକ, କୋଣ୍ଠ କାଠିଲୁ, ଅଙ୍ଗାରା, ପେଟପାଇୟ
ଶିତବ୍ୟାଥା, କାଗ, ମୟୁକାର, ପ୍ରଦ୍ୟାକାରୀଡ଼ା,
ବୁଣ୍ଡିଆ, ଖାରୁଗୋଦିଲ୍ୟ ଏବଂ ରହିବାକାର
ରହିବାକାର ଶାରୀର ଏବଂ କିମ୍ବା ଅରମ ହୁଏ ।

ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତି ବୋଲି ଟ ଟ୍ୟୁନ୍ ବା
ଅର୍ଥାତ୍ ଟ ଏ ଥାଏ । ତତକଳ ଟ ଟ୍ୟୁନ୍ ଥାଏ ।

ମମର ତୈଲ ।

ତାହାର ଉପଧିରେ ମମର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲ ।
ଧାଳ ଓ କୁଣ୍ଡ ରେଗର ସେବେ କିମ୍ବା ଜୀବିତ
ଆର କେବେ ତାହା ମାତ୍ର । ମମର ତୈଲ
ଅମ୍ବମାନେ ବିକ୍ଷେପ କରି ବିକ୍ଷେପ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ । ପାହୁ, ଯାହି, ବୁଣ୍ଡିଆ,
ହିଲ, ପଦୁମାହୁ, ଧୂକଳ, କୁଣ୍ଡ, ଗନନକୁଣ୍ଡ,
ମନ୍ତ୍ରିଲକ ରେଗର ମମରିଲ । ଏହା ବିଦ୍ୟାର
ସେବେ ପ୍ରକାର ପା ଅଛି, ତହିଁର ଏହା
ସମ୍ପରକାରେ ରହିବାକାର ଅଛି । ପ୍ରତି ବିକ୍ଷେପ
ହୋଇଲ ଟ ଟ୍ୟୁନ୍ ବା ଟ ରେଇ ବୋଲି
ଟ ଟ୍ୟୁନ୍ ।

ଶ୍ରୀ ମାନନ୍ଦାଚନ୍ଦ୍ର କାହାରେ ପ୍ରକାର
ବିଦ୍ୟାରିତି । ବିଲକଳ ଟିକିଲୁ କାହାରେ
ବିକ୍ଷେପ କରିବାକାର କାହାରେ
ବିକ୍ଷେପ କରିବାକାର କାହାରେ ।

ଭିପରିଲିଟିଟ ସାଲିଥା
ବିକ୍ଷେପ କରିବାକାର କାହାରେ
ବିକ୍ଷେପ କରିବାକାର ।

ମୁଖ୍ୟ ଏକ ସିଲିକ୍
ଟ ଟ୍ୟୁନ୍ ।

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲାରୀ

四

四

ପ୍ରତିକାଳ

ବା ୧୯ ମୁହଁ ମାହେ କ୍ଷୟର ସବୁ ପାଇଁ ନବିରୀ । ମୁଁ ପାଇଁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ଆଜି ପରିବର୍ତ୍ତନ

ଦିଲ୍ଲି	ଆଶ୍ରମ	ବିକାଶ
ଗାନ୍ଧୀ	୩ * ८	୫ ୨୯
ଜୀବପାତ୍ରକଣ ୧୦ ଟଙ୍କା		୨ ୧୯

ପୁରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ସେଷତର ଦ୍ୱାରା ବିବା
ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ ଅମେଗାଳେ ଅବଶତ ହେଲୁ ଯେ
ତିଳ ଘର ନିର୍ମିତ କଟିଛ ଭଲିକରା ମହିଳା
ବିରାଜ କଣେ ଏମ୍ବୁନ୍ତ ଲୋକ ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା
ସମ୍ମର କଣେ ପଣ୍ଡ ଏ ନାମାଖଳ ମହାପାଠର
ମାର୍ଜନାଚଳ ଦୀର୍ଘ କର ବନ୍ଦୁନ୍ତ ଯକ୍ଷ ଦୟା
ମହାପୁଣ୍ୟ ଗୀତ କର୍ମ ଲିଙ୍ଗାର ଦେଇ ପ୍ରାୟ
ବେଶ କର ଅଦୀଅନ୍ତି !

ଅପରାହ୍ନ କାଳରେ ଶେଷିଲଟ ସାହେବ ପାହାଙ୍ଗ
ଦେଖିବାକୁ ଯାଏ ଥିଲେ ।

ହିତୁପେଟେ ସୃଜନର ସମ୍ମାଦକ ଓ ଲୁଗ୍ର
ଭବତବସ୍ତ୍ରାପଦିଷ୍ଟର ଜଳେବସଦ୍ୟ କିମ୍ବାଚି
ଅନ୍ଧରେକଳ କୃଷ୍ଣବସଧାର ବହୁମୁଖ ବର୍ଷଗତେ
ଯୋଜନା ପାଇଛି ଥିବାରୁ ବିଳକଣାରେ ତଥା
ପରିଯାନାଶକ୍ରିୟା ବେଳ ହିନ୍ଦେ ମୁହଁବରିଶ୍ଵର
ଜଳା ଜଳ ଥର ଏବଂ ବାକୀ ମହାଶୟ ବର୍ତ୍ତନ
ମନ ଅନ୍ଧରେକଳାବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ଅଛିନ୍ତା । କୃଷ୍ଣମନ
ବାକୀ ବ୍ୟବର ତଥେ ମହାନ୍ ମାଳଦରଣ୍ୟ
ଲେଖ ଦେଇ ଭାଙ୍ଗାରୁ ଅନେହି ଦ୍ରୁଷ୍ଟି
ପାର ଧାର ଅଛି ଏବଂ ପାଇବାର ନଥ ଆଶା
ବିତ୍ତ ଅଛି । ଏବା ତାଙ୍କ ଯୋଗେ ଦେଖାଯୁ
ମାଦିଥିବ ହେବ ବିଲତ ଯାଏ ତାପରିଦେଖ
ଅଛି । ସମ୍ରାଟ ଅସମ୍ଭବେ ଏହାରି ଦ-
ବରହା ଭବତ ପରେ ନିଜାନ୍ତ ପୁରୋଧୀଗର
ମଧ୍ୟ ଦେବ ପନ୍ଦେବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମୁନିଜେ ଆ-
ହି ଗର୍ବ ଉ ଉଦ୍‌ଦେଶ ପାଇଁ ଏ ବିଷଦରୁ ଭଣ୍ଠା-
ର ଦୀର୍ଘଜଗ କରିବେ । ତଳହମାସ ଶାତରୁଷ

ବେଶଲୁଷ୍ଟର୍ଭେ ପଥମାର ଦୟାର କୃତି ଭଗବନ୍ତ
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ବାହୁ ପ୍ରଭେତ୍ତନାଥ ବାନର୍ଜୀ ଦୂରଭ୍ରତ
ପରମାହଳରେ ଦିନର କହି ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ନନ୍ଦ
ପତ୍ରର ବିଶୁଦ୍ଧବା ବିଆ ଧାରିବେ ଅବମତ
ଅଛନ୍ତି । ଟିକିରକ ନାମର ଏହି ସମାଦ ଧର
ହୋଇଛି ଯେ ଅମଲାତାରେ ଦାତିମାନେ ଏ-
ଥର ନିଭାନ୍ତ ବିଶେଷୀ । ସେମାନେ ଅଧିକ୍ଷେ
ବର୍ମଗୁଣମାନଙ୍କୁ ଏଥରେ ଯୋଗ ଦେବାକାରୀର
ନିର୍ବିଶ କର ଥାଇଛନ୍ତି ଏହି ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗରେ
ସଜ୍ଜ କରିବା କାରଣ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ଦେଇ ଶୁଭମାରୁ
ଦିଷ୍ଟେଷ କିମ୍ବିଶବସନ୍ଧେବ ଦେଇମାନ୍ତୁରଙ୍ଗ ନି-
ବଟକୁ କୈମେଷତ୍ତ ଚନ୍ଦବ ଉଠଇଲାଗନ୍ତି ।—ପା-
ଠେ ଏଥରୁ କରିଲୁ କାତମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶକାଳ
କାପାକଳ କିଥ ବିଶେଷଗୁପ୍ତ ତିଆରିଜ୍ଞ ନାହିଁ
କି ? ମାନ୍ଦିମେଣ୍ଡ ନିର୍ବାଚନର ମେରୀ ଛଦାର
ନୈତିକ ସାହେବମାନେ ଏଥର ଏକାନ୍ତପରିମାଣ
ଉପରିଷକୁ ଦାତିମାନେ ଭାଙ୍ଗ ଦେଖରେ
ଦିମ୍ବଦଶ ବିଶେଷତତ୍ତ୍ଵରେ ବୋଧ ହେଉ ଲାଗି ।
ଏମାନେ ଧାରବିବଳରେ ଭରତପାତାର କର୍ମ-
ବାହୁ ଘଟିବା । ଏହି ହିଂରଜଙ୍କ ଭାଦାପାତା-
କଳ କଲିବ ଅଟିଲା ଅମୂଳଙ୍କ ବିନ୍ଦରରେ
କୟମି ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଗାନ୍ଧି ବର୍ଷପର୍ବତୀ ବିଜନ୍ତୁ
ଥିଲା ।

ତେଣାର ତିନ କିମ୍ବାର ବଳେକୁଣ୍ଡଲ ଏ
ଅହିକବାଗୁ ଅମଲମାନର ସାଥୀରେ ବନ୍ଦ-
ନ ଭିଦେଶରେ ଅମୁମାନଙ୍କର ବମେଶ୍ଵର କିମ୍ବା
ଦ୍ୱାରିମହାପାତାରୁ ଅପଣାଁ ଅଧୀନସ୍ତ ଅମଲମାନ
କବ ଭାଲିବା ଅଣାଇ ଅଛୁଟୁ ଏବ ଏଥିରେ
ଅମଲମାନଙ୍କ ମତ ଜ୍ଞାନରେ ଏହିରେ
ଦେହୁ ଅମଲ କେଉଁ ଲିଖାରେ କଣ ଏହୁ
ଅଧିକ କାଳ ଅଛି ଓ କାହାର ମହାଜନ ଉଚ୍ଛବାତି
କାରବାର ଅଛି ଏ ସତି ଦୁର୍ଗ ଭାଲିବାରେ
ଲେଖିବାର ଅଦେଶ ହୋଇଥିବା । ଭାଲିବା-
ମାନ ଆଦିନାରୁ ବନେଶ୍ଵର ସାହେବ ବି ବନ୍ଦର
ବରବେ ଭାବା ଦୁର୍ଗା ମିହା ଦୁର୍ଗ ଅମ୍ବେମାନେ
ଆପା କରୁ କ କେବଳ ତୋରସି ଅମଲ
ବନେଶ୍ଵରେ ମୋହରର ତୋରସି ଏବ ପ୍ରାନ୍ତରେ
ଦେ ଦର୍ଶକାଳ ରହି ଅଛି କୋର ଭାବାକୁ
ସେଠାରୁ ବିଦଳ ବଲେ ଅନେକବି ଅମଲର
ଅକାରର କିମ୍ବା ଦେବାର ମଦ୍ଦବ । କେବଳ
ଯେହୁ ଅମଲ ଏବ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଗର୍ଭବାନ ରହ-
ବାରୁ ଅମ୍ବେମାନ ଅଧିଷ୍ଟତ୍ବ ବନ୍ଦାର ବରାତରୁ
ଅଥବା ଯାହା ଦିବୁଦରେ ଦୁର୍ଗ ଶୁଣା ଯାଇ
ଅବ ଏକ ଭାବାର ମେଲୁଠାନେ ମାଜବାର
ଅଛି ତେବେଳ ଭାବାକୁ ଦେତାରୁ ବଦଳ କରିବା
ବିଚିତ୍ର । ଏଥିରେ ତୋରସି ଅମଲର କରୁ
ଦେଲେ ପୁଣ୍ୟ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ ଦେଇବ
ଏ ସମ୍ମରିରେ ଅମ୍ବେମାନେ ପୁଣ୍ୟ ଦୂର୍ବଳ
ଏହ ଭାଲିଥାଇଁ ଏବ ହହୁରୁ ଅମଲମାନ ଦୂର୍ବଳ

ଯେ ଶୋଇ ପ୍ରଥାଳ ଅମଲମାନଙ୍କ ବିଦଳ
ବିଜ୍ଞାନ ଅଛି ।

ପ୍ରାଣକୁରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଆଠଙ୍ଗ-
ମାନେ ଦେଖିବେ ସେ ଏଠା ବରଷା କମ୍ପ୍ଯୁଟର
ମାର୍କେଟ ବାର୍ଷିକ ବିଧମତେ ଅର୍ଥମୁକ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରଦୂଷ
କରିଥିଲା ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କେତେଅଛି ଏବଂ ସମ୍ବେଦିତ
କି ଅବଧି ବିଜ୍ଞାପନ ଅଧିକ ହୋଇ ନାହିଁ ତହିଁର
କାରଣ ଏହି ସେ କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାକୁ ଦିଲ
ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଲୋକ ଜାଣି ପାଇ
ଜାହାନ୍ତି । କମ୍ପ୍ଯୁଟର ସେହେଠିଥା ନମ୍ବରା ସ୍କ୍ରୀଣ
ଅମ୍ବାକଳ୍ପ କିବିକୁ ବିଜ୍ଞାପନ ପଠାଇ
ଦେଇ ଥିଲେ ଏବଂ ଅମ୍ବାକଳ୍ପ ଭାଷା ବେଳେ
କିମ୍ବା ଅନନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବା ବନରେ
ସେହି ବରଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଦୂରକାରେ
ସେ ବହି ନୁହଇ । ଏ ବରଷା ଠିକ୍ ୧୯୯୫ ମୁହଁ
ଅକ୍ରମର ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ଟାର ଏଥି କେବୁରୁ ଏହା
ପ୍ରତ୍ୟେକମଣି ଭାବ ପାରେ । ଆଚିକାର ବର୍ଣ୍ଣ
ଦେବାରୁ ଖରବଳ ପରି ଦେବେ ଗୀତକ ଜଳ
ତୋଳି ନ ଥିଲେବେହି ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରାଣ ଅନୁଭବ
କେନ୍ଦ୍ରିୟର ଏହି ଏ ସମୟକୁ କରିପ୍ରମାଣିତ କଲ
କେମନ୍ତ କୃତିତ୍ବ ଅବେ ଦୂରକାରେ ମନ୍ଦିର
ପରିମାଣ କାମକାରୀ ପରିମାଣ କାମକାରୀ
କରି ପରାର୍ଥ ଦେବନ ଦୂରକାର ହିତପୁ ପ୍ରେ
ନମ୍ବରାର ଜାନା ପ୍ରାଣରେ ଭାବା ଉତ୍ତର୍ପୁ କରି-
କାର ବିଜ୍ଞାପନ ହୋଇ ନ ଥିଲାକୁ ଅବସ୍ଥା
ଲେବେ ଭାଷା ବ୍ୟକ୍ତିକାଳୁ ସମର୍ଥ ହୋଇ ଜା-
ହାନ୍ତି । ଅମ୍ବାକଳ୍ପ ଅନୁଭେଦ କରୁଥିବୁ ନେ
କମ୍ପ୍ଯୁଟର ଶ୍ରୀମୁଖ ଏଥାର ବିଜ୍ଞାପନ କରିବୁ ଏବଂ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଅଜେବ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେବ ଏପରି
ଆଜା କରିବାର ଅନେକ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖା ଯାଇ
ଅଛି ।

ଏତିବ୍ୟକ୍ତିର କାରଣମୁଣ୍ଡଳ ଦ୍ୱାରା ବସୁର ପନ୍ଥରେ ବୃଦ୍ଧି ହେଲାରୁ ଅଛି । ଶାଖାବାହିକାମୁଣ୍ଡଳ ଅନେକ ପିଲ୍ଲାଟ ହୋଇ ନେବେ ଉଚିତ ପୁଣୀ ପାରିଥିଲା । । ଏଥରୁ ଗର୍ବ ଅସ୍ତ୍ରାଦର ବଳିକାରୀ ଗର୍ଭାକରେ ଦେଖା ଗଲା ସେ ଅନ୍ତରେ ଶୋଷିଏ ଦୂର ଅନ୍ତିଷ୍ଠିତ ଦୟାହାଳ ଦେଖିଲୁ ଏଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବରଷାହାଳ ବରଷାନା ମନମୁଣ୍ଡଳେରେ ଯଥରୁ କରାଯାଇଲା । ଏହି ବାରଭାଗ୍ୟର ଅନ୍ତିଷ୍ଠିତ ମାତ୍ରରେ ଜୀବିକାର ହେବ ଏବଂ ବାହାର ଧର୍ବର ସ୍ଵାକ୍ଷରକାରୀଙ୍କରେ ସ୍ଵାଧୀନ ଦେବା ।

ଏହା ଡକ୍ଟରଙ୍କର ଅଧୀକ୍ଷରେ କଳିଖିତିହ କର୍ମ-
ଗତ ରୁହଦ । ସଥେ,—କଟକରୁ ଦେଲାଇ
ଏଗାରମାଳ, କଟକ ସ୍ଥା ଖୋରାଖା ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସିଇଲ ଏମାରମାଳ, ଦୁଇ ଶତାବ୍ଦୀ
ଶ୍ରୀନାୟକ କଣ୍ଠ ପାତା (ଦୃଶ୍ୟ ଭାଗ) ଏବଂ
ସମୁଦ୍ରର ଦକ୍ଷକମାଳ, କଟକରୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵା କରି-
ଦାର ବନ୍ଦ, ଦ୍ୱାଂଶେଷ ନଦୀର ଅଧୀର ବନ୍ଦ,
ଏବଂ ସୁତ୍ତାମ, ଦେବ ଓ ଭୁଗୁଳନସମାଳକରୁ
ଦଢ଼ି ବନ୍ଦ ଏବଂ ଏହ ଅମୟ ନଦୀର ମହିମରେ
ପ୍ରିତି ସମଦାତ ବନ୍ଦ ଏବଂ ଅଳ୍ଯାଳ୍ଯ ହର୍ମମାଳ ।

କର୍ତ୍ତମାନ କଟଦରେ ମହାଲମ୍ବ ଉଦ୍‌ବଳ
ଓ ଦୁର୍ଗାଣୀ ଦୈତ୍ୟାଣୀ ଉଦ୍‌ବଳ ଲାମରେ
ସୋତ୍ୟ ମହାଲମ୍ବ ଅଛି । ସଥି ମହାଲମ୍ବ ପାଇଁ
ଲାଗୁ ଭାବୁ ହୁଏ ମହାଲମ୍ବ କବଳ ଲାଲ ତୁ
ମୋହନିଜ କବ ବାର୍ଷିକରେ କଷ୍ଟକୁ ରହିବ
କଷ୍ଟକରେ ଲାଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଉନ୍ନତିକଳ ବୃଦ୍ଧ
ଦେଉସବାକୁ ଏହି ନୀତିକ ଉଦ୍‌ବଳ ଅନ୍ତିମ
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌
ବଳର ବନ୍ଦରପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହା କଟକ ଲଗଭାବେ
ମାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖା ଭଲ ବୋଲ ଦେଇ କାହିଁ
କଲେ ଏହା ଲଗଭାବେ ଏହା ଅଟେ ଅହିରେ
ନୃତ୍ୟ ଦୁର୍ଗା । ଅନ୍ତରା ପ୍ରାଣିଙ୍କ ଦୈତ୍ୟ
ଉଦ୍‌ବଳ ଏହା କଟକ ।

ତେଣୁ ଶିଖାମନଙ୍କର ବାର୍ଷି ସମ୍ବରଣ
ପେକିଲଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଲଜ୍ଜି ବର ଅମେରିକ
ଏଥୁପୂର୍ବେ ପାଦା ବୈଷ୍ଣଵିଲୁହ ବାହାରୁ “କା
ହନୋତିହାତୁକୁ” ବୋଲି ଦିଲା ଦଧି
ବର୍ତ୍ତନ କରିଲାନ୍ତି । ଅଦିକ ସହକରନ୍ତି
ବରୁଜ ପ୍ରକାର ମତପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେପ୍ରମାଣେ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ପାଦାକୁ ଆଶୋଯର ଯଳ କି
ତରିକେ ଏହ ବୋଲି ଦଥା ଦୂରା ପରି
ପ୍ରକୃତ୍ୟେ ଅଧୀକାର କଲେ ଯଦା ଗର୍ଭିତ
କିମ୍ବାପ କଥିବେ କାହିଁ ସେ ଯୁବେ ମନ୍ଦିର
ବ୍ୟକ୍ତିକାର ପାଦାକ୍ଷର ଏହହାତ୍ୟ ବୋଲିବ
ଦେବ ଯୁଦ୍ଧ ଅମ୍ବାନଦ ଜୀବରେ ମାରେ
କିମ୍ବା ଅର କି କ୍ଷତ୍ରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟାନ୍ତରକୁ କାହାର
ପାଦାକ୍ଷର କଥା, ପାଦାକ୍ଷର ସନା କାହାର
ଓ ମନ୍ଦିର ଜୀବାଦ । ସବୀ ଏପରିବାକୁ ଜୀ
ଥେବନ୍ତି ସବୀ ଯଥ ଚତୁର୍ବୁଦ୍ଧ ଅଛି ।
ବୋଲିନ୍ତି କି ପ୍ରତ୍ୟେବ କିମ୍ବାର ପ୍ରକାଶର
କର୍ମଗ୍ରହକ ମବ ପ୍ରକାଶ ଏହବ ଅଠ୍ୟ

ଶବ୍ଦାଳିତ ହୁଏ ଅର୍ଥକ ସ୍ଥାନାଥ ବାହୁଦିବ ଏ
ଦିବସୁରେ ଲୋଗିମି ଚାହିଁ ଅମ୍ବାନ ଦୂରମା ଥିବା
ଏହା ଏହା ଦୂରଦରଶ ନିଧାରୁ ପଦାଳପାରେ ମା-
ତ୍ର ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ବିଷୟରେ ଏହାହା ଦୋଗାମ୍ବୀ
ଯେ ସଧାନାଥ ବାହୁ ସେ ସ୍ଵର୍ଗର ଉତ୍ତରା ଶିଶ୍ରୀ-
ଦିଲ୍ଲିର ସହିତ ପ୍ରଥମ ଦୂର ଦୂରଦରଶର କାର୍ଯ୍ୟ
ମହାମେ ସହମାନର ବାହୁ ଦିଲ୍ଲି ଦୂରଦରଶ
ଦୂରକେ । ତାମାନର ବନ୍ଦର କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ନାହିଁ ସେ
କେବଳ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କର୍ମଶୀଳ ଦ୍ୱାରାରେ ଦୂରଦରଶ
ଏମନ୍ତ ଦୋରବାରେ ବାହୁଦିବ ଗୋରକ୍ଷ ରଖେ
ଦେଇ ନାହିଁ । ଏହାର ଦେଇ ମୁକ୍ତିଶୁଦ୍ଧିପାତ୍ର
ଦୂରଦରଶ ଦର୍ଶକରେ ଦୋରକ୍ଷେତ୍ର ତଥା ମନ୍ଦିର
ପ୍ରଥମ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ମନ
ଏଥୁପଦେଶ ବ୍ୟକ୍ତ ହରାଇଛି । ହୁଣ୍ଡି ପ୍ରତିକ
ଦୂର ଦୋରର ଭାଲିବାରେ ଅନ୍ୟ ଭାବରୁ ଏହା
ଅଳ୍ପ ଦୂର ପ୍ରତିକରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବି ସମ୍ମର
ବାହୁ ଅମ୍ବୋ ଦୂର ଆମଲୁ କାହାରୁ । ଦର୍ଶକର
ପରି ଦୂରଦରଶ କି କରିଲେ ବାହୁ ହରିଛି ?

ପ୍ରଦୀପ କାନ୍ତିନାଥ ଓ ବିଜୁ

ଏ ଜୀବନମ କେତୁମାର ମା ୧୯ ଅକ୍ଟରେ
ଏହି ଲୁଗରେ ବୁଝାଇ ଏକ ଅବଶ ଏ
ପଢ଼ିବା ବାଜାର ଆଖାଉର ଚଣୀ ବଳେ ଉଦ୍‌
ଘଣ୍ଟା ସମ୍ବର କୁରୁନ୍ତି ଏହି ଏକମରର ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ
ପାଇଁ ପୃଷ୍ଠାକଥରଙ୍ଗ ପଢ଼ିଥରେ ସୁନ୍ଦର ରହିବ
ନାହିଁ (ଏହିଟେ ବାବ କରିବାର ସ୍ଥଳ) ଅତ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋଟି ଟୁର (୧୦୦-୧୫୦୦୦୦) ରେ
ବନ୍ଦ କାରି ହିଂଦୁଧର ଲୋଟରୀ ମେଲାମ
ଥିଲା । ଏହି ଚୋତାମରେ ଏକଜଳ ପ୍ରକରଣରେ
କବା ହତ ପଦ୍ଧର ଫିଅଲ୍ । ପାଇଦାଦିନ ପାଇ
ପାଇ ସମୟରେ ଶବ୍ଦର ବଦଳ ହେଲା ।
ପୁକୁରୁ ପାଇ ଏ ୧୦ ଟା ସମୟରେ ଯେବେଳେ
କେବେଳ ଥୁଳି କଳିକୁଳମାଟେ ଦିଲେ ବଦଳ
ଭରବାରୁ ଅଛିଲେ ହେବେବେଳେ ଦେଆ
ଗଲ ଯେ ଯେହି କଳିକୁଳର ପକ୍ଷରେ ସୁଲା
ପାହାର ମୁହଁଦେହ ଯେହି ଲୋହାମର ୧୦୦୦
ହାତ ଥକୁଇରେ ପରିପାତ୍ର । ଅଛିତ୍ତାର ଆହାର
ଦେବତ ଏଥର କଣ ଦେବାତର ଯେ ମନ୍ଦିର
ଦରରେ ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଦିଲେ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଅଛି ।
ଏଥର ତୋରମାୟ ବାଧାର ଦେଇ ବକ୍ଷୁବଳ
ମାଜେ ମୋହାମକୁ ଅଛି ଦେଖିଲେ ଯେ
ବେଶ୍ୟରେ କରିଥିବା କୁମରା ଦୁଇଟି ଚାହାରେ
ବଜାର ମୋହାମ ମିଳିବାର ଯେତେ ୧୦

ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଦଖ ପାଇଥିବା ପୁରୁଷ କରିବା
ପରି ହେଉଳ ବାବତ୍ ଟ ୨୯ ଜା ଅନୁର୍ବାଳ
ହୋଇଅଛି । କମାଲୁବଲିଗାନେ ଏହା ଦେବ
ଲଭନରେ ସମ୍ମାଦ ଦେଲେ ଏହି ସେହି ସମ୍ମ
ମୂରୁ ଏଥର ଅନୁର୍ବାଳ ଲୁଗିଅଛି ମାତ୍ର ଅବ୍ୟ
ତରାମାଳକ ଚକହ ଧର ପନ ନାହାନି ।

ଦେବତାଙ୍କ ସହା ଦେବରେ ଦୁଇମେଟ୍ଟ ଅଣ୍ଠା-
ଆଜର ଚିତ୍ତ ଦେଖାଯାଏ ଏହି ଗାନ୍ଧୀ ଧ୍ୟାନଶା-
ଳ କୃତ୍ସମ ଅଷ୍ଟକାର୍ଥ ହୋଇ ଥିଲ ତେବେ
ଲେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ କରନ୍ତି । ଏହେ ଗତ ଅଛି-
କାହିଁ ଓ ସମୟରେ କୃତ୍ସମ ଦୃଶ୍ୟ ଗର୍ଜନ
ପଞ୍ଚଥ ଗୁଣପ୍ରେସିକମାତ୍ର ପଦବୀବ ଲାଭକା-
ଲତମାନେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ଶୁଭ୍ୟମାନ ଦେଖି ଏ
ବୟବସର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ
ଥିଲେ ଏହି ଅନୁମାନ ଦୃଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଅନୁଭବ ଏବକଣ ମୂରିବ କର୍ମବ୍ୟକ୍ତି
କାହିଁ କାହିଁ ସେ ଗୋପିମରେ ସବସତର
କାହା ହିଲ ଲାଗୁ । ସେ ଦିନ ଟଙ୍କା ଉତ୍ସବର
ପଥର ଲେବ ପେଇ ଉଗନ୍ତା । ଏହର ଅତିରିକ୍ତ
ଲେବ ଅନ୍ତରମାନ କରିଥିଲେ ପଢ଼ିବୁବାକୁ ଅବଶ୍ୟ
କାହିଁ ପବନ୍ତା ଓ ସଜୀନଦୀର୍ଘ ହେବେ ବାହାର
ଦେବତର ପଦ ରାଶି କଥାରୁ । ବେପି ଦୃଶ୍ୟ
ପଞ୍ଚମ ମାତ୍ରାର ପଢ଼ା ଦେଇ ଏଥାର କର୍ତ୍ତର
ବାହାର ଅନ୍ତର ମନ୍ଦିର କେବଳ ପଦରୁ
କୁଟୁମ୍ବରବିନ୍ଦର ଅନ୍ତର ଲେବ ବାହାର
ଲେବ ପାଶି ଦେଇଅଛି । ସେ ସହା ହେଉ
ଏ ପଢ଼ିଶାବେ ଏଠା ଲେବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଜନ
କୁଣ୍ଠିତ । ପେବେ ସମୟପରି ଏହର ଦେଇ
ଦେବେ ଅପର ଲେବକୁ ରାଶାବେଳୀରେ ?
ବାହାର ଗୋଟିଏବା ଦେବ ଯେ ପୁରୁଷ
ପରାମର୍ଶରେ ଟଙ୍କା ବରିବା ପୁଣ୍ୟ ଗୋଟିଏ
ବାହାର କୁଟୁମ୍ବର କୁଟୁମ୍ବ କଥ ନିଜାନ୍ତ ଅପରିବର୍ତ୍ତନ
କୁଟୁମ୍ବ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲାଗନ୍ତି । ଏ କାହାରଙ୍କ
ପଦେ ଧର ନ ପଢ଼ିବ ଦେଇ ସୁଲଭର
କାହାର ଲାଗୁ ଏବଂ ଲେବେ ଏକ ପ୍ରାଣ
ନ୍ଯାରେ ସବଦା ବାହାର ଉତ୍ସବ ।

ସାଧାହିନ ସଂଗାନ ।

ଏଠାର ଏକଟି ଦଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ ମାତ୍ରେକ ଯେଉଁଥିରେ
ଏହାର ଜଳ ନୟାଳୁ ହୋଇ ଲାଗିପାଇଲା । ତଥା ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଯାହେତୁ ମୁଣ୍ଡ ଦେଇ ଆମାର ମାନ୍ୟବୀର ଏହାର
ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲେ । ଏ ଆହେବ କରିବାର କଷି ତୋରେ
ତଥାର ପଥରେ ଅଛେବ କୁଳେ ମେହିବୀର ଏହାର

କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ବନ୍ଦରର ତଳରେ ଲୋକେ ସମ୍ପୋଦନ ଦିଲାଏ ହଣାହାର ମାତ୍ର ।

ସୁରକ୍ଷା ମନୋହରିତ ଦେଇଛନ୍ତର ବାବୁ ଶାଖାପ୍ରସାଦ
ପରିବାର ଟ ୧୦୦୫ ଟଙ୍କା ଦିଲ୍ଲିକେ ଆମ୍ବାକୁ ଦିଲ୍ଲି ଦେଇ
ମନେ । ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡ ବାହେବଳର ଲଜ୍ଜା ସେ କମଳାର
କଥା ହୋଇଲା କରି ଦୂର ନିଜକଷ୍ଟଗାନ୍ଧି ସବାରେ
ଅନ୍ତରେ ।

ଶାରଦାପ୍ରତୀଷ୍ଠାତ ବାହୁ ସ୍ଵର୍ଗ ବାନ୍ଧବା ଚକ୍ରବନ୍ଧୁ ମଙ୍ଗ
ଦିକ୍ ସଲେ ବଜମାଳ ବେଠା କିମ୍ବାକୁଳର ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ଯର
ବାହୁ ଅଶ୍ଵର ସମ୍ମ ବକ୍ତର ପ୍ରକଟି ଦିପ ଯତ୍ତା । ଦିନ
ନିପୁରେ ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ଏ କାହାରେ ଗତିତା ।

ଜୀବ ପଡ଼ିପ୍ରେଇବ କେବେ ଏହାରେ କିମନ ମାତ୍ର
କି । ଏହାରେ କମାହିଦ୍ୱସର ଅଗ୍ରପଥ ଦୁଃଖବଳ ଶ୍ଵାସ
କି ଶା ଦେଖିଲାମି ତାର ମୁଣ୍ଡିଯରୁ ପ୍ରଭାବମନ୍ଦ କହିଆଏସେ
କିନ୍ତୁ ଏହା ପୂଜ୍ୟବଦ୍ଧ ଉଥ ବର୍ଷିଯାଇବ ହେବା ସମୟରେ
ଦୂର ଦେଖି କହ ସ୍ଵର୍ଗିତାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତାଙ୍କରିବିଲେ ରଥାବୁଛି
ହେଲେ ମୁହଁମାଟିର ପର୍ବତ ବର୍ଣ୍ଣନା ନ ହେବାକୁ ଯାତ୍ରା
ପୁରୁଷରେ ହୋଇଥିଲୁମା ଯାଏଇ ସର୍ବା ପ୍ରାୟ ଆଶବଳାର
ହାତିଥିଲା । ଏଠାବାର କମ୍ପିଗାର ସହି ସୁକଳୋହପୁରର
ସାହାର କାହିଁ କମାହ ଦର୍ଶନରେ ଯେ ଏତେ ଘେରେ
ହୋଇଥି କୋଣଯୋଗ ଥିଲ ନ ଥିଲ ।

ବୁଦ୍ଧଚର୍ଚାରୁ ମନ୍ତ୍ରରେଣୁ ଦେଖିଯି ସେଇନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଦିନି
ଦିନାର କଳ୍ପନା ବିରୁଦ୍ଧକୃତ୍ତା ଦିନ ତିନ ଘୋଷ ମୁଦ୍ରନ
କେତେବେଳେ ପ୍ରତି ଦିନାର ସ୍ଥାନକୁ ହୋଇ ଥିଲା ।

ଦୟା ପଣେ କୁଳ ସର୍ବତ୍ର ଅନ୍ଧାର ହୋଇ ଥିଲା—
ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷିତମଧ୍ୟରେ, ଅଜଣା ମହାବୁଦ୍ଧ ଅନ୍ଧାର
ଆସିଥାରେ । କୁଳ ଗୋଟିଏକେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସର୍ବ ମିଳିବା
ହୋଇ କଥାର ହୋଇ ଥିଲା ।

କେବଳମୁଖ ଦେବନାଳୁଙ୍କ ସେ ଜ୍ଞାନକରୀତିରଥୀତ
ଏମୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଗା ତୁ ତିରହେ ସବୁ
ସବୁ ମାତୃତତ୍ତ୍ଵ ଶ୍ରୀ ପଦମର ରଥ ହଠାପନ ତାହାର
ଚମ୍ପାଗାନକ ରଥର ଧାର ତ ସେ ପାଇଲେ ନରର :
ମୁକ୍ତର କଳମାନେ ହୁତ ସେଇ ପାନେ ମାନ୍ଦୁରୁ ତ
ବଦାର ଦାନକୋଟିରେ ତାଙ୍କ ଆପନର ବକଟଙ୍କ ତିର ତୁମ୍ଭ
ବସୁ ହେବା ପ୍ରଥମ କ୍ଷେତ୍ର ସିଫକ୍ଷିତ କରାନ୍ତି ତଥା
କିମ୍ବା ବବାଦେଇଲେ ହୁତର କରିବାର ଅବେଳା

ବ୍ୟାପାରକୁ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

ବ୍ୟାକ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ଧରଣ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିକଳିତ କାଳିଗା କାଳି ଦେଖିଲୁ ଯଦୀକିମେକ ଅଛନ୍ତି କିମେହନ୍ତି ।
ବେଳେଥିରୁ ହୃଦୟରେ ଗଠନ କେବେକାହିଁ ସୁଜ୍ଞାର
କାହାରେ କାହାରେ ?

କାହାରୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କାହାରୁ ପ୍ରଗଟିଶବ୍ଦ ମଜ୍ଜାଧାର
କଥାର ବାହୁଦାର କର୍ମ ବନ୍ଦଯରେ ସମ୍ମେଲି ଉଚ୍ଛବିଷୟରେ
ଏହା ହଳେ କେବଳ ବେଳେମୁଣ୍ଡିପାଦୀ ବ୍ୟକ୍ତିର
ପରାମର୍ଶିତ ହେଉ ଏ କୁଠା ଘଟିଥିଲା ; ଆମେମାରେ
ଏହିପଥେ ଏହା କର୍ମକାଣ୍ଡ କହିଲୁ ଯାହୁକମ୍ବାରେ ସମ୍ମାନ
ଦାର ବ୍ୟକ୍ତିର ବନ୍ଦଯରେ ମାତ୍ର କରୁ ପେବାକୁ ନିର୍ଭାବ
କରାଇଥିଲା କୁଠିରେ ମୋକ୍ଷ ବହାରୁ ନାହିଁରେ ।
କର୍ମକାଣ୍ଡ ପ୍ରାପନାରୁ ସମ୍ମେଲି ବନ୍ଦଯ ରେଣୁ ତ୍ରାହବମା
କାହାରଙ୍କର ମତ ପେବାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକାଶକାରରେ
ପାରିଥିଲା । ତ୍ରାହ ସମାଜ ମାତ୍ରରେ ପରାମର୍ଶବାଦ
ପଥରେ ମର ପ୍ରକାଶ କରାଇଥାଏ ଏ କର୍ମକାଣ୍ଡ ଉପାର୍ଜି-
ନ ଖାର୍ଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଇବାରେ ପାଇବାରେ କରିବାରେ

ପାଇଁ । ସାଧାରଣକୁ ଅର୍ଥ ନଦୀ ପୁଷ୍ପ ମୁହଁଳ ହୋଇ
ପଦତର୍ପାୟ (ଦେଖିଯାଏ) ବାହୁମାନ ଉପରିଭିନ୍ନ
ହୋଇଥାଏଇଲେ ଏଠିଏ ଏକଜାଗରେ ସାଧାରଣ ପ୍ରମୁଖର
ଅଭାଲତର ଅଶ୍ୱ ଘେବ ବାରୁ ଶାପକ ବନ୍ଦିଗୀ ଉପର
ଦେଖାଇଥାଏ । ପ୍ରାପକାରୁ ମୂଳାଗାମାପାହଙ୍କୁ ବନ୍ଦିତ ହେ
ଯଦୁମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଦି ।

ସମ୍ବାଦ ଏକୁଥ ହେ କରିବାଟା ମୋତୁପଣ୍ଡା ଶକ୍ତି
କରେଲାର ଏ କରନ୍ତି କାହାରା ବୋତଳରୁ କରିପାରିବେ
ଯଦ୍ୟପାଇଁ ପାରି ଥିଲା କରିବାକୁ । ମାରା କାହାରକୁ
ଆଗେବା ସମୟରେ କାହାକାଟି ତେବେ ପରିଷର ଏକ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ ନାହିଁ ମାତା ଫେରିଥିବି କେବଳ ହେ କାହାକାଟି
ମନ୍ତ୍ରମାରିଥାର । ବିଦେଶ ତେବେ କରିବାର କରିଥିବା
ଯେବେଳେ ଏହି ଆବଶ୍ୟକ ହେବାକୁ ଶିଖା କରିବେ ଏହି
ଅଧ୍ୟମାନଙ୍କର କାହାରା ।

ବିହାର ସାଥେ ତାଙ୍କ ପରିମଳରେ ଉପରିମଳରେ ଅଧିକା
ଦାରୀ ସମ୍ମାନରୁ ପରାପର ହେ ଥିଲା । କେବଳଶାଖରେ
ଗଢ଼େ ଫୁଲ ବିଷରେ କବିତାମାଜିକ ମାତ୍ର ରଖିଲେ । ଏହା
ଶୀଘ୍ର ବିନିର ହୋଇଥିଲା ମାଟ୍ର ଏଥରେ ବୁଝିବାକିମାତ୍ର
ବୋଲି ଯଥାବଦରେ ମରିଯୁଦ୍ଧରେ ଏ ଅନ୍ୟ ହେବେ ହର
ଅଛିତ ଚଢାଇଯାଇଲା । କାହାକୁହାର ପ୍ରକାଶିତର କବି
କେବଳଶାଖା ପୂର୍ବ ଦିନ ସବେ ବ୍ୟାପି ଯାଏ ଯେବେଳା
ବାହା ପଞ୍ଚ ବୌଦ୍ଧବିନା ଦେଇ ଥିଲା ।

କହାଇବୁ ଏକ ମୟାଦସତ୍ତ୍ଵରୁ ନାହାରଠାରୁ ବିଶେ
ଲେଖିଛିଛନ୍ତି ସେ ଯେତାର କଣେ ନାହାର ପରିମାଣ କରେ
ନୂରମାନର ବିଳାରୁ ବିବାହ ଦେଇବ ଗ୍ରାହ କର
ଅଛନ୍ତି । ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରୀତାରେ ଏକ ନରଜ୍ଞା ପ୍ରାଚୀନୀ ଧିଦାର
ବିବାହ ଦେଇଲାହି ଓ ଆଉ ଯୋଜନେ ବିବାହ ଦେଇଲାହି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ପାତ୍ରଙ୍କିତ ହେଲେ ତାର ଦରଶନାକହଳର ଶାଖରେ
ଦରଶି ପୁରୁଷ ମାର୍ଗ ଦୟାପାତ୍ର ପଦ୍ମପାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ
କରମାନ ଅଭିନନ୍ଦ ହେଲୁଁ ତେ ବଜରର ପୋଡ଼ି ଟିକ୍ଟେରୁ
ପୁରୁଷ ଏହି ସମୀକ୍ଷା ପଥରେରେ ଯାଇଲୁଁ ପାରିଲୁଁ ।

ପାଦକାଳ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସମୀର ନିରାଶ ହେ ଚରଣକାଳ
ଠାରେ ଅତି କମେ ବୁଝାଯାଇ ଆମାରଙ୍କଷ୍ଟ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଯେହଁ ଲୈଖି ପଠିଲାଗଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଲାଗଲେ ।
ସମ୍ମାନକ କରୁଣ ଦେଖାଇ ଶାତର ଧାର କରିବାକୁ
ବୁଝିପାଇଛି ଏହି ଲେଖିବାରେ ଯେ ପରିବାର ଜୀବନର
ଦୟତାରେ ଦେଇଲାଇ ଫାନ୍ଦିବ ଥି କାଳକର କରୁଣାର
କଷମ ଅନ୍ତରାଳ ପୂର୍ବ କିମ୍ବା ଦେଇବାରେ । ବଢା
ଅଭିଭ୍ୟାନ ସୁନ୍ଦର ବିଷୟ ସବୁ ଜମାଗାହ ଅନ୍ତିମ ଦୋଷ
କାହିଁ ଏହି କଥା ପରିବ ଅନ୍ତରେ ଗୌରବର ଉପରେ

କରୁଥିଲାଏବେ ମୁହଁତ ଓ ଚକ୍ରମାଳା ଦେବମାନଙ୍କୁ
କରାଇବିବ ସଂଖ୍ୟା ହମେଣି କରୁଥିଲାଏବେ । ସମ୍ମୁଦ୍ର
ଅଛି ଏହି ସମ୍ମରାଧ ଅନ୍ଧକର ମୁହଁର ପଦ ଦୋଷ ହୁଏ-
ହେବିଥିବୁ ସାଥୀ ଅନ୍ଧମାଳା କରିଅଛନ୍ତି କାହା ସନ୍ତାର୍ଥ ବନ୍ଦ
କରି ଦେଇବିଲାଏବେ ।

ଗାଁରିବାରୁ କରିବ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚଟଙ୍କରେ ଶୈଖିଲା ଛାଇ
ସବୁଠାରୁ ପକାଇ ଦେ ବାହମାନେ କୁଳକୁଳରେ ଅନ୍ତରୁ
ପୃଷ୍ଠର ପରିମେତଜାଳ ଉପରେ ସଙ୍ଗରୀଠାରେ ଚାନ୍ଦି
କରିବାରୁ ଦୂରିଦ୍ଧିମାତ୍ରରେ ପରିପ୍ରକାଶ କରାଇ
ଅନ୍ତରୁକଥ ଥାଏ ହୋଇଥାଏ ଏହି କାନ୍ଦିଲ ମୁହଁ ପରିଦେଖ
କାହିଁରେ ହେବାର ଏହି ପଥିବାର ହେବାର ।

ଦେଖିଲୁ କାହିଁ ପରାମର୍ଶ ଗଲାଏଇଁ ପାଞ୍ଜାନ୍ତ ଦେଖିଲୁ
ଦୁଇଘରେ ଦେଇଲାବୋରି ସାଠେଟ ଟେଣ୍ଟିଲୁ ଟେଣ୍ଟିଲୁ ତାଙ୍କ
ପଦ୍ଧତିରେ ଦେଇଲୁ ଦେଇଲୁ କେଇଥିଥିରୁ ବେଳିଯାଇ ଅଛିରେ ଅଛିରେ
ଦେଇଲୁ ଯେ କିମ୍ବା କାହାର ଶିଥାର୍ଥି ଦେଇ ତାଙ୍କ ମନେ
ଯାଇ କବି କବି କବିକା କାହାର ପୁରୀର କୁଣ୍ଡଳିଯାଇଲେ
ଆଜି ଦେଇଲୁ କବାର ପୁରୀର କବାର ଅଛିରୁ । କବେ
କେବାର କବି କାହାର କାହାର କାହାର ଦେଇଲୁ ଟେଣ୍ଟିଲୁ ।

ତେବେଳୀର କବି ସମ୍ବାଦଚାରୀ ଶେଷମାନଙ୍କ
ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ଉପରେ ମାତ୍ର ତା ଏ କର କଥାର କଥ
ଅର୍ଥାତ୍ କହିବା ମୁଣ୍ଡରେ ବୈଟୁଳ ଗଢ଼ିବା କଥାରେ ପଠି
ନାହାର ମୋରେ ଫୋନମାନ ହେଲୁ ଓ ଜାହାରେ ବାର୍ତ୍ତା
କବିଶବା ହେବାରେ ବୈକଳ ନଧିଲୁ ହେବାରେ ପରାର
କବିଶବା ଆର୍ଥି ହେଲି ଆର୍ଥି ହେଲେ ଏହା ହେଲା
ପରମେ ହେଲା ଓ ହୃଦୟ ଦେଖାଇବାରୁ ଆର୍ଥି ଆର୍ଥି ହେଲା
ବାର୍ତ୍ତା ଏ କାହିଁ ହେଲା ସଥରେ ପାଇଁ ହେଲାନେ । ସମ୍ବାଦ
କଥରେଣରେ କବିଶବାର ମୁଣ୍ଡରେକୁ ବାହାର କଥା—
୧ ବାର୍ତ୍ତାରେ କବିଶବାର ।

ନେହୁରମେଣ୍ଡ ଅମୁଖର ହେତୁ ଏକ ଦିଗଭାବ ଥାଏ
କି କାହା ଦାଖାଇଛି ଏହି କହିଲେ ଯାହାକି କାମରେ
ବୋଲେ ଦେଖାଇ ଯୋଜିବିଲୁ ଆପଣ କି ସାଧିକାର ବନ୍ଦ
ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଧୟାରେ କେବେ କାହାକି କଷତ୍ରିୟ
ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏଥାରେ ଯମାର ଶ୍ରୀହାତ୍ୟବାଦୀ ଅଧିକ
କାହା କିମ୍ବା କ୍ରମ କେବଳ ବିଦ୍ୟା ଦେଖାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ବିବରିତିରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ପାଦମ୍ବର କଣ୍ଠରେଣୀ ଶତ ବ୍ୟାଗରେ ପାଦମ୍ବର କଣ୍ଠରେ
ପାଦମ୍ବର କଣ୍ଠରେ ବେଳାରୁକୁ ଆ ଅନ୍ଧରେ ପାଦମ୍ବର
କଣ୍ଠରେ ପାଦମ୍ବର ତାହାର ଦସ କ ପାଦମ୍ବର
ଦସ କ ଦସ ଏ ବନ୍ଦଯୁଦ୍ଧର ପାଦମ୍ବରକୁ କିମ୍ବା ପାଦମ୍ବର
କିମ୍ବା କ ମୋହରମା ସବୁ ମାତ୍ର ଠ ଏହି ଉଚ୍ଛବେ ସବୁ
ଦେଖାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଦମ୍ବର । ଏହି ଉଥ ମଧ୍ୟ ହାତୀ ।

କାହାରୁ କାହାରୁ ଗୋଟିଏ କାହାରୁ ମନ୍ଦିରରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ କାହାରୁ ଗୋଟିଏ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ । ୫ କାହାରୁ କାହାରୁ ସାଧୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ । ୬ କାହାରୁ
କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ ।

ଦେବୀ ପରିଷ୍ଠାରେ କଥମ ହରିଗୁଡ଼ିକ ସେ ଏହାକ
ତୋହ ଓ ପରିଷ୍ଠାର କଟିବାରଙ୍କିଳେ ଗେହେ ଶାନ୍ତିକାଳମନ୍ତ୍ର
ମାତ୍ରକୁ ଦରଖାଫେ ହାତୀ ପେମାରେ ଦରଖା ଅନ୍ଧର
ଜାହାନ ଦେବ ଦରଖା ସବ ପଣ ଓ ଜାମାଲ ଅନ୍ଧରଙ୍କ
ମାତ୍ରକୁ ପରିଷ୍ଠାରର ଦରଖା ହୋଇ ଦରଖା । ଉର୍ଦ୍ଦୁରମାତ୍ର
କର୍ମ ଆମ ସବ ପରିଷ୍ଠାର କେତେବେଳ ପରିମାତ୍ର କଥ
ହେଉଥାଏ ଏ କଥା ଆମିହାର କଥା ।

ମେହିଲାରୀ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର କାହିଁପାଇଁ ଏହି
ତଥିରୁ କିମ୍ବା କରିମାର ମାତ୍ର କଂଠକାଳ କିମ୍ବା କାହିଁକି
ଏହି କହିଛି । କେବଳକାଳ ହେଉ କିମ୍ବା କାହିଁକି କରିବା
ପାଇଲୁ ଏହି କରିମାର ଏହି କାଳ କାହିଁକି ହେଉ । କିମ୍ବା
ଏହି କାଳକାଳର ପାଇଁ ଏହିରେ ଏହିକି କାହିଁକି
କହିଲୁ ।

ହୁଏ ମେହେତ୍ତର ପଦମର ଚକ୍ରରେ ସେ ହାଲିବାକିର
ଦେଖିଲୁ କନ୍ଦମାଳେ ଝୁଟି ସେହି ଦାଢ଼ ମେମାଳକ ଶିଥରେ
ଏହାର କର ମଧ୍ୟ ଚଲିଗା କାହାର ଅନ୍ଧାଳେର କେବେ
ମେହେତ୍ତର କାନ୍ଦେଖ କରିବାରୁ । କୁଠାର ଏହି କରିବା
ହାର । କେବେ ଝୁଟି ଯେବା ପୂର୍ବ କାର୍ତ୍ତିରେ ଦେଖିଲୁ
ଏହାର ହେବ ଓ ମା ଦେଉବା ଉପରେ । କେବେ ଜନ୍ମବୁଦ୍ଧ
ଝୁଟି ଦେଖାଇଲୁ ଏହେବ ଜ୍ଞାନବିଦୀର କାହିଁ ତାଙ୍କ କୁଠେ
ଦେଖିଲୁ ସେ କାହିଁ କୁଠେ ଯାହାର କାନ୍ଦେଖ କରିବାରୁ କରିବା
ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ କନ୍ଦମାଳେ ଦେଇବାକିର ସବୁ ଦେଖି
ଦୁଇ ମାଣି କାହାରେ । କାହିଁକି ଜ୍ଞାନବିଦୀ କାହିଁକି
ଦେଖିଲୁ କୁଠ ଆର ପ୍ରାଣୀ କରିବ ଏ ଆଜିର ଅର୍ଥରେ
କୁଠିବ ଯାହାର ହେବାରେ ମାତ୍ର ଦେଖିଲୁ
କାହିଁ ପ୍ରାଣୀର ଅଜନ ଦେଇବ କରିବ କରିବ କରିବାର କାର୍ତ୍ତି
ପ୍ରାଣୀର କନ୍ଦାର କଷି ନିକ କେତୋବେଳେ କାହାର କାର୍ତ୍ତି
ଏହି ଦେଖି କୁଠ ଯେବା ବନ୍ଦି ପରିବା ।

ପ୍ରକାଶକ ।

ପ୍ରେରଣଥର ମତାମତ ନମିତ ଆମ୍ବେଲା
କେ ଦାସୀ ଗୋଡ଼ ।

ମାନ୍ୟଦର ଜୟଳୁ ତୁଳନାପିକା ସଙ୍ଗଦର
ମହାଶୟ ସମାପନ
ମହାଶୟ ।

ନର ସୁଲକ୍ଷମାର ତା ଶ ଦିନରେ କାହା
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ପତ୍ରକାଷ୍ଟର ଜଣେ ଶ୍ରୀନ୍ଦ୍ର କଟକ
ପ୍ରଥମଙ୍କ କାହାର ଅ ଯତା ନିର୍ମାଣ
ପ୍ରଦାନ କାଳେ ଶ୍ରୀନ୍ଦ୍ରକାଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମାତ୍ରକୁଳେ
ଜୁବ ବେଳ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସର୍ବପ୍ରକାଶରେ ଗାନ୍ଧି
ପ୍ରଦାନ କରିଲେ ଶ୍ରୀର ପ୍ରତିବାଦ ଗଲ ସମ୍ମା
ଦରେ ଅଣ୍ଟେ ଲଂଖା ଫିରେ ପ୍ରକାଶ ଦେଖା

ଅଛି ଯାହା ହେଉ ଗଲିବାକ ବାହୁଦର ଜଳନ୍ତି
କାହିଁ ପ୍ରକାଶକ ରୂପରେଣିରେ ପଦାନ କାହିଁ
ଥିଲା । କାହିଁ ଏହି ଅବଳରେ ଭାଲୁକ
ପ୍ରକାଶମାଳାର ସମୟ ସହିମାନେ ଦୃଷ୍ଟି
କରିବୁ ହୋଇ ଅଛିଲୁ ବିଶେଷତାକୁ କାହିଁ ଯାନ
କାଥ ବନ୍ଦେଧାପାଞ୍ଚାୟ ମହାଧୟକ୍ତାରୁ ଆମେ
ଆମେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଧାରା ମେହିବାରେ ଭାବିତ
ମୁଖ୍ୟମାଳକୁ ବଳନାହିଁ ବାକି ପ୍ରକାଶମାଳ
ପ୍ରକାଶମାଳକୁ କଟାଇ ବର୍ଷଣ ଓ ସେମାଳକୁ
ଧର୍ମ ପ୍ରଭାର ପୁନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାନା
ପୁକାର ପରିହାସ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ସେ ବାହି
ହତାତାରୁ ଏଠାକୁ ଅଛି ପ୍ରକାଶମାଳକୁ ଘେରେ
ସବୁ ମାନ୍ଦ୍ରାବ ବିଦୁତକ ବନ୍ଦର ଦେଇ ଥିଲା
ଏବଂ ଶୁଣୁଥାନମାଳକ ସବୁରେ ଥଥିବା ଅଛି
ଧର୍ମପୁନାଦାପିମାଳଙ୍କ ଏକରେ ନିବାରୁ କାହିଁ
ନାହିଁ ପରିବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥାବୁ ଏବଂ ଏହି

ଯୁକ୍ତ ନିଷନ୍ତର୍ମାନଙ୍କେ ପ୍ରକୃତ୍ସାଦର ବିଚାର
ପ୍ରତ୍ୟେ ଗାହା ବୀଖାର ଦେଇ ସେମନ୍ତଙ୍କୁ
ସଂରେ ପ୍ରକୃତ୍ସାଦର ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧ
ବଜାର ସମ୍ବ୍ରାନ୍ତ କର ଦେଇ ଥିଲେ । ସେହି
ବିନାଶରୁ ଅନ୍ୟ କର ହୋଇବି ପରାର
ଏହି ଜାତ ବନ୍ଦର ଅନ୍ତେକଳ ହଣ ଏକାର
ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇ ନାହିଁ । ତତ୍ତ୍ଵରେ ବାହୀ
କର ଏହା ସ୍ଵର୍ଗର କୁଳ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ମାନ
ଗାହୁ ଦେଖି ଯେ ଅମ୍ବାନାର ଅତି ଶତ୍ରୁ
ରେ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର (Reyd, Buckley & Reid,
Miller) ଅମ୍ବାନାର ପରମ ବର୍ଷ ଅଟିଲି ।
ତତ୍ତ୍ଵର ସେବକ ଏହା ସ୍ଵର୍ଗର ଭାବେ

କେହିଏବୁ ବେଳେ ବନ୍ଦିରା ପ୍ରଦାନୀର ତମିଶ୍ଵର
ପଥରେ ବାବୁ ମଧ୍ୟମନ୍ଦ କୁଠେକର ହାତରିଛି
“ କହିଲ ବ୍ରାହ୍ମଗଜର ସମ୍ମାନି ” ଏହା
ଦେଖି ଅନୁଭୂ ଦୂରେର ଦୋଷଅର୍ଥି । ଯେ-
ଦେଇ କେ କଣ୍ଠମନ୍ତ୍ର ହେଉ ପ୍ରଦାନିତାଏବେ
କୁଠିଲ ବ୍ରାହ୍ମମାନ୍ଦର ସାଧାରଣକୁ ଅନ୍ତରକାଳ
ହୋଇଥିଲ ମାନ୍ଦ ପାଇଁ କରି ତାଙ୍କ ଆଜି
ଝାନ୍ତିତୁଳି ମାନ୍ଦ ପାଇଁ କରିଛି ବର୍ଷର ଦିନରେ
ଅପରାଜିତ ଭାବେ କରିଛି କରିଛି କରିଛି
ନିରାକୁ ଅନୁଭୂତି ହାରିବ ତାହା ଦେ
ଖାବାର କରିଛି । ପାଦ ଦେଇ ଅମ୍ବାକଳର
ଶ୍ରଦ୍ଧେୟ ବ୍ରାହ୍ମ ଶର୍ମିତୁ କହ କି କିମ୍ବା ସାବେଦ
ମେତାକେ ଉଧେତୁର ଥାଏ କିନ୍ତୁ ସଥର ପାଇଁ
ବାଦ ଦରିଦ୍ରାବାହୁ । ଏହା ଦେଖି ସେ ଅନ୍ତର
ଅଧିକ ଦୁଃଖର ଦୋଷଅର୍ଥି । ଥର ଦେ
ବନ୍ଦିର ସେ ବାହୁର ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ମତିର ଦେଇ ପାଇଗାନେ ଅରମାନର
ନୂପରାକୁ ଘାରାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମର ପରି
ନୈତିକ ମାନ୍ଦରେ ପାଇ ପାଇ ଲାହାନ୍ତି ।

ମୁଣ୍ଡ ଗଲୁବାରୁ କହନ୍ତି ଯେ ପରୁରୁ କଥା
କୁ ନବବୀଧାଳର ଅନ୍ତର୍ଗତର ଦେଖା ଯାଉ
ଅନ୍ତର୍ମୁ ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚବ ପାତ୍ରମାଜ ନବବୀଧାଳର
ବିଶେଷୀ ସେ ଉଚ୍ଚବ ପାତ୍ରମାଜ ହାତରେ ଏ
ପରି କଲିବ ଅବେଳା କିମେ ଏଥା କିମେ
ଦୃଷ୍ଟର ବିଷୟ । ଏହିଷ୍ଵର ମନ ଉତ୍ତଳ ପ୍ରାଣ
ସମାକର ନୁହେ । ଲହା କରୁଛିଲ ବାହୁଦିଵ
ନବର ମନ ଏହିପା ଏହିଦୟ ଆଶ୍ରିତିଲ ନିର୍ମାଣ
ଗାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିଦେବା କରୁଛି ଏହି
ଉଚ୍ଚବ ପାତ୍ରମାଜର ଯୁଗ ବସାରେ ଥାମେ
ମାତି ଆମେହାର ଦିନେହାର କିମେହାର

ବର୍ତ୍ତମାନ ବାହିନୀ ଏଥର ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବରେ
ବାହିନୀର କୌଣସି ସହାନ୍ତ୍ରିତ ନାହିଁ ।

ବିଷୟକ
ପତ୍ରିକା
ପତ୍ରିକା
କବିତା—

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPAKA.

Sir,

For some months past the good people of Cuttack have every now and then been startled by a succession of daring robberies which have been committed with impunity in the very heart of the town. But the last event of the kind has at once eclipsed all others, and for daring and assurance far surpasses any I can think of. In fact the police annals of Orissa cannot produce a parallel. The culprits are probably a gang—the same that has baffled the police in the late robbery at Sultan Mahamad's. They seem to be perfect masters of the situation, and scorn the inefficient tactics of our inefficient police, like Osman Digina's Arabs. Such a state of things is dangerous to the public peace; and the repeated occurrence of such cases within a very brief period, invariably followed by the miserable failure of justice, loudly calls for speedy and strict departmental inquiry.

The case under notice is a sad one indeed, but what makes it sadder still is that the poor sentry lost his life simply through the utter disregard of the clearest and most stringent rules, by the authorities concerned. The questions that will most naturally arise in connection with it are, (1) Why was a large sum of money drawn from the treasury when arrangements were not made for its disbursement? (2) If the mony was intended to be sent to neighbouring stations why was it not made over to the escort party or parties? (3) If it was made over to escorts, why were they allowed to deposit the same in a lonely magazine, ordinarily protected by one solitary sentry; and, if for safe custody they were allowed to do so, why were they not required to furnish additional

sentries from among themselves? (4) Why was a raw youth, a recruit, allowed to mount guard over the magazine with a loaded carbine?

The blame rests with several parties together, or rather, the whole affair is a chain of sorry blunders. The officers concerned can have no sensible excuse whatever, unless the rules have been recently changed for the worse. There is no denying the fact that a large sum of public money was drawn, with no visible arrangements having been made for its proper disposal, that it was conveyed from the Collector's cutcherry to the reserve lines towards the close of the day, and that it was lodged for the night in the most careless manner possible. These are facts, and cannot be gainsaid, unless in the course of inquiry the whole thing turns up to be *utterly false*. The rules are strict, and cannot be blamed, at least they were so three years ago. They distinctly forbid any money to be drawn by the police office which cannot be disbursed the *same day*, and hold the District Supdt. and his Head Clerk responsible for any money not disbursed. Again, if it was not possible to distribute the money, or make it over to escort parties, in time to permit their reaching the nearest wayside O. P. before dark, why was it not deposited in the office chest as a special case, and sentry placed over it for the night, or deposited in the Treasury? Even the Sadar Station would have been a proper place for its safe custody. The next person to blame is the Reserve officer, whose disregard to plain rules and neglect of the first duty of a reserve Officer—the regulation and supervision of his guards, and escorts—seems to admit of no extenuating feature. He would not have done a whit more than his ordinary duty, if he had doubled his vigilance under such extraordinary circumstances—if that word still signifies any thing in the vocabulary of the Cuttack Police. The magazine which is the scene of

this shocking tragedy, stands quite aloof from the range of buildings composing the police Lines. It is protected by one sentry both by day and night—this being thought sufficient, as no money was ever allowed to be kept in it. This system has continued to work without a hitch from the very first years of the new police; we cannot therefore blame the system. The authority which permitted the magazine to be made a receptacle for public treasure, and this without the least additional precaution having been taken or extraordinary attention bestowed for its security, especially in the face of recent events which the police cannot pretend to ignore so soon, is above all to blame. Far from any special measures having been adopted the reserve officer seems to have grossly forgotten himself when he permitted a raw mafusil boy to mount guard. The sentry, I hear, was a mere recruit, a raw youth of 18 or 19. A recruit is in the first place not to be allowed to mount guard with a loaded carbine, and in the next place, not to be entrusted alone with such duty at all. The guard should at least have been strengthened for the night. So much for the merits of the case from a departmental point of view. The criminal phase of the case is highly important, as this is the very first case of its kind in Orissa, and one of very rare occurrence, if ever, in this side of India. The work of the culprits—for there cannot be less than two in this affair—is characteristic of the Peshawari and Afridi raiders, though the object of plunder in this case was not the sentry's rifle and ammunition. It is to be hoped the higher authorities will do their best to secure a pueca searching investigation, and to relieve the public mind by bringing the offenders to justice. As for the police here, I see not one fit to cope with this gang. I would suggest the quick importation of a

detective staff from Calcutta for this special case, and I hope the authorities will not sneer at the idea.

Cuttack
14-7-84.

{ EXTRACT FROM ANOTHER CORRESPONDENCE ON THE SAME SUBJECT
SIGNED *Quidam.*)

By the way, we cannot however refrain from asking the question as to what the functions of District Superintendents are. Are they by appointment, the mere lookers on and the compilers and transmitters of the Special Reports of their subordinates or are they required by law to be as much detective officers as their subordinates, whose sweating labors are sometimes unfortunately criticized with an *acumen* of judgment, which besides being the outcome of a profound innocence of men and matters, amount at best to bare injustice. If the latter, what other case than a triple alliance of crime—murder, theft and house breaking—as in the present instance can occur which the highest Police functionary of this District will find to employ his superior intelligence by taking upon himself the sifting of it? Surely not the murder of gods and angels! The pen and imagination with the aid of the powerful engine of language and such a mighty one as the English, might mould circumstances to assume some alphabetical form, which official superiors might be satisfied with, and the prescribed routine of business might be gone through, but nothing short of the discovery of the perpetrators of the horrid deeds, and their paying the penalty for them, will pacify the public alarm. The District Superintendent himself ought to take up the enquiry at once; for we fear, any slackness, in the investigation, will result in enshrouding the whole affair in an inexplicable mystery till the last day,—being alike a standing terror to society and an ignominy to the detective and protective officers of the Department.

ମୁଖ୍ୟାପ୍ରାପ୍ତି ।	
ବାହୁ ଦିନାମଳେ ନିର୍ମାଣ କେବଳାର ଅଗ୍ରମେ	୫୫
ଯେବେଳ ଯେତ ହିରିଯେ	୫୬
ବାଲଭଦ୍ର ସାହୁପୁର୍ବାର ସବଧାର	
ପାଇଦିର	୫୭
ଶୈଖିପ ଚାକୁ ଦରଗତାର କଥାପକ୍ଷର, ଜଳ୍ପୁଆ	୫୮
ଲାଙ୍ଘନିକାରୀ ପାଇଁ	୫୯

ପ୍ରକାଶନ

ଲଗାର ଦୋକାନ

ବାହୁ ଜୀର୍ଣ୍ଣବିଦ୍ୟାର ବନ୍ଧୁଙ୍କାଳ ।
ତତ୍କାଳ ସହିତ ଚାନ୍ଦୋମୁଖୀବନ୍ଧୁଙ୍କାର ।
ଏଠାରେ ସହିତପାଇଁ ଘରଧଳଙ୍କା କିନ୍ତୁ
ହୋଲା ପ୍ରଦୂଷିତ ବନ୍ଧୁଙ୍କା । ଏହି ଦିନଙ୍କ ସୁତାର
ଥୋଇ ମୃଦୁର ଆଶୀ ଆଜ ପ୍ରଦୂଷିତ ଗୁରୁ
ତୁଳ୍ୟରେ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଦୁଃଖ । ଯାହା କିମାରିବେ
ଲୁଗା ଛବିଦିବ ମନ ପ୍ରପୁର ଥାଏ ଏହି ଫଳମାନ
ସ ମରେ ପକ୍ଷ ସନ୍ଦର ଦୟରେ ଯେତେକୁ ଅଣାଯି
ଦୟାପାଇ । ଅଗେ ପଦ୍ମାଶୀ ସ୍ଵରୂପ କାରିବାର
କଲେ ତ୍ରାଦାଦମାଳକବିର ମନ ମାନବ ।—

ଅପର୍ବା କଲାରମାତ୍ର ପା ୫୦ ଉପରେ ଆମ୍ବେ
ଅପର୍ବା ଦୋହାନର ପ୍ରକାଶ ଅଗିବା ଚିନ୍ତା
କଲିବତୀରୁ ସାର୍କୁ ଅକୁ । ଯାଏଁ ତିନିପ୍ରାବରେ
ଫେର ଅହିବୁ । ଯାହାର ଯେଉଁ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଦେଶ
ତଳ ଦେବ ଆମକୁ ଧରମାତ୍ର ଦେଲେ ଆମ
ଯଥାଧାର ପ୍ରାଦରରେ କବୁ କବ ଅଗି ଦେବୁ
ଏ ଅଛି ଅନୁଦରରେ କମିଷନ୍ ନେବୁ ।
ଧରମାତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଗରୁଦ୍ଧ ଟଙ୍କା ଦେବା
କା ଦେବ ।

ପ୍ରାଚୀନତା ଓ ଅର୍ଥବେଳେ କିମ୍ବା

ପ୍ରତିକ ବନ୍ଦୁ ।
ଦେବଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦.୫୭
ଅର୍ଦ୍ଧଧର୍ଵବ ଟ ୧୦.୫୯
ପ୍ରିମ୍ ବୁଝାର୍ଜ ସାନ୍ସ୍କରଣ ଏବଂ ଅଳମ୍ବନ
ପଢ଼ାଇବାର ବାହୁ ଶ ଗାଁରଥୀ ସାଂକ୍ଷକ
ଉଦ୍‌ଘାଟନା ଉଚ୍ଚ ଟେକ୍ ହୋ ।

NOTICE

Is hereby given that an extraordinary meeting of the Katak "Student's Association" will be held on Sunday the 20th. instant at 5 p.m., at the premises of the Ravenshaw College.

The subject of discussion is "the advantages and disadvantages of the present system of Education." A. M. Bose Esqr. has consented to preside on the occasion.

Gentlemen are respectfully invited
to attend.

KATAK, Gazanbihary Chowdhury
17-7-84. Honorary Secretary.

COTTAGE ICE COMPANY LIMITED

Ice is now ready for issue in quantities + see and upwards.

Books containing Tickets for ½, 1, 2,
and 4 seers can be bought of the
Secretary, the price of Books ranges
from 2 Rs. upwards—arrangements
will be made for the sale of simple
Tickets in the city and cantonments.
(Persons wishing to undertake agen-
cies are requested to apply for terms
to the Secretary.)

The House for Delivery of Ice at the Factory, on the bank of the Mahanuddy, near the Maharsajhi of Dhenkanal's garden, are from 6 A. M. to 9 P. M. Ice is issued only in exchange for the Company's Tickets. No cash is taken at the Factory.

15 Cantonments] Louis E. DESHATOUR
CUTTACK. } Secretary.

ବିଟକ ଅଇବ କଲ୍ପାନା ଲିମିଟେଡ୍ ।
ସମ୍ମର ଦରପ ବିଜ୍ଞାପିତ୍ତ ପ୍ରମୁହ ଆଜି ।
ଅର୍ଥମେଘ ଏବ ଗହିର ଯେତେ ଅଥବା ପ୍ରଚ୍ଛେ-
ଜନ ମିଳ ପାରେ । ବରତ ସେ ଯ ରାତିକୁ
ସେ ଏ ର ଧର୍ତ୍ତନ୍ତ ତଣିକାର ଇକଟ ବିଶ୍ଵ
ବକା ହୋଇ ସେଫେକେଥାର ପାରେ ଦିନିଶ୍ଚ
ଦେଇଅଛି । ପ୍ରଦେଖ ଇକଟ ବନ୍ଧାର ମୂଲ୍ୟ
ଟୁ୯ ଲା ଟ ଅଥବା ଅଟେଇ । କଣ୍ଠକିମ୍ବ ଇକଟ
ଥହର ଟ କଲ୍ପ ମଧ୍ୟରେ କମ୍ପ୍ୟୁ ଉପଯିକାର
କନ୍ଦୋକମ୍ବ ଦେଇଅଛି (ଘେର୍ମିମାନେ ଏକମ୍ବ
ହେବାରୁ କଲ୍ପାନାକେ ଦେଖାବେ ସେଫେକେଥାର
ଆବେଦନ କରିବେ)

ଦେବପତି କାର୍ଯ୍ୟାନା ମହାନୀତି ମୂଳ ଗୋ
କାଲୀଙ୍କ ମହାପ୍ରକାଶ ବରିଣ୍ଣ କବିଟରେ ଅନ୍ତର୍ମା
ଥୋରେ ସବାଳ ଏ ଶାତାନ୍ତର ସହ କାମୀ
ଶର୍ମିଳୀ ବରଷା ଉତ୍ସବ ଦୁଆମ । ସେଠାରେ
କରନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ କଥା କି ପାଇବେଦିଲ କମ୍ମାଳକ
ହବଟ ବଦଳରେ ଜରାଟ ଉତ୍ସବ ।
କମ୍ମାଳର ଚାଲୁଧ, ପ, ପ୍ରକାଶନକ
କବିକ ଥେବେଟିବ

ଶା ୧୯ ରୁଷ ଜ୍ଞାନ ସନ ପାତ୍ର ମରିଥା

କ୍ରିଲେଗିକା ।

୩୩

ରହିଥିବା ମୁଁ ଗର୍ଭନାରେ ଓ ଚୂପାଣିରେ
ଶେଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର କୁଣ୍ଡଳିଖାତିଲ ବିଷଥବାର
ବିଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲି ମଧ୍ୟ ଏବର୍ଷ ସାମାଜିକ ଜୀବ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ୱାରା ଓ ଗୋ-
ତର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସ୍ଵରୂପ ଜୀବନର ପାଇଁ ପାଇସ୍ଥିତ
ଏହିପରି କାହାକାଳ ଫୁଲ ଯାଇସ୍ଥିତ ଓ ବିଦ
ନାବ ଅର୍ଦ୍ଧଶିତାପର ଲଳି ହୋଇ ଫୁଲ ଯାଇ
ଯାଗଶାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତିମୁକ୍ତ ରହିଛି ହୋଇଥିଲେ
ମେମାନଙ୍କ ପ୍ରାମ୍ପ ମାତ୍ର ସମ ଖେଳରେ ଅବେଳାମ
କରି କାର୍ଯ୍ୟରେ କରିଦେଇଥାଏ । ମାତ୍ର ମୋ-
ଦର ପଢ଼ି ବିଜ୍ଞାନକୁ ଅବଗତ ହୋଇ ଜଣେ
କେବୁ ଅପଣା କୁଟରେ ସବଜାରେ ଚୂପାଣି
ଓ ଗର୍ଭନାରେ ଗୋକାର ଖାର ଆଶ୍ରମୁକ୍ତରେ
ପରିବ ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ କି ସେ କି ୨୦ ମା
ହାର ଥିଲା । ଅଛି ତାତାର ପେଟ
ଫଳର ଖାତା ହୋଇ ଓ ରକ୍ତପ୍ରୟୁକ୍ତ ହୋଇ
ମନ୍ଦିର ହୋଇଥିଲା ଅଛି ୨୧ ବନରେ ଅକାଳ
ମୃଦୁରେ ପରିବ ହୋଇଥାନ୍ତା ଏମନ୍ତ ସମୟ-
ରେ ତାତାର ଶୁଦ୍ଧାଦି ସର୍ତ୍ତାରେ ବର ମୋତ
ପାଖକୁ ପାଦାକୁ ଦେଇ ଅବିନେ ମୁଁ ଅବେଳା
ଶୁଦ୍ଧା ବର ତାତାକୁ ଅଶୁଦ୍ଧମୁକ୍ତ ବିଶା ଦର-
ଅଛି ଅବେଳା ଜଣାଇଛି ସେ ସେବେ କେହି
ଏହିପରି ସୁହୃଦର କୁଟ ଜୀବ ଆର ମୁହୂର୍ତ୍ତ-
ଧରେ ପଢ଼ିବ ଦେବେ ମୁଁ ଦାଢ଼ି ନୁହେଁ ମାତ୍ର
ମୋଦର ପଢ଼ିବ ଏହ ସେ ମୁଁ ସୁହୃଦରେ ଯାହା-
କୁ ଅପଥ ଅଥାବ ଗାହକୁ ଅବେଳା ହିନ୍ଦୁ କର-
ଇଥି ।

ଶା ୨୦ ରୁଷ ଜ୍ଞାନ ସନ ପାତ୍ର

। ମା । ସନମ । ପା । ବରତରପଥ

। ଆ । ଜ୍ଞାନପଦ୍ମପୁର

। ବ । ବଟକ

WANTED

Contractors to saw sleepers in the
Ongal Forests and Contractors to cart
sleepers from the forests to the Maha-
nadi and to float them to Cuttack.

Apply at the forest office,

Chowleaganj,
Cuttack.

ଅନୁଗ୍ରହ ଜଗଳରେ ସିଲପିକାଠ କାଟିବା
ସକାଳେ ଏବଂ ସିଲପିକାଠ ଜଗଳରୁ ଗାତ୍ର-
ହାର ମହାନାର ଭୁଲକୁ ବୋଲାଇ କର କଟକ
ଜଗଳରୁ ପାଇବା ସବାବେ କନଟାକ୍ରମାନେ
ଦରକାର ଅଛନ୍ତି ।

କଟକଜଗଳ ରୁକ୍ଷିଲେ ପାଇସ୍ଥିତ ଅଧୀ-
ବରେ ଦରକାରୀ ଦରକାରୁ ଦେବ ।

H. H. DAVIS,
Deputy Commr. of Forests
Orissa Division.

ଶିମ୍ବରିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନାନ ଅମ୍ବ ଜୀବ-
ଧାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।
ଜୀବନାନେ ଏଠାବେ କିନ୍ତୁ କଲେ ପାଇ
ପାଇବେ । ବିଦେଶୀୟ ପ୍ରାକ୍ତବିମାନେ ତାତମା-
ଧୁଳ ସହି ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେବକିହି
ଏହିର ଜୀବ ଶାତ୍ରୁ ପତାର କାହିଁ ଯିବ ।

କର୍ମର ବସ ।

ଏହାକୁ ସେବନ କଲେ ଅଜ୍ଞାନୀ, ଅନ୍ତିଷ୍ଠାର,
ଅମାଦିବାର, ବିଜ୍ଞାନୀର, ପ୍ରକାଶୀ, ବାଳବ-
ିଜାଳର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅନ୍ତିଷ୍ଠାର ଓ ଉଦ୍ଦେ-
ମୟ ହିନ୍ଦୁ ହୃଥର । ମା ୨୦୧୬ ମେଁ ।

ବିଜେଷର ରସ ।

ଏଥରେ ବିଜେଷ ପ୍ରକାର ମେହି, ତେବେ
ପ୍ରକାର ମାତ୍ରାକାର, ଅର୍ଦ୍ଧ, ମୁହୂର୍ତ୍ତ, ବୋମ-
ରେଗ ଓ ପ୍ରତିର କିନ୍ତୁ ହୃଥର । ମୂଳ୍ୟ ମାତ୍ର
ମାତ୍ର ୨୫ଟା ।

ବିଜେଷ ପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ରୋବସ୍ତୁ ।

ଦେଶୀୟ ରେବାତ୍ମାନୀ ମୋଦବ ।

ନିରୋଗୀ ଲୋକେ ଏ ମୋଦବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
କଲେ ବଳ ବର୍ତ୍ତୀ କୁରି ଓ ଶବ୍ଦର ଅପରା ହାତୀ
ଯାଇ ହୃଥର, ବିଲକର ଯୁଧା ହୁଏ, ଗୁରୁପାତ୍ର
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅବାର କଲେ ଜାତୀ ହୋଇ ପାବ ।
ବୈଜୀ ପରେ—ରତ୍ନମୁଁ (ବାହନାର ରତ୍ନ-
ପତ୍ର), ଶକ୍ତିମୁଁ, ପ୍ରମେହ ଅବିମାର, ଚକ୍ର,
ଶୁନ୍ଦ, ଧୂକରଙ୍ଗ ପରିବ ଜାଗା ହେବ କିମ୍ବା
ହୃଥର । ମୂଳ୍ୟ ମା ୨୦ ଥିଲେ ୧୫ଟା ।

ହୃଥର ଅପୁରୋଧସ୍ତୁ	ଦେଶୀୟ
ଅଗ୍ରଧାଳୀ ବିକାର	
ବିଜାର କଟକ	ଏ ପାଇବନାନ୍ତିରୀ

ଏକରିର ମଳମ ।

ଦେଶୀୟ ଉପକରଣବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଳମାତ୍ର ।
ଏଥରେ ପାଇଦ କିମ୍ବା ଅବିନାନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନୀ
ପଦାର୍ଥର ଲେଖମାତ୍ର ଲାହିଁ । ପ୍ରତି ଦିନାମ ଟେକ୍
ପାଇବି ଝର୍ଣ୍ଣା ଟ ୧ ଥାଣା ।

ନୂତନ ସାଲସା । ନୂତନ ସାଲସା ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରକାର ଦେଶୀୟ ଓ ୭ ପ୍ରକାର
ବିଜାର ମେଲାବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତବାର
କଲେ ଶିଥରରୁ ପାଇ ଦହୁଷିତ ବିଜାରମେ
ହୁଏ ଶିଥିର ନର୍ତ୍ତର ହୋଇଯାଏ । ପାଇବ ବା,
ନରମୀ ବା, ହାଲୀ ବା, ବେଳ ଓ ଜାବ
ଭିତରର ବା, ଶୋଇ ବା, କାନ ବା, ମାନର
ପୂଜ, ବୋଲୁ ବାତିଳି, ଅକ୍ଷୟିବା, ପେଟପୁଲ
ଶୁଦ୍ଧିବିଧା, ବାଗ, ପ୍ରସ୍ତୁତବାପୀତା,
ବୁଣ୍ଡିଆ, ଧାରୁଦୋଷିବଳ୍ବ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵମତ୍ତର କୁର
ଭିତ୍ୟାବ ଶିଥି ଏହି ନିଷ୍ଠୀ ଅବମ ତୁବ୍ରା ।

ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରତି ବୋଲି ଟ ୧୯ ଦା,
ପାଇବି ଟ ୧ ଥାଣା । ଡିନକ ଟ ୧୦୫ ଥାଣା ।

ନାମର ପେଇ ।

ତାତମା ଉପାୟରେ ମହିତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତକରିବା
ଧବଳ ଓ ଶୁଦ୍ଧ ସେବର ଯେବେ କିନ୍ତୁ ଜୀବନ୍
ଆବ ତେବେ ତାତା ମାତ୍ର । ମାତ୍ର ତେବେ
ଅମେମାନେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁରେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କିନ୍ତୁରେ । ବାକୀ, ଶାବୀ, କୁଣ୍ଡିଆ,
କୁଳ, ପଦ୍ମପାତ୍ର, ଧକଳ, ଲୁହ, ଗପରକୁଣ୍ଡ,
ରହମାକ ଘେରଇ ନନ୍ଦୀପଥ । ଏହା ବ୍ୟକ୍ତି
ଯେବେ ପ୍ରକାର ବା ଅଛି, କର୍ତ୍ତା ଏବଂ
ବିଜ୍ଞାନରେ ଉପକାରୀ ଅଛେ । ପ୍ରତି କିନ୍ତୁ
ବୋଲି ଟ ୧୯ ଦା ଓ ପେଇ ବୋଲି
ଟ ୧୯ ଦା ।

ପାଇବା ଅବମ କ ହେଲେ ମୂଳ୍ୟ ଫ୍ରେଶ
ଦିଅଦିବ । କଲକାରୀ ଦେବେ ଗୁଣ୍ଡିଆ କୁଣ୍ଡିଆ
ଟ ୨୭ ଲମ୍ବର ଗୁହରେ, ଏ, ଦୋଷ, କେନିଶ୍ଚ-
କହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବିଜ୍ଞାନୀ ହୁଏ ।

ଉପରଳିଖିତ ସାଲସା

କଟକ ପ୍ରିଦୀ ଦମ୍ବାନାର, ବୋକାର ପାଇସ୍ଥିତ
ବିଜେଷ ହେବାରୁ ।
ମୂଳ୍ୟ ଏକ ସିବିଲ୍ ଟ ୧୯ ।

ବ୍ୟାପକ ଜୀବନ ପାଇଁ

ସାଧାରିତମ୍ବାଦିପତ୍ରିକା ।

४१८

१०५

ଫି ୨୨ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୮୦ ମହିନେ ପାଠ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା ମହିତା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର ଏବଂ ପାଠ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା ମହିତା

ମୁକ୍ତି	ଅଧିକ	ବର୍ଷା
ପାଞ୍ଚଟି	୩ ୨୫	୩ ୯୮
କାହାମହିଳା	୩ ୦ ୭୫	୩ ୯୮

ଶ୍ଵାରବୋର୍ଡରେ ମୋହତମାନଙ୍କ ପଲେକକାଳ
ଏହି ଉତ୍ସଥବା ସନକରେ ଛଇବଟା ହଣ୍ଡିବ-
ପରାବୁ ଗବ୍ରୁମେଲରେ ଅବେଦନ ହୋଇ-
ଥାଏ । ସବୁ କହନ୍ତି ଯେ ଅବେଦନମାତ୍ରରେ
ମହାତ୍ମାର ଜୀବନରେ ମହାତ୍ମା ଅର୍ପି କର
ବାରିକ କାରିକାଟରା ହଢ଼ର୍କ ପ୍ରାସ ହୁଅଥାଏ ।
ଏହି ଟରା ତିବି ମରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇ
ଥାଏ ।—ଅମ୍ବେଦାକେ ଗବ୍ରୁମେଲରୁ ବିଶ୍ଵ-
ବିଜ୍ଞାନ ପରିପାଠ । ସେବେ ଲେଖମାତ୍ରରୁ
ଧରନୀର ପ୍ରାସ ଦେବାର ଅବସର ବିଅଗାଲ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ରେବେ ରେମାଇନ୍‌ଡାମ୍‌ପ୍ଲେଟ୍‌ପ୍ଲେଟ୍‌ପ୍ଲେଟ୍
ଫର୍ମର୍କୁ ରଖ ଦିଲା ଅତି କି ଖୋଲ୍‌ଯାଇ
ଥାଏ ?

ଅମେରିକାରେ ଆଜନ ସହିତ ଘବରତ ହେଲେ
ପ୍ରେ ବାବୁ ଗିରାପଦକୁ ବୋଷ ହାଲାଗରେ ହୁଏ
ହବୁଥା ଅଧୟୁତ୍ତମ କରାଯାଇଛିକି ଦେଇ ସହେଳିତ
ପ୍ରକାଶମଳ କରାଯାଇପାଇବା । ବିଜ୍ଞାନ ବାବୁ ଏଠା
କଲେଜର କଲେଖ ଅଧ୍ୟାପକ ଥିବା ସରମୂଳେ
ଦେଇ ଡିଜାନ୍ ଫର୍ମର୍ ମକୋଲିକ ହୋଇଥିବାରୁ
ମୁମ୍ବାନାଳ ମଧ୍ୟରେ ସେ ବିଗେଷକୁଣ୍ଡେ
ଜପନ ସଂସ୍କର ଭାଷାରେ କୃତବ୍ୟପଦବୀରେ
ମୁମ୍ବାନାଳର ବିଶେଷ ଅନନ୍ତ । ସାଇରେନ
ସଞ୍ଚାର କଲେଜରେ ସେ ଯେମନ୍ତ ସୁରକ୍ଷାତି
ଏ ବନ୍ଦାରାନ୍ତି ଦିକକା ମନୋରେ ଭାବା
କରି । ଏ ବର୍ଷ ମସିହାରେ ହେ ଏବାକେ

ପ୍ରେସ୍‌ରୁଟକର ଦୂଷି ବିଷୟକ ସମସ୍ତ ଛାଇ
ପ୍ରଧାନାଶକ୍ତିମାଳ ଲାହ କରଅଛନ୍ତି ଏହି କର୍ତ୍ତା
ସଙ୍ଗେ ପଞ୍ଚମ ପାତ୍ରଙ୍କ (ପାହିବକଟନା) ବି
ଭବ ପାରିବୋହେଲ ମଧ୍ୟ ଲାହ କରଅଛନ୍ତି ।
କରିବାରୀ ଧୂରା କରିବାରେ ଅଧିକ କର
ଏବାକୁ ବୁଝିପଣ ଦେଖାଇ ଆପିରା ହାମାନାମ
ଗୌରବର ବିଷୟ ନୁହଇ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଏଥିପାଇ ବିଜୟ ବାହକୁ ଶତ୍ରୁ ଧଳିବାକ
ଦେଇଅଛୁ ।

ବୀରମାର ନିରକ୍ଷିପିତର ଜିଲ୍ଲାକର ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରଦେଶରେ କେତେବେ କଣ ସାମାଜିକ ଜୀବନରେ
ହେଉ ନାହିଁ ଯାହା ଦେଇ ଥିଲାର ମୋତ୍ତ
ଦୟା ଅଭିଧିକାରୀ ହେବାକରମା ଚଳିଛିବା
ଏ ୧୯ ବର୍ଷରେ କଣକ୍ତି ପାଇଁ ଥିଲାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅବେଦନ । ଗୋ ୫ ୪ ମୋତ୍ତବୟା ନାହିଁ ଗୋ
ଟିଏ ମୁହଁନେ ଭାବାର କେନ୍ଦ୍ର କାରଣ ଦିଆଯା
ଯାଇଦେବେଦିନ ପୁରୁଷର କଣାଳୀ ଅଭି ଏହି
ମୋତ୍ତବୟାରେ ଅସାମୀ ମରୁଅଳ୍ପ ଧୂର ତୁ
ରିପୁ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ ତାବାର ତୁମ୍ଭ
କାରିଥିବା କାରିଗୁ ମୁହଁ ଆଦିଲା । ତୁର
ମାଦେମାରେ ଅସାମିଆରେ ଦୋଷ କାହାର
କି ପରିପୁ ତେ ସେ ଲଗାଇବ ସମାଜ ଉଠିବ
କିମ୍ବା ଶାର କାହାର ବହିବାରୁ ଦେବନ
୨ ୪ କାନ୍ଦିବାପର ଦଶାଙ୍କ ପାତ୍ର ହେଲେ ।
ଦେଖିଲୁ ମୋତ୍ତବୟାମାର କରେଇ ଅପାମିଳାନ୍ତି

ଶୁଭର ଶବ୍ଦରେ ଅର୍ଥାତ୍ ହୃଦୟର୍ଷଠାକୁ
ଧରିବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ବିଜୁଲପତି
ପାଇର ସାହେବ ଅପର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅପଣା ମୟୁ-
ବେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ସେ ଏହିଜାଗର ତୁମ ମିଳିବା
କଥାମାନ ଅବାଲରୁ କାଞ୍ଚମାନେ ଅଳାଯା,
ଯରେ ବିଦ୍ୟା ବିଲେ । ସାରେମ କାଣ୍ଡର ସେ
ଅଧିକମୟୁବ ଶ୍ଵାମୟୁ ଜୀବମନ୍ତ୍ର ଅବରୂହର
ଫଳ ଏକଥା ଅମ୍ବୁମାନେ ପୁଷ୍ପରୁ ଦିହ ଆପୁ-
ଥାଣ୍ଟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେହ କଥା କେବଳ ଅଧିତ-
ତର ଦୃଢ଼ ବେବି ଥାଣ୍ଟ । ଅମ୍ବୁମାନେ ଏକାନ୍ତ
ଅର୍ଥକା କରୁଁ କି ମହାମାନ୍ୟ ଲିର୍ବା ଶବ୍ଦର ସହ
ଯାଲେମ କାଣ୍ଡର ସମ୍ପ୍ରଦାଯଙ୍କ ବିବେତନା
ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟର ବନ୍ଦ ପରିଦ୍ୱାରା ଲେନାକୁ
ଯା ଦେବନ୍ତି । ଏମାନେ ସମ୍ମୁଖୀନ୍ୟ ହିରୋ-
ନ ହେଲେ ସୁଜା ଏମାନଙ୍କ ପରି ନିରାଜ
ନିଧି ଦିଲ୍ଲିର ଦେବାଦ ଥାଣ୍ଟ । ପ୍ରାଣ୍ୟ କାଠ-
ମାନଙ୍କର କିଛି ସୁଦିନର ଦେବ କାହିଁ କି ?

ବନ୍ଦିକାଳର ବିଜ୍ଞାପନ ।
ମତ ୫୦୮ ଗାୟକ ସାଲ ବାବଦ କଳିବଳ
ନବ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଚାହେ ଯାଏ ଯେ ଗଛ ଧର
ବର୍ଷରେ କରୁ ବିଶ୍ଵାଶ ଅଣ୍ଟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନ
କୋଟି ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପରିମାଣ ଦୂରି ହୋଇ
ଥିଲା । ଏହା ହତା ମହାକନ୍ଦମାନଙ୍କର ବଳ
ସମ୍ମରି ଅଛି ମାତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଉଦ୍‌ଦିଇ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦ ହେତୋଟିରୁ ଜାଗାକିନ୍ତିରୁ

ଅଛୁ କଳ ସମ୍ପର୍କ ରଖି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଗର୍ଭି-
ମେଘ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀ ନେଇ ଥରନ୍ତି । ବାହୁ-
ଦୟର ଗର୍ଭିମେଘଙ୍କ କବିତା ବିଜର ଅୟ
ମେଘର ଦୃଢ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି ମହାକଳଙ୍କ କାରରେ
ମେଘର ଦେଇ କାହିଁ । ବନବିଶ୍ଵରର ଲନ୍ଧେ-
ଦୂର ରୋଜୁଲଙ୍କ ଅଧିକରେ ଗର୍ଭବର୍ଷ ଜୁରେ
ହରାକଥାରକ ନିଶ୍ଚେନକର ଦେଇ ଅଛୁଣ୍ଡି ।
ତତତତତର କାର୍ତ୍ତି ପ୍ରଜଳା ଏ ମହାଶୂନ୍ୟ
ଦୂର ଦେଖିବାରୁ ବନର ଅୟ ପୁଷ୍ପମେଘା
ଅୟତ ଦୃଢ଼ି ଦେଇଥାରୁ ଏବଂ ଏହ ପାଳ ଦେଖି
ଆଜି କେବେହେବଳ ସପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶିଥୁର କର ଅଛୁ-
ଣ୍ଡି । ସନ ୮୦୩ ସାଲର ଅପ୍ରେଲ ମାସରେ
ଗର୍ଭିମେଘଙ୍କ ହସ୍ତରେ ୨୫୨୨୦ ବର୍ଗମାଇଲ
ଜଳ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ବଜାଲାରେ ୨୨,୨୨୯ ମା-
ଇଲ ମାତ୍ରାକରେ ୨,୨୩୨ ମାଇଲ ବିଶେ-
ର୍ଷରେ ୫୪,୫୫୭ ମାଇଲ । ଏଥି ମାତ୍ରରେ
୨୫୨୨୦ ମାଇଲ ଆବରେ ୨୫୨୦ ମାଇଲ
ଛଜାଇରେ ଏବଂ ୨୫୨୦ ମାଇଲ କିମିର
ଅନୁରୂପ ଭାବ ଅଛି । ଗର୍ଭବର୍ଷ ୨୦୨୭ ମାର୍ଚ୍ଚି
ଦୂରକ ବନ ଗର୍ଭିମେଘଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛେଇ ।
ଏ ହସ୍ତରୁ ଫିଲ ଗାରଞ୍ଜଳ ତେବେକବ
ଉତ୍ତାତ ଅନେକ ବନ ଅଛୁ ସେ ସମସ୍ତର
ଜୁମାକ ବାସି ଥିବାକୁ ହୋଇ ଅଛି । ଗର୍ଭବର୍ଷ
ବନର ଅଧିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀ ଯାଇ ୨୫୨୦୨୨୦
ବା କଟ ଲାହ ହୋଇ ଥିଲା । ସନ ୧୯୮୦୦୦
ସାଲର କଟ ଅୟ ଅନ୍ତର ପୁଷ୍ପର ଦେବ
ଦୋଷ ଅନନ୍ତି ହୋଇ ଅଛି । ପ୍ରହିଦେଶର
ଭଲଭଲାଗର ଅୟ ମହାମେଘା ଅଧିକ । ସେ-
ଠାରେ ଗର୍ଭବର୍ଷ ୨୫୨୦୦୦୦୦୦୦ ଲା ଅୟ
ହୋଇ ଥିଲା ଏବଂ ତହିଁରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀ ଆଜ
୨୫୨୦୦୦୦୦୦୦୦୦ ଲା ଲାହ ହୋଇଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ
ହଜାରାରେ ହସ୍ତର ବନ ଶୁଦ୍ଧିବେଳେ ଅଧି
ଅଧି ପଡ଼ିଥାଏୟ ଲାହ ୨୫୨୦୦୦୦୦୦ ଲାକୁ
ଅଧିକ ହୋଇ ନାହିଁ । ବଜାଲାର ବନ ବନ୍ଦ
କାଳରୁ କାଠ ଦରା ହେବାନ୍ତାଣ ମହା ହୋଇ
ଆରଥି ଏବଂ ତହିଁରେ ଜଳ କାଠ କାଠାନିବ
କବେଥିରେ ଗର୍ଭିମେଘ ଥରେ ବାନ୍ଧୁ କରୁ
ଅରନ୍ତି ସନ୍ଦର୍ଭ ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଧି ଅୟ ହେବାର
ବନ୍ଦ କାଠ ନାହିଁ ମାହ କାବେ ଏ ସମସ୍ତ ବନ
ରେ ଅଧିକାଳ୍ ହେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦର୍ଭ
ନାହିଁ ।

ଏବାଦଶୀ ଦ୍ୱାରା
ପଣ୍ଡିତ ଶଶିହର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ହନୁମର୍ମ
ବଜାନ୍ତ ବ୍ୟାପାରର କମାଳର ପ୍ରଦାନ କରୁ
ଅଛି । ଏବାଦଶୀ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ ଖେଳାଧାର
ବହୁ ଅଛି । ବଜାବଧିରେ ଯାଦା ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇ ଅଛି । ଅମ୍ବମାଳେ ପାଠମାଳର
କାରିଗା କାହିଁଏ ପଢ଼ିଲେଠି ଦିଆମାନ ଫର୍ମିବୁ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଁ ।

ଏହାକଣ୍ଠୀ ଦୂରଗାସର ପଳ ଗୋଟିଏ
ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ମାନସିର ଓ ଗୋଟିଏ ଜୀବି-
ଶିଳ୍ପ । ଉଲ୍ଲିପ୍ତପୂର୍ବ ଦୂରଗାସକିମ୍ବା ଅର୍ଥକାର ଦୂର-
ଗା ଏକାକ୍ରମ ଛିନ୍ଦେଶ୍ୱର । ଏହି ଅଧିକାହୁରୀ
ଦୂରଗାସକିମ୍ବା ଓ ଉଲ୍ଲିପ୍ତ ଛିନ୍ଦେଶ୍ୱର ଦେଖିଲେ
ଆମ୍ବାର କଳିଖାର ଯାଧନ ହୃଦୟ ଏବଂ ଏହା
ମାନସିକ ଫଳ । କେତେ ଜିବନକୁଷାର କରିବାର
ଦୂର ଉପବାର ହୁଅଇ ସମସ୍ତେ ହାଣିକୁ

ବାଟ ଅଳ୍ପକୁର

କୁଟୁମ୍ବର କି କଣାରର ଦେଖାଇ
ନହେ ? ଏବା କି ଅନିମ୍ବ୍ୟ ଅଟିଲ ? ଏହି
ବୀର ଏ କମ୍ପୁ ବ୍ୟୁପରକ ଜୀବିତାଚରି
ଅପୁନ୍ଧତ୍ତି ଓ ସହା କଣାରର ଦେଖେଇ
ଉପାୟ ଦେବତାର ମାତ୍ର ସବୁ ନିଷଳ ଏ ବସି
ନିଃସ୍ଵର୍ଗ ରୂପ ସଙ୍ଗେ ଗୁଡ଼ ଥାବେବ ଯେ ଉପାୟ
କରିଥିଲେ ଜାହା ବାଠିମାନଙ୍କ ଜଣାଇଥିଲୁ
ମାତ୍ର ଅଭ୍ୟାସର କବା ଧରା ପାଇଅଛି । ବିଟିର
ଚରଳାର କାଳିମନୀ କାଠମୋଡ଼ୀ ବାଟରେ
ଯାହା ଓ ପଥମୋଳେ ପ୍ରଗତିତ ଓ ଅନ୍ତର
ଦେବାର ସମ୍ମ ଦେଖି ଉପେକ୍ଷ କରିବାରୁ
ପୁରସ୍କାର ପଢ଼ି କବନ୍ତି କରିବାର ମେଳିଖର
ଥାବେବ ଅବେଳ କରେ ଏବନ୍ତରେ ସମାଜ
ଦେଲ ଯେ ମହିଳାକାର ଓ ମାହି କମ୍ପୁ
ଯାତ୍ରିକୁ ଧାରା ଦେଇ ଅଧିକରଣ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏହାର କି ଆଠ ପ୍ରକଳ୍ପବଳାରୁ ମହିଳାକେ
ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲାରୁ ବେମାନଙ୍କ ନହିଲାରେ
ତତ୍ତାନଳେ ଏ କରେ ଅଧିକ ପରିଧା ଦେବାରୁ
ଅପରିକରିକାରୁ ଦଳିବାର ମାତ୍ର ଧରା ମାତ୍ରିନେ
ଏମିନିକାର ଶୁଭମାର ବହ କରିବାରେ କିମ୍ବା
ଧରିବନ୍ତି ଅର୍ପଣ ହୋଇଥିଲା । ଅଧିକରଣ
ଅପରିକରିବେ ମହିଳାକାର ସମ୍ମ ହେବ ।
ମହିଳାର ନିର୍ମିତବାର ମାନର ଉପରାକ୍
ଦ୍ୱାରାପରିପ୍ରକଳ୍ପିତ ଯାହେବନ୍ତି ପରିପାଇବେ
କାଳିମନୀ ଓ ଦୁଇକାନ କାଳିମନୀ ମାତ୍ରିନେ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇଥିଲା । କୋଡ଼ିକୁବ ଚକଳର
ଢାଳକଗୋ ଯୋବର ଲାଟରେ ପଥକମାନେ
ଦୂରକଳ ଓ ଅଧିକ ଦେଇସବାର ଏଥୁପୁକେ
ପିପୋଟ କରିଥିବାରୁ ଶାଠ ଲାଖେକୁର
ପ୍ରତି ତନମୁର ଅଜ୍ଞ ହୋଇଥିଲ ମାତ୍ର
ଫଳ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଣା ଯାଇ କାହିଁ ।
ଯୋବର ଲାଟରେ ଧାର ହେବା ଅନେକ
ଲୋକର ସଙ୍ଗରେ ଥିମ୍ବାଳର ସବ୍ଦା
ଧାରାର ହୃଦୟ ଓ ସେମାନରଠାରୁ ଶୁଣୁ ଯେ
ସେଗପରି ମାହିମାନେ ପ୍ରତି ଜଗତର ପରିଷାବ
ଦୂରପଦ୍ଧତା କି ଧାରନେ କହୁକାରେ କି
ତହାରୁ । ସେଗପରି ବନ୍ଦମୁଦର ନୟକ
ଥିଲେହେଁ ଏ ଅଧିକରଣ ପତ୍ରଧନ ହୃଦୟ ସେ-
ମନ୍ତ୍ର କି ମାହିମାଳର ଏବା ଦକ୍ଷପୂରୁଷ ହେଲାଣି ।
ଗତବର୍ଷ ପୋକର ଜଣେ ମାହି ଏହି ଦୋଷ-
ରେ ନଅପାପ କାଶଦୀର ଦଣ୍ଡ ଧାର ଥିଲା ଓ
ଅଛ ଜଣେ ଅନେକ ଜମାନା ଦେଇ ଥିଲା
ଏଣୁ କର ସେହି ସମୟରେ ଏ ଅଧିକରଣ
କିଛି ନିବାରଣ ହୋଇ ଥିଲା ମାତ୍ର ଏବର୍ଷ
ପୁନଃଦୀର ତାହା ଜୀବରୁକ ହୋଇ ଅଛି ଏ
ମାହିମାନେ ଗତବର୍ଷ ଯର ଦ୍ଵାରା କି ହେଲେ
ତାହା କେହି କାହିଁ କିବାରଣ ହୋଇ କି ଥାବେ ।
ପଞ୍ଚମାନ୍ତରେ ମାନ୍ଦଳ କର କନ୍ତ ଓ ଝରନ୍ତ ଦେ-
ବାକୁ ଅନ୍ଧକରଣାକେ ହେବେ ଲାଜୁ ଦରବେ
ନାହିଁ । କାଠମୋହାରୀ ପାଟର ମାନ୍ଦଳରେ ଧୂଲିର
ଯାହି ମାନ୍ଦଳ ମେଳିଶାରେ ଏ ଶ୍ରୀପ ହେବାର
ପଞ୍ଚମର୍ତ୍ତ ଦେଇ ଥିଲେ ମାନ୍ଦଳ ଦେଇ ପଥର
ହେଲେ ନାହିଁ । ଯତରାଂ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ
ମନ୍ଦଳ ଦୂରକ କିମ୍ବାର ହେତେକ ଲୋକ
ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ସମର କରି ମାନ୍ଦଳ କଳା-
ନବାର ଆଜି ହୋଇ ଅଛି । ଏହିକୁ ହୁଅ
ପରିବାର ଏଥିର କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ କରିଲା
ଏ ଅଭିନ୍ଦନ କରି ମାତ୍ର ନିବାରଣ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନେ ଶାଖା କେଳାଯାଇବା ।

ବନ୍ଦ ଧୋଇ ସାର ତାବତ୍ କଲାଦେଶର
ଜେଣ ସମୁଦ୍ର ଚାରିର କାର୍ଯ୍ୟ ହିତେବେ ସମ୍ପଦ-
କ୍ଷେତ୍ର ଗୋଟିଏ ଲାଗୁ ଥାଇବିବିଳ କର୍ତ୍ତାଙ୍କଣ ବା-
କ୍ରମଥାତ୍ର ଏହି ଚିହ୍ନରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଏ ଉତ୍ସବର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରକାରରେ ସମ୍ମୋହ-
କଳନ ଦେଇଥାଏଛି । କରୁଦିମାନଙ୍କ ମନ୍ଦ ପରି-

ଠାରୁ ଏକେବ ଉଗ୍ରା ହୋଇଥିଲା । କେଳଖା-
ନାର ଲେଲିବାରୁ ଜୀବା ମଧ୍ୟ ଉଗ୍ରା ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ
କେଳିଦିନ୍କ କଟକଣାରେ ଯେମନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦିତ ଫୋଲ
ଅଛି ଯେମନ୍ତ ଘାସରକ ବଣ୍ଣର ସଂଖ୍ୟା ବିପ୍ରଭାବ
ଉଗ୍ରା ପଡ଼ିଥିଲା । ସବୁ ୧୦୦୦ ସାଲରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଶତାବ୍ଦୀ ଓ ଗପବର୍ଷ ହେବଳ ୧୭୧୯
କଇବା କେଳଖାନାରେ ରହିଥିଲେ । କଇବଳ ମୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ସବୁ ୧୦୦୦ ସାଲରେ ବଜାର-
ପ୍ରତି ୨୮ ଥିଲା ବିନ୍ତୁ ସବୁ ୧୦୦୦ ସାଲରେ
୨୯୬ ବୁ ଅଧିକ ହୋଇ ଲାଗିଲା । ଏଥରୁ ଦେ-
ଖାଯାଏ ଯେ ବଲଦିନ ଯେଉଁ ଖୋବଳା
ଦିକ୍ଷା ଯାଏ ତାହା ଅପ୍ରଚାର ନାହିଁ ଥଥିବା
ଖୋବଳା ଖର୍ଚ୍ଚ କଣ୍ଠରେ ସନ୍ଦାର୍ଶନା
ଅଧିକ ଟ ୩୫ ଲାଙ୍କିଲଙ୍କରେ ଏବଂ
ସହାଯେକ୍ଷା ଉଗ୍ରା ଟ ୧୫ ଲାଙ୍କିଲଙ୍କରେ
ପଡ଼ିଥିଲା । କେଳଖାନାର ପ୍ରସ୍ତର ବିନ୍ତୁ ଦୁ-
ବ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଉପତମୁଖେ ଲାହ ହୋଇଥିଲା ।
ମାତ୍ର କେଳର ଶିଳ୍ପିକାରୀ ଛଠାର ଦେବ
ବିଷୟରେ ଭ୍ରମିବର୍ଷୀୟ ବବହୁମେଖ ଯେଉଁ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ତହିଁର ତୌରେ ଭିନ୍ନେ
ପିରୋଟରେ ଦେଖିଲା ଲାହ । ବଜୀଏ ଗତିଶୀ-
ଳେମ ବୋଧ କୁଥର ଲବହ ଅଗାମେ ସେ
ନିୟମ ସଫଳ କରିବା କାରଣ ପ୍ରକୃତ ହେଉ
ଲାହାଣି । ଆମେମାନେ ଆଗା କରୁଁ କି ମାନବ-
ବର କୁଞ୍ଚିତ ଦାବାତୁର ଅପରାଧ ସହିଷ୍ଣୁ
କରାନ୍ତି ପବଳ କରାଯାବା ଛାଇର ଉପରୁ
ଆମେକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପମାତ୍ର ସବାଜ ଧାରେ ସେ ଏକ
ମାସଠାରୁ ଉଚ୍ଚମାସ ଧରିଲୁ ବିଷଟ ଉଚ୍ଚମାସ
ଦ୍ୱାରା ଏକ ଖାଲୀ ଯାନରେ ଚର୍ଛିର ପୂର୍ବ ସାନ-
ରୁ ବୁନ୍ଦି ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଏକଟି ଜନ୍ମଗୋଦ-
ଟର କେବଳିଲ କେବଳମାତ୍ର ସାହେବ
ଏଥର ଏହି କାରଣ ଲୋକିରୁକୁଣ୍ଡ ବ ସବୁଗଲ
ବିଶ୍ୱର ବନ୍ଦିବାର କ୍ଷମତା ଯେ ସମସ୍ତ ଦାତମଙ୍କ
ବିଶ୍ୱ ଯାଇଅଛି ସେମାତକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ
ଦାତମ ଅପରା ପରିଶ୍ରମ କ୍ଷମତା କରିବା ହୁ-
ଅବେଳା ଯେ ଏହି ଅଧିକାରେ ଅଧିକ ଦଶ
ହେବାର କ୍ଷମତା ଉଚ୍ଚରେ ମୁଖ୍ୟ ଦିନମାତ୍ରରୁ
ଜନ୍ମିବା ଦଶ ଦିନରୁ ଲାଇଛି । ଏ କଣ୍ଠାରେ
ମାଲିଙ୍ଗୁଟ ଥିଲୁ ବେଳେ ଅନୁଦିତକ୍ଷମାତ୍ର ହୁଏ
ଅଗ୍ରନ୍ତି । ଯେଇକେଟ ସାହେବ ଏଥରେ
ସମ୍ଭବ ହୋଇ ଲାଗାନ୍ତି । ସେ ଗୋଲମ୍ବୁ ବ
ଯେ ଫୁଲେ ଯୋଗ୍ୟ ଦାତମାତ୍ରରୁ ଯାଦିଆନ

ପୂର୍ବ ବାହି ନେଇ ଏଥର ସରକାରୀ ଅମ୍ବା
ଦିଆଯାଏ ସେ ସ୍ତରରେ କିମେଷ ପରିବାର ବିଳା
ଦେଖୁନାକଟ ସାହେବଙ୍କ ସିକାନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦଶ କରି
ଯାଇ କି ପାରେ । ଫଳରେ ଲେଧୁକେଖି ଗବ-
ତ୍ତର ମାନକୁ ବା ନ ମାନକୁ ଚବ୍ଦୀମାନକ ସା-
ହେବ ସଥାରୀ ଅନୁଭବ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏଥରେ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଏବଂ ଅମ୍ବାଜେ ମୋହର-
ଲରେ ଆଜ ସବଦା ବିକଷଣରୂପେ ହୃଦୟ-
ଜମ କରୁଥିଲା । ସବସର ଅମ୍ବାଜେରେ ବାହିମ
ମାନେ ଅନେକ ପ୍ରତାର ଅନ୍ୟାୟ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି
ଏବଂ ଭର୍ତ୍ତିମେଷ ହଲ ବାହିମ ବାହି କରି
ଇଲୁ ଅମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରିଲୁ ବୋଲି ଯେବେ
ଅପାରାକ୍ଷ ପ୍ରତ୍ୟେଥ ଦିଅନ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗବତ୍ତ-
ମେଞ୍ଚ ହଲ ବାହିମ ବାହିବାରୁ ଧରମ ବୋଲି
ଅନେବ ପ୍ରକରେ ଦେଖାଯାଏ । ଯୋଗ୍ୟ
ବାହିମ ବାହିବାର ଭାବ ଯେବେ ସ୍ତରମଧ୍ୟ ଲେ-
ବଳ ଦାତରେ ଆଶ୍ରମ୍ଭା ତାହା ହେଲେ ତଳ
ବାହିମ ଭାବ ତିର୍ଯ୍ୟା ପତନ୍ତା ଏବଂ ତାହା ହେଲେ
ସବା ସବସର ବିନ୍ଦୁରହ ଯେବେ ହୁର୍ମୁଖ
ଦେଖା ଯାଉଥିଲୁ ଛହିରେ ଅମ୍ବାଜେ
ଅନୁମାନ କଲୁ କି ଏକବିଜ୍ଞାନ ଏକାହେଲିତେ
ତଥାର ଦେବା ଉଚିତ ।

କୁଟକରେ ବାବ ଆନନ୍ଦମୋହନ

6918 1

ତଳବିନୀର ବା ୧୦ ଶକ୍ତିପ୍ରଦାନ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
କାଳରେ ଏଠା ରେବନ୍ଦୁଆ କଲେଜକୁହରେ ପ୍ରତି
ପଞ୍ଜ (Student's Association) ର ଏକ
ବିଶେଷ ଅଧିକେବଳ ହୋଇଥିଲା । ଶାକମ ମାସ-
ର ମେତ ପର୍ଯ୍ୟ ଆମେରତନିର ହେଉଥିପି ଧାର-
ସନ୍ତ ଦୂରକର ରୁଧି ଦେଖାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ
କଲା ପରେ ଅବଧି କର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କଲେଜ
ଗୃହଟା ସମୟରୁ ମୁକ୍ତ କଲେଜକୁ ପଢ଼, ଅଧ୍ୟ-
ପଦ, ଶିକ୍ଷଣ, ମୌଳିକ, ପଣ୍ଡିତ, ଉଚ୍ଚେଷ୍ଠ
କର୍ମଶଳୀ ଓ ଦେଖିଲୁ ଦୂରମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ
ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧରେ ସମବେଳ ହେଲେ ଅମନ୍ତ-
ର ଅନ୍ତେ, କରିବାକୁ ସ୍ଥାନ ଧାରିଲେ ଲାହା ।
ପ୍ରାୟ ୫ ୨ ବା ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧ କୁହରୀ ପୁଣ୍ୟ
ହୋଇ ଅପୂର୍ବ ଶାରୀରି କଲା । ପୁଣ୍ୟ କିମ୍ବା
ପଢ଼ ହୋଇଥାଏ ଅନ୍ୟାୟୀ ସମୟେ ତତ୍ତ୍ଵକୁ
ବେଳେ ଓ ଅନ୍ୟମେଘକୁହରେ ଗୀର୍ଜିକିଛି

ବାହୁଦର ଅଧେଶା କଲୁଆଜୁନ୍ତି ଏମନ୍ତ ସମୟ-
ରେ ବାହୁ ମହୋଦୟ ଛାଏଇ ମାତ୍ରିଷ୍ଟେ ପୁଣ୍ଡ
ବାହେବଳ ସଙ୍ଗେ ପାଥୁର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବାଳୁମୋଦିତ
ଅର ସ୍ଵେଚ୍ଛା ରଥ ଯୋଗେ ଥାଏ ଭାବପ୍ରତିବିଦ୍ଧ
ହେଲେ । ଏହୁରେ ବିଜୁତପ୍ରଭାଗର ପାଥୁର୍ଯ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟଳକ ବର୍ଷାତୁ ଓ ଭାରତମାତାର ହେତୁ
ସଖାର । ବାହୁ ଅଳନମୋଦିତ ବୋଗ ବିଲ-
ତର ପିଲା ଯେଉଁବର ଭାଙ୍ଗିଲା ସଙ୍ଗଳର
(Wrangler) ଉତ୍ସାହ ପ୍ରାପ୍ତ ବାହୁଙ୍କର ଏହ
ବ୍ୟସ ଯାଦେବ ମଧ୍ୟ ଛାରେ ବାରିଷ୍ଠର । ଉତ୍ସାହ
ମହାସୁଲରେ ପଦାର୍ଥର କଟି ଅଥବା
ହଜରୁ ଗୋଟିଏମଣିକର ହୋଇ ପ୍ରାକଟିଂ କୁଟୁ-
ମଣି ଦିଲିଲ ଏବଂ କୈବିମନ୍ଦୁଳାମେନାହର
କିମେପରି କହାଗତ ଅଳନମୋଦିତ ବାହୁଙ୍କ
ର ମହାମଣ୍ଡଳ ପୁନଃସୁଲାପ ସର୍ବରୀ କର ଅ-
ନେବ ହାଲର ଅପରିଷ୍ଟ ସାଧନା ନିରାକାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିବା ବାଲରେ ସବୁର ପ୍ରସାଦମରେ ବାହୁ
ମହାମଣ୍ଡଳ ସହିତକୋତତ ଗନ୍ଧା ପ୍ରକାଶ କର
ଗରୁର ବରଜ୍ଜିଲାଧ୍ୟର ସଙ୍ଗେ ସର୍ବାତିର ଅଥବା
ପ୍ରକାଶ କଲେ । “ ପ୍ରତିଭତ ବିଶ୍ୱପରାଳାର
ହୋଇଶୁର ” “ ବାହୁ କରିବା ସବୁର ପଥକ
ଛିଦେଖି ଥିଲା । ସବୁପରିକି ଅନ୍ତର୍ଗତରେ
ବାହୁ ପୁଣ୍ଡରତ୍ର ପାଲର ଜୀବିତ ଜାଗିରେ ବ-
ଳେନ ଶୁଣ ଥିଲେବେଳେ ବରସ୍ତର ଅହାରଣା
କଲେ । ସେ ଆଜ ସମେପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶ
ପ୍ରଣାଳୀ ସମ୍ବରେ ସମ୍ବାୟ ଦୋଷକୁଳ
ଦେଖାଇ ଯେହି ଭବନାଟିଏ ଲେଖି ଥିଲା
ସୁଲେ ଶାହ ପାଠ କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶପରାଳା-
କାର ମହାମଣ୍ଡଳ ସଙ୍ଗେ ବର୍ତ୍ତରେ ଲାଗି
ଦେଇମୁହା କେହେମତିଏ ଦୋଷ ସଥା
କ୍ଷାମାମ ଓ ନାହିଁଯାଇ ଅନ୍ତର କରିବା
ସଥାରେ ବସ୍ତି ତୌତୁ ସେ ସମୟ ବିଷୟର
ଫୋରଜିତା କରି କରୁଥିଲା ଅଳନମୋଦିତ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁଧାରିତକରି ଦୂର ଗୁରୁ
ଦେହ ମହାମଣ୍ଡଳ କେବଳ ତୌତ କରି
ଥିଲେ । ଏଥି କୁଣ୍ଡରୁ ଶାହ କରୁଥିଲା ଘଟିଲା
ଦେହ ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରାତିକ ଏହ ଅନୁମତ ଦେଇ
ବାରନମିକର କରାରିଲା ଗମତା ଏହ ଦେଇ
ଅଭିଷକ୍ତ ସୁରକ୍ଷାରେ ତେଣେ ଦକ୍ଷା ହରୁ ଉତ୍ତରାତି
କେହି ଅଜ୍ଞାନ ଦୟା ଦେଖାଇ ଦ୍ଵାରା କରିଲେ

ଏହାର କଥାରୁତିକ ଏହଙ୍କ ଚକ୍ରା ଦୋଷଥିଲ
ଏହ ସବୁ ହୃଦୟକା ଶେଷ ହେଲା କରାଯା ସବୁ
ପଢ଼ ବଣ୍ଣାଯୁମାଳ ହେଲେ । ସର୍ବକ ଆଜିର
ସୂର୍ଯ୍ୟର କରିଗାଲ ଧନ୍ତରେ କର୍ମକ ହେଲା ।
ଆଜିରମୋହନ ବାରକର କଂସନ କହିନାରେ
ବଢ଼ିଛ ଯନନୀ ଅଛି । ପ୍ରାୟ ଦେଇଯାଇଲାକୁ ଯେ
ଦ୍ଵାରା କୌରୁକପୁଣ୍ଡ କଂସନ ଯାଇବାରେ ଅର-
ଣ୍ଟର ଦ୍ୱାରା କର କଥାପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ଶ୍ରୋତାମାତ୍ରକୁ
ଦିବାର ନେଇ ଗଲେ । ଅମ୍ବେମାନେ ସେ ପ୍ରା-
ତ୍ରେ କେବଳାହ ପ୍ରେତ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରସ୍ତୁତବର ମୂର୍ଖରୁ
ସାଗର ସଙ୍ଗମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୁଦ୍ଧ ମାର ଥିଲୁ ସତ୍ୟ
ମାତ୍ର ଯେବେ ବନ ଉତ୍ସବକ ଶିଶୁ ପରିଷ
ପ୍ରାଚ୍ୟର କବର ଓ ଦେଖ କରିବାର ଦୋଷ
ଦିବାକୁ ପଞ୍ଚମ ଟାଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥକୁଥିଲା କର୍ମନା
କରିବା ହୃଦୟ ବ୍ୟାପର ଧରି ଏହ ଅମ୍ବ-
ମାତ୍ରକର କେମନ୍ତ ଯନନୀ କାହିଁ ଯେ ଯାହା
ବର୍ଣ୍ଣାହାର ଖାତକାଳକୁ ପୃଷ୍ଠ କର ପାଇବୁ ।
ଯୁଦ୍ଧରେ ଏହଙ୍କ କହିଲେ ସଥେଷ୍ଟ ଦେଇ ଯେ
ସବୁ ପ୍ରଦିନରେ ଯେତେ କବିତର ଅନ୍ତରାଇଲା
ଦୋଷଥିଲ ସେ ଅଧିକା ବହୁମାତ୍ରିକ ହୃଦୟ
କରୁଥିଲା ଓ କହିବାକୁଣ୍ଡା ହେବାର ମେ କମ-
କୁଳ ଏକକ କରିବା ଯହାର ମହିମାମୂଳିକୀୟା ନାହିଁ
ତାର ପ୍ରଳମ୍ଭ ଏହ କି “ତେଣୁ ମୂର୍ଖୁଣ୍ଡ
ଗୋଲିଦା ପଞ୍ଚମ ହୃଦୟ ଉପରୁ । ଯେହି” ଓ-
ତାର ପ୍ରାତିନିଧିକୁ ଶିଳ୍ପିକାର୍ଯ୍ୟମାଳା ଅକଷ୍ୟ କିବିଦି-
ମାନ ରହି ନାହିଁ ବେଶପାଦ୍ୟ ପଣ୍ଡିତମାତ୍ରକର
ନାହିଁ କଣ୍ଠର କଣ୍ଠସ୍ଥ ହୋଇ ଲାହୁ ଏବଂ
ଯାହାକୁ ଅବ୍ୟାପନକୁ କଥା କର ଅବ୍ୟା-
ପନ୍ଥ ଯାହା ଅସୁଅନ୍ତରୁ ତାହା ଦେବତାରେ
ମୂର୍ଖର ତୁମ୍ଭ ନାହିଁ । ତିରିହାମର
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ଯେତର କବରେ କହିପାର
ତାହା ମନ କରିବ । ନାହିଁ ବେଶପାଦ୍ୟ, ରଂଜ-
ଣ୍ଡାୟ ହା ଅମେରିକାର କରିବିଦିନାଳୟ-
ମାକ ଅନେକ କାଳରୁ ଶ୍ରାବିତ ହେଇ ଅନେକ
ସମ୍ମାନାଳ୍ପଦା ପରର ଅନ୍ତର୍ବାହି ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ଯେ-
ପରି ଗଠନ କହୁ ତାହା ବନ୍ଦ କରିବା ଅଳା-
ବିଦ୍ୟକ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ । ଲୁଗେ ଦ୍ଵାରା କେବେ
କୁଣ୍ଡ କଲେଜର ଜାଗ ତିରିହାମର ଅନ୍ତର୍ବା-
ହାର କେତେ କଥା କହୁଅନ୍ତରୁ । ଅମ୍ବ ତାକ
ମଧ୍ୟ ଏକମର କରିବ କାଳ କେତେ ଏବଂ
ତୁମ୍ଭ ପାତର୍କର୍ତ୍ତା ସେ ସେ ସ୍ଵାଧୀନକରିବାରେ
ଉନ୍ନା କରିବାର ଅନ୍ତର୍ବାହି ଏବଂ ଏହା ପରାମରିଗା

ର କୌରା ଅଛନ୍ତି । ବ୍ୟାପାରିଙ୍କା ଓ କାହାରେ
ଧର୍ମରୂପରେ ଏହିଏ ବୋଲିଥା ଯଥେଷ୍ଟ ପେ-
ଶିଖମାନଙ୍କର ସେଥିରୁ ଘରୋଡ଼ୀ ଲାଗୁ ।
ବ୍ୟାପାରିଙ୍କାଙ୍କ କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତିରେ ପେମାନ-
ଙ୍କର କାହାର ଏକମ୍ବ ବର ଫଳ
ଦୁଆଜା ଏହେନ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ
ଯାଏଇ ଦୁଆଜ ପ୍ରଦାନର ସବୁ ଦୁଇ ଚେତେ
ଦେଇବ ପାଠୀ ଯାଚି ପେହ ବିଶ୍ୱାସା ଦେ-
ଖିବା ବାରଙ୍ଗ ସେଇଟ ବାହୀରେ ଏକଟିବୁ
ଦୁଆଜ ତେବେଳେ ଦୁଇ ଜାବ ଉଚ୍ଚତିକ
ସେବାମନ୍ଦିରାବୁଦ୍ଧ ହେଉ କାହାର ଅଣ୍ଟା
ଦୁଇତିନ ଦୁଇ । ସେ ସବୁ ଧାରାଦୟରେ
କାର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟା ଆଏ ସବୁ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚତି
ବ୍ୟାପାରିଙ୍କା ଯେବେ ଯାନଟିକ ତିରି ପ୍ରତି
ପ୍ରୋତ୍ସମ କରିବା କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ । ଅଥବା ଏହି
ଏହି ବଳେଇ ବାହାରେ କ୍ଷୟାପାମହିତି
ଛନ୍ତିରେ ଯେତେ କୈବି ସୁନାକ ମହିତି
କାହାର ଓ କୈବିଅମାନ ଯେତା କୋଇଅଛି
କାହା ଅମ୍ବେ ପଥମେ ଦେଇ ପ୍ରାଚାର କାଳର
କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ସାହ ସାହିତ୍ୟର ବୋଲ ବ୍ୟାପାର
ମନେ କରି କୋରୁକୁଳାକାନ୍ତି କୋମହିନ୍ତି ଯେ
ତଥାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିର୍ମତି ବ୍ୟବାବେ ଅଣ୍ଟା
ଅନ୍ତର ଯୋଗିନୀଙ୍କ କୌରାପି ହିତର ମ-
ନୋମତି ହୋଇ ପାରେ ।¹ ରତ୍ନବିରୁଧ
ହେବେକ ସାହଗର୍ଭିଆ କହିଲ ଧରେ ଥାବ-
ନରେ ଉଚ୍ଚତି ହେଲେ । କଲୁକାର ଅଧିକ-
ବାନରୁ ଯେତେ ଧର୍ମକୁ ଗୋଟାମାନେ କହି
କରିଥିଲୁବ ଅନ୍ତର ପ୍ରଚାପ କରିଥିଲେ ।
ଏଥୁ ଭାଷାକୁ ସାହଗର୍ଭି ଧରିବାକ ବଥିଯାଇ
ପାଇଁ କିମ୍ବା ହେଲ । ପରିଚାପରେ
କାହା ମହାପଦ୍ମ ପ୍ରତିମାକୁ ପଢ଼ି କେବେଳେ
ସମ୍ପଦବେଶ ହେଲା ଓ ହେବେକ ଯେବେଳେ
ସମ୍ପଦ ସବାକାପ କଲା କରାକୁ ପାଇଁ ଅଠବାହା
ସରବର ସମ୍ପ୍ରେ ସମ୍ପ୍ରଦାଳକ ଗର୍ଭର ଚିନ୍ତାଧୂର୍ମିକୁ
ମୁଦ୍ରେ ବିଭାବର ପଣ୍ଡା କରୁଁ କାହାରେ ।

ମହାନ୍ତି ଜୀବଧୂର ପାଇବ ମଠର କରୁଣ
ଧରାଇବୁ ମୋହଦେଶରେ କାହୁ ମହାଜନୀ କାହିଁ
କୁହ କୁଷାଙ୍ଗ ହୋଇ ଅଚିକ୍ରମାନ୍ତ ପାଇବୁ
ଲୋହେ ଆହାରର ଫେନକୁହ ଏହ ମନ୍ଦିର
ମହାତା ପତଙ୍ଗ ଉଦ୍‌ବାହୁ ଦସ୍ତର ବୈନେ କତ
କରିବ ମହାତା କହିଲ ।